

Tiistai 10. maaliskuuta 2009

Teollisuuden päästöt (yhdenäistetty ympäristön pilaantumisen ehkäiseminen ja vähentäminen) (uudelleenlaatiminen) *I**

P6_TA(2009)0093

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 10. maaliskuuta 2009 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi teollisuuden päästöistä (yhdenäistetty ympäristön pilaantumisen ehkäiseminen ja vähentäminen) (uudelleenlaadittu) (KOM(2007)0844 – C6-0002/2008 – 2007/0286(COD))

(2010/C 87 E/45)

(Yhteispäätösmenettely: uudelleenlaatiminen)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (KOM(2007)0844),
 - ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 251 artiklan 2 kohdan ja 175 artiklan 1 kohdan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C6-0002/2008),
 - ottaa huomioon säädösten uudelleenlaatumistekniikan järjestelmällisestä käytöstä 28. marraskuuta 2001 tehdyn toimielinten välisen sopimuksen ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnalle työjärjestyksen 80 a artiklan 3 kohdan mukaisesti osoittaman 10. syyskuuta 2008 päivätyn kirjeen,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 80 a artiklan ja 51 artiklan,
 - ottaa huomioon ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan mietinnön sekä oikeudellisten asioiden valiokunnan lausunnon (A6-0046/2009),
- A. toteaa, että Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission oikeudellisista yksiköistä koostuvan neuvoo-antavan ryhmän mukaan käsillä oleva ehdotus ei sisällä muita sisällöllisiä muutoksia kuin ne, jotka siinä on sellaisiksi yksilöity, ja siinä ainoastaan kodifioidaan aikaisemman säädöksen muuttumattomina säilyvät säännökset mainittujen muutosten kanssa niiden asiasisältöä muuttamatta,
1. hyväksyy komission ehdotuksen sellaisena kuin se on mukautettuna Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission oikeudellisista yksiköistä koostuvan neuvoo-antavan ryhmän suositusten ja oikeudellisten asioiden valiokunnan hyväksymien teknisten mukautusten perusteella ja sellaisena kuin se on jäljempänä tarkistettuna;
 2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä tähän ehdotukseen huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
 3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle.

⁽¹⁾ EYVL C 77, 28.3.2002, s. 1.

Tiistai 10. maaliskuuta 2009

P6_TC1-COD(2007)0286

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 10. maaliskuuta 2009, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/.../EY antamiseksi teollisuuden päästöistä (yhtenäistetty ympäristön pilaantumisen ehkäiseminen ja vähentäminen) (uudelleenlaadittu toisinto)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 175 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen ||,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat perustamissopimukse 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Titaaniteollisuuden jätteistä 20 päivänä helmikuuta 1978 annettua neuvoston direktiiviä 78/176/EY ⁽⁴⁾, menettelytavoista titaanidioksiditeollisuuden jätteiden vaikutuksen alaisena olevien ympäristöjen valvomiseksi ja tarkkailemiseksi 3 päivänä joulukuuta 1982 annettua neuvoston direktiiviä 82/883/EY ⁽⁵⁾, menettelytavoista titaanidioksiditeollisuuden jätteiden aiheuttaman pilaantumisen vähentämistä ja mahdollista poistamista koskevien ohjelmien yhdenmukaistamiseksi 15 päivänä joulukuuta 1992 annettua neuvoston direktiiviä 92/112/EY ⁽⁶⁾, ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen yhtenäistämiseksi 24 päivänä syyskuuta 1996 annettua neuvoston direktiiviä 96/61/EY ⁽⁷⁾, orgaanisten liuottimien käytöstä tietyissä toiminnoissa ja laitoksissa aiheutuvien haihtuvien orgaanisten yhdisteiden päästöjen rajoittamisesta 11 päivänä maaliskuuta 1999 annettua neuvoston direktiiviä 1999/13/EY ⁽⁸⁾, jätteenpoltosta 4 päivänä joulukuuta 2000 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2000/76/EY ⁽⁹⁾ ja tiettyjen suurista polttolaitoksista ilmaan joutuvien epäpuhtauspäästöjen rajoittamisesta 23 päivänä lokakuuta 2001 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2001/80/EY ⁽¹⁰⁾ on muutettu merkittävästi. Selkeyden vuoksi olisi mainittu direktiivit laadittava uudelleen.
- (2) Jotta teollisen toiminnan aiheuttamaa pilaantumista voitaisiin ehkäistä, vähentää ja niin pitkälle kuin mahdollista myös estää noudattaen periaatetta, jonka mukaan saastuttajan olisi maksettava, ja periaatetta, jonka mukaan ennalta ehkäiseviin toimiin olisi ryhdyttävä, on tarpeen vahvistaa tärkeimpien teollisuudenalojen valvontaa koskeva yleinen kehys, jossa annetaan etusija pilaantumisen estämiseksi lähteellä ja luonnonvarojen harkitun hoidon varmistamiselle.
- (3) **Tässä direktiivissä asetettujen päästöjen raja-arvojen noudattamista olisi pidettävä välttämättömänä muttei kuitenkaan yksin riittävänä ehtona sille, että saavutetaan pilaantumisen ehkäisemistä ja vähentämistä koskevat tavoitteet ja aikaansaadaan ympäristön, veden, ilman, maaperän ja ihmisten terveyden suojelun korkea taso. Näiden tavoitteiden saavuttamiseksi voi olla tarpeen asettaa tiukempia raja-arvoja tämän direktiivin soveltamisalaa kuuluville pilaaville aineille, päästöarvoja muille aineille ja ympäristötekijöille sekä muita asianmukaisia ehtoja.**

⁽¹⁾ Lausunto annettu 14. tammikuuta 2009.

⁽²⁾ EUVL C 325, 19.12.2008, s. 60.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 10. maaliskuuta 2009.

⁽⁴⁾ EYVL L 54, 25.2.1978, s. 19 ||.

⁽⁵⁾ EYVL L 378, 31.12.1982, s. 1 ||.

⁽⁶⁾ EYVL L 409, 31.12.1992, s. 11.

⁽⁷⁾ EYVL L 257, 10.10.1996, s. 26 ||.

⁽⁸⁾ EYVL L 85, 29.3.1999, s. 1 ||.

⁽⁹⁾ EYVL L 332, 28.12.2000, s. 91.

⁽¹⁰⁾ EYVL L 309, 27.11.2001, s. 1 ||.

Tiistai 10. maaliskuuta 2009

- (4) Ilmaan, veteen tai maaperään kohdistuvien päästöjen vähentämistä koskevat erilliset toimenpiteet ovat omiaan edistämään saasteiden siirtymistä ympäristön osasta toiseen, sen sijaan että niillä suojeltaisiin ympäristöä kokonaisuutena. Tästä syystä on asianmukaista säätää ilmaan, veteen ja maaperään kohdistuvien päästöjen ehkäisemiseen ja vähentämiseen, jätehuoltoon, energiatehokkuuteen ja onnettomuuksien ehkäisemiseen liittyvästä yhtenäistetyistä lähestymistavasta.
- (5) On tarpeen tarkistaa teollisuuslaitoksiin liittyvä lainsaadanto, jotta voidaan yksinkertaistaa ja selkiyttää voimassa olevat säännökset, vähentää tarpeetonta hallinnollista taakkaa ja jotta voidaan panna täytäntöön päätelmät, jotka sisältyvät kuudennessa ympäristöä koskevasta yhteisön toimintaohjelmasta 22 päivänä heinäkuuta 2002 tehdyn Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 1600/2002/EY ⁽¹⁾ jatkotoimenpiteinä annettujen ilman pilaantumista koskevaa teemakohtaisesta strategiaa ⁽²⁾, maaperän suojelua koskevaa teemakohtaisesta strategiaa ⁽³⁾ ja jätteiden syntymisen ehkäisemistä ja kierrätystä koskevaa teemakohtaisesta strategiaa ⁽⁴⁾ koskeviin komission tiedonantoihin. Näissä tiedonannoissa asetetaan ihmisten terveyden ja ympäristön suojelua koskevia tavoitteita, joita ei voida saavuttaa, ellei teollisesta toiminnasta aiheutuvia päästöjä vähennetä edelleen.
- (6) Jotta pilaantumisen ehkäiseminen ja vähentäminen voidaan varmistaa, laitoksia olisi voitava käyttää ainoastaan, jos niille on myönnetty lupa, ja tiettyjä organisia liuottimia käyttäviä laitoksia ja toimintoja ainoastaan silloin, jos niille on myönnetty lupa tai ne on rekisteriöity. **Organisia liuottimia olisi yleisesti ottaen käytettävä mahdollisimman vähän.**
- (7) Lupien myöntämisen helpottamiseksi jäsenvaltioiden olisi voitava asettaa vaatimuksia tiettyihin laitosloukkuihin kuuluville laitoksille yleisesti sitovien sääntöjen muodossa.
- (8) Kaksinkertaisen sääntelyn välttämiseksi kasvihuonekaasujen päästöjen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta yhteisössä 13 päivänä lokakuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY ⁽⁵⁾ soveltamisalaan kuuluvien laitosten luvissa ei pitäisi mainita kasvihuonekaasupäästöjen raja-arvoja, lukuun ottamatta tapauksia, joissa on tarpeen varmistaa, ettei aiheudu merkittävää paikallista pilaantumista, tai jos laitos on väliaikaisesti suljettu järjestelmän ulkopuolelle.
- (9) Toiminnanharjoittajien olisi toimitettava toimivaltaiselle viranomaiselle lupahakemus, jossa on kaikki lupaehtojen vahvistamiseen tarvittavat tiedot. Toiminnanharjoittajien olisi voitava lupahakemusta toimittaessaan käyttää tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista 27 päivänä kesäkuuta 1985 annetun neuvoston direktiivin 85/337/ETY ⁽⁶⁾ ja vaarallisista aineista aiheutuvien suuronnettomuusvaarojen torjunnasta 9 päivänä joulukuuta 1996 annetun neuvoston direktiivin 96/82/EY ⁽⁷⁾ soveltamisesta saatuja tietoja.
- (10) Lupaan olisi sisällytettävä kaikki tarvittavat toimenpiteet ympäristönsuojelun korkean tason saavuttamiseksi kokonaisuudessaan ja myös pilaavia aineita koskevat päästöjen raja-arvot, maaperän ja pohjaveden suojelua koskevat asianmukaiset vaatimukset sekä päästöjen tarkkailuvaatimukset **ja luettelo käytettävistä vaarallisista aineista tai valmisteista, sellaisina kuin ne ovat määritelyinä vaarallisten aineiden luokitusta, pakkaamista ja merkintöjä koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 27 päivänä kesäkuuta 1967 annetussa neuvoston direktiivissä 67/548/ETY ⁽⁸⁾.** Lupaehtojen perustana olisi oltava paras käytettävissä oleva tekniikka.
- (11) Jotta voitaisiin määritellä, mitä parhaalla käytettävissä olevalla tekniikalla tarkoitetaan, ja rajoittaa teollisen toiminnan päästötason epäsuhde yhteisössä, komission olisi julkaistava parhaita käytettävissä olevia tekniikoita koskevia vertailuasiakirjoja, jotka perustuvat sidosryhmien kanssa käytävän tietojenvaihdon tuloksiin. Parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa koskevia vertailuasiakirjoja olisi käytettävä viitteenä lupaehtoja määriteltäessä. Niitä voidaan täydentää muilla tietolähteillä.

⁽¹⁾ KOM(2005)0446.⁽²⁾ KOM(2006)0231.⁽³⁾ KOM(2005)0666.⁽⁴⁾ EYVL L 242, 10.9.2002, s. 1.⁽⁵⁾ EUVL L 275, 25.10.2003, s. 32 ||.⁽⁶⁾ EYVL L 175, 5.7.1985, s. 40 ||.⁽⁷⁾ EYVL L 10, 14.1.1997, s. 13 ||.⁽⁸⁾ EYV 196, 16.8.1967, s. 1.

Tiistai 10. maaliskuuta 2009

- (12) Tiettyjen erityisolosuhteiden huomioon ottamiseksi toimivaltaisten viranomaisten pitäisi voida **vahvistaa päästöjen raja-arvoja, vastaavia parametreja tai vastaavia teknisiä toimia, joiden seurauksena päästötasot voivat ylittää** parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa koskevilla vertailuasiakirjoissa kuvattuihin parhaisiin käytettävissä oleviin tekniikkoihin **liittyvät päästötasot**.
- (13) Jotta toiminnanharjoittajat voisivat testata uusia tekniikoita, joilla voitaisiin parantaa ympäristön suoje-lun tasoa, toimivaltaisten viranomaisten olisi myös voitava myöntää tilapäisiä poikkeuksia ja sallia parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa koskevilla vertailuasiakirjoissa kuvattuihin parhaisiin käytettä-vissä oleviin tekniikkoihin liittyvien päästötasojen ylittyminen.
- (14) Laitoksessa tehtävät muutokset voivat lisätä päästöjä. Toimivaltaiselle viranomaiselle olisi tästä syystä ilmoitettava kaikista suunnitelluista muutoksista, jotka voivat vaikuttaa ympäristöön. Jos laitoksiin tehdään olennaisia muutoksia, joilla voi olla merkittäviä kielteisiä vaikutuksia ihmisiin tai ympäristöön, olisi lupaa tarkistettava, jotta voidaan varmistaa, että kyseessä olevat laitokset noudattavat edelleen tämän direktiivin vaatimuksia.
- (15) Karjalannan ja lietteen levittämisellä voi olla merkittäviä vaikutuksia ympäristön laatuun. Jotta näiden vaikutusten ehkäiseminen ja vähentäminen voidaan varmistaa yhdennetyllä tavalla, on tarpeen, että tämän direktiivin soveltamisalaa kuuluvista toiminnoista syntyvän karjalannan tai lietteen levittää toimininnanharjoittaja tai kolmas osapuoli parhaita käytettävissä olevia tekniikoita käyttäen. Jotta jäsen-valtiot voisivat täyttää nämä vaatimukset joustavasti, parhaan käytettävissä olevan tekniikan sovelta-minen, kun toiminnanharjoittaja tai kolmas osapuoli levittää karjanlantaa tai lietettä, voidaan yksilöidä luvassa tai muissa toimenpiteissä.
- (16) Jotta voidaan ottaa huomioon parhaan käytettävissä olevan tekniikan kehittyminen tai muut laitoksen toimintaa koskevat muutokset, lupaehtoja olisi tarkistettava säännöllisesti ja ajantasaistettava tarvitta-essa, erityisesti komission hyväksyessä uusia tai tarkistettuja parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa koskevia vertailuasiakirjoja.
- (17) On tarpeen varmistaa, ettei laitoksen toiminta aiheuta maaperän ja pohjaveden laadun **merkittävää** huonontumista. Lupaehtojissa olisi tästä syystä, **sikäli kuin on tarpeellista ja asianmukaista**, mainit-tava maaperän ja pohjaveden tarkkailu ja **velvoite siitä, että** laitoksen alue **olisi** toimintojen lopullisen päättymisen jälkeen **kunnostettava yhteisön oikeuden ja kansallisten määräysten mukaisesti. Kun ympäristövastuusta ympäristövahinkojen ehkäisemisen ja korjaamisen osalta 21 päivänä huhti-kuuta 2004 annetun direktiivin 2004/35/EY⁽¹⁾ muuttamista tai maaperän suojelemista koskeva yhteisön lainsäädäntö tulee voimaan, olisi komission arvioitava uudelleen tässä direktiivissä vahvis-tetut maaperän ja pohjaveden suojelemista koskevat säännökset yhdenmukaisuuden varmistami- seksi ja päällekkäisyyksien välttämiseksi.**
- (18) Tämän direktiivin tehokkaan täytäntöönpanon ja säännösten noudattamisen valvonnan varmistami- seksi toiminnanharjoittajien olisi raportoitava säännöllisesti toimivaltaiselle viranomaiselle lupaehtojen noudattamisesta. Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että **toiminnanharjoittajat noudattavat kyseisiä ehtoja ja että** toiminnanharjoittaja ja toimivaltainen viranomainen toteuttavat tarvittavat toimenpiteet, jos tämän direktiivin säännöksiä ei noudateta, ja säädettävä ympäristötarkastusjärjestelmästä. **Jäsenval-tioiden tehtävänä on vahvistaa asianmukaisimmat täytäntöönpanojärjestelyt sekä myös se, miten päästöjen raja-arvoja olisi noudatettava.**
- (19) **Århusin yleissopimuksen⁽²⁾ määräysten valossa** yleisön tehokas osallistuminen päätöksentekoon on tarpeen, jotta yleisö voi ilmaista ja päätöksentekijät voivat ottaa huomioon ne kannat ja huolenaiheet, joilla voi olla merkitystä päätöksenteossa; siten lisätään päätöksenteon vastuullisuutta ja avoimuutta sekä yleisön tietoisuutta ympäristökysymyksistä ja tukea tehdyille päätöksille. Niillä yleisön jäsenillä, joita asia koskee, olisi oltava muutoksenhaku- ja vireillepano-oikeus, joka on riittävä suojelemaan yksilön oikeutta elää terveystensä ja hyvinvointinsa kannalta riittävän laadukkaassa ympäristössä.

⁽¹⁾ EUVL L 143, 30.4.2004, s. 56.

⁽²⁾ Tiedon saannista, yleisön osallistumisoikeudesta päätöksentekoon sekä muutoksenhaku- ja vireillepano-oikeudesta ympäristöasioissa vuonna 1998 tehty yleissopimus.

Tiistai 10. maaliskuuta 2009

- (20) Suuret polttolaitokset aiheuttavat paljon epäpuhtauspäästöjä ilmaan, millä on merkittäviä vaikutuksia ihmisten terveyteen ja ympäristöön. Tämän vaikutuksen lähentämiseksi ja ilman epäpuhtauksien kansallisista päästörajoista 23 päivänä lokukuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/81/EY⁽¹⁾ vaatimusten täyttämiseksi ja ilman pilaantumista koskevaa teemakohtaista strategiaa koskevassa komission tiedonannossa vahvistettujen tavoitteiden saavuttamiseksi on tarpeen vahvistaa yhteisön tasolla tiukempia päästöjen raja-arvoja tiettyjen polttolaitosluokkien ja epäpuhtauksien osalta.
- (21) Jos vähärikkisen polttoaineen tai kaasun toimitukset ovat keskeytyneet polttoaineen vakavan puutteen takia, toimivaltaisen viranomaisen olisi voitava myöntää väliaikaisia poikkeuksia ja sallia, että kyseessä olevien polttolaitosten päästöt ylittävät tässä direktiivissä vahvistetut päästöraja-arvot.
- (22) Kyseessä olevan toiminnanharjoittajan ei pitäisi käyttää polttolaitosta kuin enintään 24 tunnin ajan päästöjen puhdistinlaitteiden toimintahäiriöiden tai rikkoutumisen jälkeen ja ilman päästöjen puhdistinlaitteita tapahtuva käyttö ei saisi ylittää 120 tuntia 12 kuukauden ajanjakson aikana pilaantumisen aiheuttamien kielteisten vaikutusten rajoittamiseksi. Jos energiansaantiin on kuitenkin pakottava tarve tai on tarpeen välttää jonkun toisen polttolaitoksen käytöstä aiheutuvien kokonaispäästöjen kasvu, toimivaltaisilla viranomaisilla olisi oltava mahdollisuus myöntää lupa poiketa näistä aikarajoista.
- (23) Ympäristön ja ihmisten terveyden suojelun korkean tason varmistamiseksi ja sen välttämiseksi, että jätteitä siirretään valtioiden rajojen ylitse alhaisemman ympäristönsuojelun tason omaaviin laitoksiin, on tarpeen vahvistaa tiukat toimintaedellytykset, tekniset vaatimukset ja päästöjen raja-arvot ja ylläpitää niitä sellaisten laitosten osalta, jotka polttavat tai rinnakkaispolttavat jätettä yhteisössä.
- (24) Tietyissä toiminnoissa ja laitoksissa käytettävistä orgaanisista liuottimista aiheutuu orgaanisten yhdisteiden päästöjä ilmaan, mikä lisää paikallisten ja valtioista toiseen kulkeutuvien valokemiallisten haitteiden muodostumista, ja vaikuttaa haitallisesti ihmisten terveyteen. Tästä syystä on tarpeen toteuttaa ennaltaehkäiseviä toimia orgaanisten liuottimien käytön ehkäisemiseksi ja edellyttää orgaanisten yhdisteiden päästöraja-arvojen noudattamista ja asianmukaisia toimintaolosuhteita. Olisi voitava myöntää toiminnanharjoittajille lupa poiketa päästöraja-arvojen noudattamisesta, jos muilla toimenpiteillä, kuten liuotinpitoisuudeltaan alhaisten tai liuottimia sisältämättömien tuotteiden tai menetelmien käytöllä, päästään vastaaviin päästövähennyksiin.
- (25) Titaanidioksidin tuotantolaitokset voivat aiheuttaa merkittävää ilman ja veden pilaantumista **sekä sisältää toksikologisia riskejä**. Näiden vaikutusten vähentämiseksi on tarpeen vahvistaa yhteisön tasolla tiukemmat päästöraja-arvot tiettyjen pilaavien aineiden osalta.
- (26) Tämän direktiivin täytäntöönpanon edellyttämistä toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY⁽²⁾ mukaisesti.
-
- (27) Jäsenvaltioiden olisi **aiheuttamisperiaatteen mukaisesti** vahvistettava tämän direktiivin rikkomisen seuraamuksia koskevat säännöt ja huolehdittava niiden täytäntöönpanosta. Näiden seuraamusten olisi oltava tehokkaita, oikeasuhtaisia ja vakuuttavia.
- (28) Jotta käytössä olevilla laitoksilla olisi riittävästi aikaa mukautua teknisesti tämän direktiivin uusiin vaatimuksiin, joitakin uusista vaatimuksista olisi sovellettava näihin laitoksiin vasta sovitun määräajan kuluttua tämän direktiivin soveltamispäivästä. Polttolaitokset tarvitsevat riittävästi aikaa tarvittavien päästöjen puhdistusmenetelmien käyttöön ottamiseen liitteessä V vahvistettujen päästöjen raja-arvojen noudattamiseksi.

⁽¹⁾ EYVL L 309, 27.11.2001, s. 22 ||.

⁽²⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23 ||.

Tiistai 10. maaliskuuta 2009

- (29) **Harkkorautaa ja terästä ja etenkin sintrattua rautamalmia tuottavien laitosten päästämien dioksiini- ja furaanipäästöjen ja muiden asiaan liittyvien pilaavien aineiden päästöjen aiheuttamien merkittävien ongelmien ratkaisemiseksi olisi tässä direktiivissä vahvistettua vähimmäisvaatimuksia koskevaa menettelyä sovellettava ensisijaisesti kyseisiin laitoksiin ja viimeistään 31 päivään joulukuuta 2011 mennessä.**
- (30) Koska jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla toteuttaa tämän direktiivin tavoitteita, joita ovat ympäristönsuojelun korkea taso ja ympäristön laadun parantaminen, vaan se voidaan teollisen toiminnan aiheuttaman pilaantumisen rajat ylittävän luonteen vuoksi saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.
- (31) Tässä direktiivissä kunnioitetaan perusoikeuksia ja otetaan huomioon erityisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustetut periaatteet. Direktiivin erityisenä tavoitteena on edistää Euroopan unionin perusoikeuskirjan 37 artiklan soveltamista.
- (32) Velvollisuus saattaa tämä direktiivi osaksi kansallista lainsäädäntöä olisi rajoitettava koskemaan ainoastaan niitä säännöksiä, joilla muutetaan aikaisempien, *tällä direktiivillä uudelleen laadittujen* direktiivien sisältöä. Velvollisuus saattaa sisällöltään muuttumattomat säännökset osaksi kansallista lainsäädäntöä perustuu aikaisempiin direktiiveihin.
- (33) Tämä direktiivi ei vaikuta liitteessä IX olevassa B osassa mainittuihin jäsenvaltioita velvoittaviin määräaikoihin, joiden kuluessa jäsenvaltioiden on saatettava direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä ja sovellettava niitä,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I LUKU

Yhteiset säännökset

1 artikla

Kohde

Tässä direktiivissä vahvistetaan teollisuuden toiminnoista aiheutuvan pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen yhtenäistämistä koskevat säännöt.

Siinä säädetään myös ilmaan, veteen ja maaperään kulkeutuvien päästöjen ehkäisemistä, tai jos se ei ole mahdollista, päästöjen vähentämistä ja jätteiden syntymisen ehkäisemistä koskevista säännöistä koko ympäristön suojelun korkean tason saavuttamiseksi.

2 artikla

Soveltamisala

1. Tätä direktiiviä sovelletaan II–VI luvuissa tarkoitettuihin pilaantumista aiheuttaviin teollisuuden toimintoihin.

2. Tätä direktiiviä ei sovelleta uusien tuotteiden ja prosessien tutkimus-, kehitys- ja testaustoimiin.

Tiistai 10. maaliskuuta 2009

3 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

- (1) "aineella" kaikkia alkuaineita ja niiden yhdisteitä, lukuun ottamatta seuraavia aineita:
 - (a) radioaktiiviset aineet, sellaisina kuin ne on määritelty perusnormien vahvistamisesta työntekijöiden ja väestön terveyden suojelemiseksi ionisoivasta säteilystä aiheutuville vaaroille 13 päivänä toukokuuta 1996 annetussa neuvoston direktiivissä 96/29/Euratom ⁽¹⁾;
 - (b) muuntogeeniset mikro-organismit, sellaisina kuin ne on määritelty geneettisesti muunnettujen mikro-organismien käytöstä suljetuissa oloissa 23 päivänä huhtikuuta 1990 ⁽²⁾ annetussa neuvoston direktiivissä 90/219/ETY;
 - (c) muuntogeeniset organismit, sellaisina kuin ne on määritelty geneettisesti muunnettujen organismien tarkoituksellisesta levittämisestä ympäristöön || 12 päivänä maaliskuuta 2001 annetussa neuvoston direktiivissä 2001/18/EY ⁽³⁾;
- (2) "pilaamisella" aineiden, tärinän, lämmön tai melun päästämistä ihmisen toimesta välittömästi tai välillisesti ilmaan, veteen tai maaperään siten, että seuraukset voivat aiheuttaa haittaa ihmisten terveydelle tai ympäristön laadulle, tai että se vahingoittaa aineellista omaisuutta tai heikentää tai estää ympäristön virkistyskäyttöä tai ympäristön muuta oikeutettua käyttöä;
- (3) "laitoksella" kiinteää teknistä kokonaisuutta, jossa suoritetaan yhtä tai useampaa liitteessä I tai liitteessä VII olevassa osassa 1 mainittua toimintoa sekä mitä tahansa niihin suoranaisesti liittyvää samassa paikassa tapahtuvaa toimintaa, joka on teknisesti sidoksissa mainituissa liitteissä lueteltuun toimintaan ja joka mahdollisesti vaikuttaa päästöihin ja pilaantumiseen;
- (4) "päästöillä" laitoksesta yhdestä tai useammasta lähteestä suoraan tai epäsuorasti ilmaan, veteen tai maaperään päästettyjä aineita, tärinää, lämpöä tai melua;
- (5) "päästöaraja-arvolla" tietyillä erityisillä parametreilla ilmaistua päästön määrää, pitoisuutta ja/tai tasoa, jota tietyn ajanjakson tai tiettyjen ajanjaksojen kuluessa ei saa ylittää;
- (6) "ympäristölaatunormilla" yhteisön lainsäädännössä eriteltyjä vaatimuksia, jotka tietyn ympäristön tai ympäristön tietyn osan on tietynä ajankohtana täytettävä;
- (7) "luvalla" kirjallista lupaa käyttää laitoksen tai polttolaitoksen, jätteenpolttolaitoksen tai jätettä käyttävän rinnakkaispolttolaitoksen osaa tai koko laitosta tietyillä ehdoilla;
- (8) "olennaisella muutoksella" toiminnan luonteen muutosta tai laitoksen tai polttolaitoksen, jätteenpolttolaitoksen tai jätettä käyttävän rinnakkaispolttolaitoksen laajennusta, josta saattaa aiheutua merkittäviä ihmisiin tai ympäristöön kohdistuvia haittavaikutuksia;

⁽¹⁾ EYVL L 159, 29.6.1996, s. 1.

⁽²⁾ ||EYVL L 117, 8.5. 1990, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 106, 17.4.2001, s. 1.

Tiistai 10. maaliskuuta 2009

- (9) ”parhaalla käytettävissä olevalla tekniikalla” tietyn toiminnan ja siinä käytettävien tapojen tehokkainta ja edistyneintä astetta, jolla voidaan osoittaa olevan sellaiset tekniset ja käytännölliset ominaisuudet, jotka soveltuvat käytännön pohjaksi raja-arvoille ja muille lupaehdoille ja joilla on tarkoitus estää, ja milloin se ei ole mahdollista, vähentää päästöjä ja vaikutuksia koko ympäristöön;
- (a) ”tekniikoilla” sekä käytettyjä menetelmiä että laitoksen suunnittelua, rakennetta, ylläpitoa, käyttöä sekä tapaa, jolla sen toiminta pysäytetään;
- (b) ”käytettävissä olevilla tekniikoilla” menetelmiä, jotka on kehitetty sellaisessa mittakaavassa, että niiden käyttö kyseisellä teollisuuden alalla on mahdollista taloudellisesti ja teknisesti kannattavalla tavalla, kustannukset ja hyöty huomioon ottaen; näitä tekniikoita joko voidaan käyttää tai tuottaa kyseisen jäsenvaltion alueella, jos kyseinen toiminnanharjoittaja voi käyttää niitä kohtuullisin ehdoin;
- (c) ”parhaalla tekniikalla” menetelmää, jolla tehokkaimmin saavutetaan yleisesti korkea taso koko ympäristön suojelussa;
- (10) **”parhaaseen käytettävissä olevaan tekniikkaan liittyvillä päästötasoilla” päästötasoja, joihin on päästy parhaita käytettävissä olevia tekniikkoja koskevissa vertailuasiakirjoissa kuvattujen parhaiden käytettävissä olevien tekniikkojen soveltamisella tavanomaisissa toimintaolosuhteissa ja jotka on ilmaistu tietyn ajanjakson keskiarvona tietyissä viiteolosuhteissa;**
- (11) ”toiminnanharjoittajalla” ketä tahansa luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka käyttää tai jolla on hallinnassaan laitos tai polttolaitos, jätteenpolttolaitos tai jätettä käyttävä rinnakkaispolttolaitos tai, jos kansallisessa lainsäädännössä niin määrätään, kuka tahansa henkilö, jolle on luovutettu merkittävää taloudellista päätäntävaltaa laitoksen teknisen toiminnan suhteen;
- (12) ”yleisöllä” yhtä tai useampaa luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä taikka, kansallisen lainsäädännön tai käytännön mukaisesti, näiden yhteenliittymiä, järjestöjä tai ryhmiä;
- (13) ”yleisöllä, jota asia koskee” yleisöä, johon lupamenettely vaikuttaa tai todennäköisesti vaikuttaa, tai yleisöä, jonka etua päätös luvan myöntämisestä tai luvan tai lupaehtojen päivittämisestä koskee; **tätä määritelmää sovellettaessa katsotaan, että asia koskee ympäristönsuojelua edistävien ja kansallisen lainsäädännön vaatimukset täyttävien valtioista riippumattomien järjestöjen etua;**
- (14) ”uudella tekniikalla” teollisuuden toimintoa koskevaa uutta tekniikkaa, jolla **■**, jos se **on teollisuudelle hyväksi havaittua ja se** saadaan kehitettyä kaupallisesti, **nostetaan** yleistä ympäristönsuojelun tasoa tai **jolla saavutetaan vähintään sama suojelu taso ja** suuremmat kustannussäästöt kuin parhaalla käytössä olevalla tekniikalla;
- (15) ”vaarallisilla aineilla” vaarallisia aineita tai valmisteita, sellaisina kuin ne on määritelty **■** direktiivissä 67/548/ETY ja vaarallisten valmisteiden luokitusta, pakkaamista ja merkintöjä koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 31 päivänä toukokuuta 1999 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 1999/45/EY ⁽¹⁾;
- (16) ”perusviivaraportilla” kvantitatiivista tietoa **asiaan liittyvien** vaarallisten aineiden **merkittävän esiintymisen** aiheuttamasta maaperän ja pohjaveden pilaantumisesta;
- (17) ”rutiin tarkastuksilla” suunnitellun tarkastusohjelman osana suoritettavia ympäristötarkastuksia;
- (18) ”muilla kuin rutiin tarkastuksilla” **■** valitusten johdosta taikka onnettomuuksien tai sääntöjen noudattamatta jättämisen tutkinnan johdosta suoritettavia ympäristötarkastuksia;

(1) EYVL L 200, 30.7.1999, s. 1.

Tiistai 10. maaliskuuta 2009

- (19) ”ympäristötarkastuksella” kaikkea toimintaa, jonka tarkoituksena on tarkastaa, että laitos täyttää asiaan liittyvät ympäristövaatimukset;
- (20) ”polttoaineella” kaikkia kiinteitä, nestemäisiä tai kaasumaisia poltettavia aineita, joita polttolaitoksessa poltetaan;
- (21) ”polttolaitoksella” teknisiä laitteita, joissa polttoaineet hapetetaan, jotta täten syntyvää lämpöä voidaan käyttää;
- (22) ”biomassalla” mitä tahansa seuraavista:
- (a) tuotteita, jotka muodostuvat maa- tai metsätaloudesta peräisin olevasta kasviaineksesta, jota voidaan käyttää sen energiasisällön hyödyntämiseen polttoaineena;
 - (b) ja seuraavia polttoaineena käytettyjä jätteitä:
 - (i) maa- ja metsätalouden kasviperäinen jäte;
 - (ii) elintarviketeollisuuden kasviperäinen jäte, jos syntyvä lämpö hyödynnetään;
 - (iii) ensiomassan tuotannon ja massasta valmistettavan paperin tuotannon yhteydessä syntyvä kuituainetta sisältävä kasviperäinen jäte, jos rinnakkaispoltto tapahtuu tuotantopaikalla ja syntyvä lämpö hyödynnetään;
 - (iv) korkkijäte;
 - (v) puujäte, lukuun ottamatta puujätettä, joka voi puunsuoja-ainekäsittelyn tai pinnoituksen seurauksena sisältää halogenoituja orgaanisia yhdisteitä tai raskasmetalleja;
- (23) ”monipolttoainepolttolaitoksella” polttolaitoksia, joissa voidaan yhtä aikaa tai vuorotellen polttaa kahta tai useampaa polttoainetta;
- (24) ”kaasuturbiinilla” lämpöenergian mekaaniseksi työksi muuttavaa pyörivää konetta, jonka pääosat ovat kompressori, lämpölaite, jossa polttoaine hapetetaan työaineen kuumentamiseksi, ja turbiini;
- (25) ”jätteellä” jätteistä 19 päivänä marraskuuta 2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/98/EY ⁽¹⁾ 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua jätettä;
- (26) ”vaarallisella jätteellä” direktiivin 2008/98/EY 3 artiklan 2 kohdassa määriteltyä vaarallista jätettä;
- (27) ”sekalaisella yhdyskuntajätteellä” kotitalouksista sekä kaupasta, teollisuudesta ja laitoksista peräisin olevaa jätettä, joka luonteensa ja koostumuksensa vuoksi muistuttaa kotitalousjätettä mutta johon eivät kuitenkaan sisälly Euroopan jäteluettelosta || komission päätöksen 2000/532/EY ⁽²⁾ liitteessä olevassa luokassa 20 01 mainitut lähteellä erikseen kerättävät jakeet eivätkä muut kyseisessä liitteessä olevassa luokassa 20 02 mainitut jätteet;
- (28) ”jätteenpolttolaitoksella” kiinteää tai liikkuvaa teknistä yksikköä ja laitteistoa, joka on tarkoitettu jätteen lämpökäsittelyyn, riippumatta siitä, hyödynnetäänkö poltosta syntyvä lämpö vai ei, siten, että jäte poltetaan hapettamalla tai käyttämällä muuta lämpökäsittelyä, jos käsittelystä syntyvät tuotteet tämän jälkeen poltetaan;

⁽¹⁾ EUVL L 312, 22.11.2008, s. 3.

⁽²⁾ Komission päätös 2000/532/EY, tehty 3 päivänä toukokuuta 2000, jätteistä annetun neuvoston direktiivin 75/442/EY 1 artiklan a alakohdan mukaisen jäteluettelon laatimisesta tehdyn komission päätöksen 94/3/EY ja vaarallisista jätteistä annetun neuvoston direktiivin 91/689/EY 1 artiklan 4 kohdan mukaisen vaarallisten jätteiden luettelon laatimisesta tehdyn neuvoston päätöksen 94/904/EY korvaamisesta (EYVL L 226, 6.9.2000, s. 3).

Tiistai 10. maaliskuuta 2009

- (29) "jätettä käytettävällä rinnakkaispolttolaitoksella" kiinteää tai liikkuvaa teknistä yksikköä, jonka pääasiallisena tarkoituksena on tuottaa energiaa tai aineellisia tuotteita ja jossa käytetään jätettä vakinaisena tai lisäpolttoaineena tai jossa jätettä lämpökäsitellään sen loppukäsittelyksi polttamalla jäte hapettamalla tai käyttämällä muuta lämpökäsittelyä, jos käsittelystä syntyvät tuotteet tämän jälkeen poltetaan;
- (30) "nimelliskapasiteetilla" jätteenpolttolaitoksen tai jätteen rinnakkaispolttolaitoksen uunien polttokapasiteettien summaa, jonka rakentaja on määrittänyt ja toiminnanharjoittaja vahvistanut ottaen asianmukaisella tavalla huomioon jätteen lämpöarvon tunnissa poltetun jätteen määränä ilmaistuna;
- (31) "dioksiineilla ja furaaneilla" kaikkia liitteessä VI olevassa 2 osassa lueteltuja polykloorattuja dibentso-p-dioksiineja ja dibentsofuraaneja;
- (32) "polttojätteellä" nestemäistä tai kiinteää jätettä, joka syntyy jätteenpolttolaitoksessa tai jätettä käytävässä rinnakkaispolttolaitoksessa;
- (33) "orgaanisella yhdisteellä" yhdistettä, joka sisältää alkuaineista ainakin hiiltä ja yhtä tai useampaa seuraavista: vety, halogeeni, happi, rikki, fosfori, pii tai typpi, lukuun ottamatta hiilen oksideja ja epäorgaanisia karbonaatteja ja bikarbonaatteja;
- (34) "haihtuvilla orgaanisilla yhdisteillä" orgaanista yhdistettä sekä kreosoottien osaa, jonka höyrynpaine 293,15 K:n lämpötilassa on vähintään 0,01 kPa tai jolla on vastaava haihtuvuus tietyissä käyttöolosuhteissa;
- (35) "orgaanisella liuottimella" mitä hyvänsä haihtuvaa orgaanista yhdistettä, jota käytetään mihin tahansa seuraavista:
- (a) sellaisenaan tai yhdessä muiden aineiden kanssa ilman, että siinä tapahtuu kemiallisia muutoksia, raaka-aineiden, tuotteiden tai jäteaineiden liuottamiseen;
 - (b) puhdistusaineena epäpuhtauksien liuottamiseen;
 - (c) liuotteena;
 - (d) dispergointiväliaineena;
 - (e) viskositeetin säätäjänä;
 - (f) pintajännityksen poistajana;
 - (g) pehmittimenä;
 - (h) säilöntäaineena;
- (36) "pinnoitteella/maalilla" valmistetta, sellaisena kuin se on määritelty orgaanisten liuottimien käytöstä tietyissä maaleissa ja lakoissa sekä ajoneuvojen korjausmaalaustuotteissa aiheutuvien haihtuvien orgaanisten yhdisteiden päästöjen rajoittamisesta 21 päivänä huhtikuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/42/EY ⁽¹⁾ 2 artiklan 8 kohdassa.
- (37) **"yleisesti sitovilla säännöillä" ympäristölainsäädännössä vähintään alakohtaisesti määritellyjä raja-arvoja tai muita ehtoja, jotka on tarkoitettu käytettäväksi suoraan lupaehtojen asettamisessa.**

⁽¹⁾ EUVL L 143, 30.4.2004, s. 87.

Tiistai 10. maaliskuuta 2009

4 artikla

Lupavelvoite

1. Jäsenvaltiot toteuttavat tarvittavat toimenpiteet, jotta laitosta tai polttolaitosta, jätteenpolttolaitosta tai jätettä käyttävää rinnakkaispolttolaitosta ei käytetä ilman lupaa.

Ensimmäisestä alakohdasta poiketen jäsenvaltiot voivat ottaa käyttöön laitosten rekisteröintiä koskevan menettelyn sellaisten laitosten osalta, joka kuuluvat ainoastaan V luvun soveltamisalaan.

Rekisteröintimenettely on määriteltävä sitovassa säännöksessä ja siihen on sisällyttävä ainakin toiminnanharjoittajan toimivaltaiselle viranomaiselle antama ilmoitus aikomuksesta käyttää laitosta.

2. **Jäsenvaltiot voivat säätää, että** lupa voi koskea kahta tai useampaa laitosta tai laitoksen osaa, jotka sijaitsevat samassa paikassa tai eri paikoissa.

Jos luvan soveltamisalaan kuuluu kaksi tai useampia laitoksia, kunkin laitoksen **erikseen** on noudatettava tämän direktiivin vaatimuksia.

5 artikla

Toiminnanharjoittaja

Jäsenvaltiot voivat säätää, että kahdella tai **useammalla luonnollisella** tai **oikeushenkilöllä on oikeus** toimia laitoksen tai polttolaitoksen, jätteenpolttolaitoksen tai jätettä käyttävän rinnakkaispolttolaitoksen toiminnanharjoittajana yhdessä, tai toimia laitoksen tai polttolaitoksen eri osien toiminnanharjoittajina. **Yksi ainoa luonnollinen tai oikeushenkilö on nimettävä kantamaan vastuu direktiivistä johtuvien velvoitteiden täyttymisestä.**

6 artikla

Luvan myöntäminen

1. Toimivaltainen viranomainen myöntää luvan, jos laitos vastaa tässä direktiivissä säädettyjä vaatimuksia.

2. Jäsenvaltiot toteuttavat tarvittavat toimenpiteet, jotta luvan myöntämismenettely ja -ehdot olisivat täysin yhteensovitettuja silloin, kun siihen osallistuu useita toimivaltaisia viranomaisia tai useita toiminnanharjoittajia tai jos myönnetään useampia lupa, jotta voidaan taata tehokas yhtenäinen menettely kaikkien menettelyn osalta toimivaltaisten viranomaisten välillä.

3. Kun on kyse uudesta laitoksesta tai olennaisesta muutoksesta, johon sovelletaan direktiivin 85/337/ETY 4 artiklaa, kaikki mainitun direktiivin 5, 6, 7 ja 9 artiklaa soveltamalla saadut asiaankuuluvat tiedot tai päätelmät tutkitaan ja otetaan huomioon lupaa myönnettäessä.

7 artikla

Yleisesti sitovat säännöt

Jäsenvaltiot voivat sisällyttää vaatimuksia tietyille laitosryhmille, polttolaitoksille, jätteenpolttolaitoksille tai jätettä käyttäville rinnakkaispolttolaitoksille yleisesti sitoviin sääntöihin, sanotun kuitenkin rajoittamatta lupavelvoitetta.

Jos hyväksytään yleisesti sitovia sääntöjä, on riittävää, että luvassa viitataan tällaisiin sääntöihin.

Tiistai 10. maaliskuuta 2009

8 artikla

Säännösten noudattamista koskevat kertomukset

Jäsenvaltiot toteuttavat tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että:

- (1) toiminnanharjoittaja *toimittaa* toimivaltaiselle viranomaiselle ■ lupaehtojen **noudattamiseen liittyvät tiedot** vähintään kerran **kahdessa** vuodessa **ja tiedot julkistetaan viipymättä Internetissä. Jos 25 artiklan mukaisesti tehdyssä tarkastuksessa todetaan, että lupaehtoja on rikottu, on tietojen toimittamisen tiheys nostettava vähintään kertaan vuodessa.**
- (2) toiminnanharjoittaja tiedottaa toimivaltaiselle viranomaiselle pienimmällä mahdollisella viiveellä kaikista tapahtumista tai onnettomuuksista, joilla on merkittäviä ympäristövaikutuksia.

9 artikla

Sääntöjen noudattamatta jättäminen

1. Jäsenvaltiot toteuttavat tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että lupaehtoja noudatetaan.
2. Jos havaitaan, että tämän direktiivin vaatimuksia on rikottu, jäsenvaltioiden on varmistettava, että
 - (a) toiminnanharjoittaja ilmoittaa tästä välittömästi toimivaltaiselle viranomaiselle;
 - (b) toiminnanharjoittaja ja toimivaltainen viranomainen toteuttavat tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että toiminta saatetaan säännösten mukaiseksi mahdollisimman pian.

Mikäli rikkomisesta aiheutuu ihmisten terveydelle tai ympäristölle **merkittävää** vaaraa ja niin kauan kuin toimintaa ei b kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti ole saatettu säännösten mukaiseksi, laitoksen tai polttolaitoksen, jätteenpolttolaitoksen tai jätettä käyttävän rinnakkaispolttolaitoksen toiminta on keskeytettävä.

10 artikla

Kasvihuonekaasujen päästöt

1. Jos laitoksen kasvihuonekaasupäästöt nimetään direktiivin 2003/87/EY liitteessä I kyseisessä laitoksessa harjoitettavaan toimintaan liittyviksi, luvassa ei saa asettaa kyseisen kaasun suoralle päästölle raja-arvoa, ellei ole tarpeen varmistaa, että merkittävää paikallista pilaantumista ei aiheudu.
2. Jäsenvaltiot voivat päättää direktiivin 2003/87/EY liitteessä I lueteltujen toimintojen osalta, että energiatehokkuuteen liittyviä vaatimuksia ei määrätä koskemaan polttolaitoksia tai muita laitoksia, joista aiheutuu hiilidioksidipäästöjä paikalla.
3. Toimivaltaisten viranomaisten on tarvittaessa muutettava lupaa.
4. Edellä olevaa 1–3 alakohtaa ei sovelleta laitoksiin, jotka on jätetty väliaikaisesti yhteisön kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän ulkopuolelle direktiivin 2003/87/EY 27 artiklan mukaisesti.

Tiistai 10. maaliskuuta 2009

II LUKU

Liitteessä I lueteltuja toimintoja koskevat erityissäännökset

11 artikla

Soveltamisala

Tätä lukua sovelletaan liitteessä I lueteltuihin toimintoihin ja soveltuvin osin mainitussa liitteessä vahvistettujen kapasiteettia koskevien raja-arvojen saavuttamiseen.

12 artikla

Toiminnanharjoittajan perusvelvollisuuksien yleiset periaatteet

Jäsenvaltiot toteuttavat tarvittavat toimenpiteet, jotta laitoksia käytetään seuraavien periaatteiden mukaisesti:

- (1) kaikkiin asiaankuuluviin pilaantumista estäviin toimenpiteisiin on ryhdytty;
- (2) käytetään parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa;
- (3) merkittävää pilaantumista ei aiheuteta;
- (4) jätteiden syntymistä vältetään direktiivin 2008/98/EY mukaisesti;
- (5) jos jätteitä syntyy, ne käytetään hyödyksi tai, jos uudelleenkäyttö on teknisesti ja taloudellisesti mahdotonta, ne loppukäsitellään siten, että niillä ei ole ympäristövaikutuksia tai vaikutus on mahdollisimman vähäistä;
- (6) energiankäyttö on tehokasta;
- (7) tarvittaviin toimenpiteisiin ryhdytään onnettomuuksien ehkäisemiseksi ja niiden seurausten rajoittamiseksi;
- (8) tarvittaviin toimenpiteisiin ryhdytään toiminnan lopullisen päättymisen jälkeen, jotta pilaantumisvaara vältettäisiin ja tuotantoalue saatettaisiin **tyydyttävään tilaan** 23 artiklan 2 ja 3 kohdassa vahvistettujen vaatimusten mukaisesti ■.

13 artikla

Lupahakemukset

1. Jäsenvaltiot toteuttavat tarvittavat toimenpiteet, jotta lupahakemus sisältäisi seuraavat tiedot:
 - (a) tiedot laitoksesta ja sen toiminnan luonteesta ja laajuudesta,
 - (b) tiedot raaka- ja lisäaineista sekä muista laitoksessa käytetyistä tai tuotetuista aineista tai energiasta,
 - (c) tiedot laitoksen päästölähteistä,
 - (d) tiedot laitoksen sijaintipaikan olosuhteista,
 - (e) jos toimintaan liittyy merkittäviä määriä merkityksellisiä vaarallisia aineita, perusviivaraportti, joka sisältää kyseisiä aineita koskevia tietoja,
 - (f) tiedot laitoksen arvioitujen päästöjen laadusta ja määrästä kuhunkin ympäristöelementtiin sekä päästöjen merkittävien ympäristövaikutusten erittely,

Tiistai 10. maaliskuuta 2009

- (g) tiedot tekniikoista tai muista menetelmistä, joilla pyritään estämään laitoksen aiheuttamat päästöt, tai jos se ei ole mahdollista, vähentämään niitä,
- (h) **tarvittaessa** tiedot toimenpiteistä laitoksen jätteiden synnyn ehkäisemiseksi ja jätteiden hyödyntämiseksi,
- (i) muista toimenpiteistä, jotta noudatettaisiin 12 artiklassa tarkoitettuja toiminnanharjoittajan perusvelvollisuuksien yleisiä periaatteita,
- (j) ympäristöön joutuvien päästöjen tarkkailusta,
- (k) tiivistelmä hakijan tarkastelemista ehdotetun teknologian, tekniikan ja toimenpiteiden **merkityksellisistä** päävaihtoehtoista.

Lupahakemuksessa on myös oltava käytännönläheinen tiivistelmä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuista tiedoista **ja tapauksen mukaan perusviivaraaportti**.

2. Silloin kun direktiivissä 85/337/ETY säädettyjen vaatimusten mukaisesti hankitut tiedot tai direktiivin 96/82/EY mukaisesti laadittu turvallisuuskertomus tai muut mitä tahansa muuta lainsäädäntöä soveltamalla hankitut tiedot mahdollistavat johonkin 1 kohdan säätämiin vaatimuksiin vastaamisen, voidaan nämä tiedot esittää lupahakemuksessa tai liittää ne siihen.

14 artikla

Parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa koskevat vertailuasiakirjat **ja tietojenvaihto**

1. Komissio **järjestää jäsenvaltioiden, niiden asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten edustajien, asianomaista alaa edustavien toiminnanharjoittajien ja tekniikkojen tarjoajien, ympäristönsuojelua edistävien kansalaisjärjestöjen ja komission välillä tietojenvaihtoa, joka koskee seuraavia asioita:**

- (a) **laitosten suorituskyky päästöjen, pilaantumisen, kulutuksen ja raaka-aineiden luonteen, energian käytön tai jätteen muodostumisen osalta; sekä**
- (b) **parhaasta käytettävissä olevasta käytetystä tekniikasta, siihen liittyvästä tarkkailusta ja sitä koskevasta kehityksestä.**

Tässä kohdassa tarkoitettun tietojenvaihdon järjestämiseksi komissio perustaa tietojenvaihtofoorumin, joka koostuu ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuista toimijoista.

Komissio antaa ohjeita tietojen vaihdosta, mukaan lukien tietojen keräämiseen sekä parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa koskevien vertailuasiakirjojen sisällön määrittämiseen liittyvistä tiedoista. Komissio julkaisee tätä koskevan arviointikertomuksen. Kertomus asetetaan saataville Internetissä.

2. **Komissio julkistaa 1 kohdassa tarkoitettun tietojenvaihdon tuloksen uutena tai ajantasaistettuna parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa koskevana vertailuasiakirjana.**

3. Parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa koskevissa vertailuasiakirjoissa on erityisesti selostettava parhaat käytettävissä olevat tekniikat, niihin liittyvät **päästö- ja kulutustasot** ja **vastaava** tarkkailu, maaperän ja pohjaveden tarkkailu sekä alueen ennallistaminen ja uudet tekniikat, ottaen erityisesti huomioon liitteessä III luetellut perusteet, **ja tarkastelu on saatettava päätökseen viimeistään kahdeksan vuoden kuluttua edellisen version julkaisemisesta.** Komissio **varmistaa, että** parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa **koskevissa vertailuasiakirjoissa tehdyt päätelmät parhaasta käytettävissä olevasta tekniikasta asetetaan saataville jäsenvaltioiden virallisilla kielillä. Komissio asettaa jäsenvaltion pyynnöstä koko parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa koskevan vertailuasiakirjan saataville pyydetyllä kielellä.**

Tiistai 10. maaliskuuta 2009

15 artikla

Lupaehdot

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että lupa käsittää kaikki tarvittavat toimenpiteet 12 ja 19 artiklassa tarkoitettujen vaatimusten täyttämiseksi.

Näihin toimenpiteisiin on kuuluttava vähintään:

- (a) päästöraja-arvot pilaaville aineille, liitteessä II luetelluille ja muille pilaaville aineille, joita voidaan päästää kyseisestä laitoksesta merkittäviä määriä suhteessa niiden ominaisuuksiin ja siirtymiseen ympäristön elementistä toiseen;
- (b) **tarvittaessa** asiaankuuluvat maaperän ja pohjavesien suojelua sekä laitoksen jätehuoltoa koskevat määräykset;
- (c) asianmukaiset vaatimukset päästöjen tarkkailusta, joissa täsmennetään mittausmenetelmät, mittausten tiheys ja niiden arviointimenettely, ja jotka velvoittavat toimittamaan toimivaltaiselle viranomaiselle säännöllisesti päästöjen tarkkailun tulokset ja muut tarvittavat tiedot luvan ehtojen noudattamisen valvomiseksi;
- (d) vaatimukset sellaisten **asiaan liittyvien** vaarallisten aineiden määräjain suoritettavasta tarkkailusta, joita on todennäköisesti **merkittävässä määrin** laitoksen alueella, ottaen huomioon maaperän ja pohjaveden pilaantumismahdollisuuden laitoksen alueella;
- (e) toimenpiteet, jotka liittyvät seuraaviin tekijöihin: laitoksen käynnistys, vuodot, virhetoiminnot, väliaikainen seisautus tai lopullinen toiminnan lakkauttaminen, jos on olemassa vaara, että kyseisillä toimilla on vaikutuksia ympäristöön;
- (f) määräyksiä epäpuhtauksien kaukokulkeutumisesta tai valtioiden rajat ylittävän ympäristön pilaantumisen minimoinnista.

2. *Edellä 1 kohdan a* alakohdan soveltamiseksi raja-arvoja voidaan täydentää tai ne voidaan korvata vastaavilla parametreillä ja teknisillä toimenpiteillä.

3. Parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa koskevia vertailuasiakirjoja on käytettävä viitteenä lupaehtoja määriteltäessä.

4. Jos laitosta tai sen osaa ei ole käsitelty parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa koskevissa viiteasiakirjoissa, tai jos näissä asiakirjoissa ei käsitellä kaikkia toiminnan mahdollisia ympäristövaikutuksia, toimivaltaisen viranomaisen on **yhdessä toiminnanharjoittajan kanssa** määriteltävä **päästötasot, jotka voidaan saavuttaa** laitosta tai kyseessä olevia toimintoja **koskevaa parasta** käytettävissä **olevaa tekniikkaa käyttämällä** liitteessä III lueteltujen perusteiden mukaisesti ja asetettava lupaehdot vastaavasti.

5. Liitteessä I olevan 6 kohdan 6 alakohdassa tarkoitettujen laitosten osalta sovelletaan 1–4 kohtaa sanotun kuitenkaan rajoittamatta asiaan liittyvän eläinsuojelulainsäädännön soveltamista.

16 artikla

Päästöraja-arvot, vastaavat parametrit ja tekniset toimenpiteet

1. Pilaavien aineiden päästöjen raja-arvoja sovelletaan päästökohdassa päästöjen tullessa laitoksesta ulos, jolloin mahdollinen ennen kyseistä hetkeä tapahtunut laimentuminen ei vaikuta kyseisten arvojen määrittelyyn.

Tiistai 10. maaliskuuta 2009

Mitä tulee pilaavien aineiden epäsuoriin päästöihin veteen, vedenpuhdistamon vaikutus voidaan ottaa huomioon kyseessä olevan laitoksen päästöjen raja-arvoja määritettäessä, edellyttäen että näin taataan koko ympäristön suojelun vastaava taso ja ettei ympäristöön kohdisteta suurempaa epäpuhtausrasitetta.

2. Päästöraja-arvot, vastaavat parametrit ja 15 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettut tekniset toimenpiteet perustuvat parhaaseen käytettävissä olevaan tekniikkaan, määräämättä kuitenkaan tietyn tekniikan tai teknologian käyttämisestä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 19 artiklan soveltamista.

Toimivaltaisen viranomaisen on vahvistettava päästöraja-arvot **sekä valvontaa ja sääntöjen noudattamista koskevat vaatimukset, jotta varmistetaan, että** parhaaseen käytettävissä olevaan tekniikkaan liittyviä **päästötasoja ei ylitetä.**

Päästöraja-arvoihin voidaan lisätä vastaavia parametrejä tai vastaavia teknisiä toimia, edellyttäen, että vastaava ympäristönsuojelun taso voidaan saavuttaa.

3. Poiketen siitä, mitä 2 kohdan toisessa alakohdassa säädetään, toimivaltainen viranomainen voi **poikkeustapauksissa, jotka johtuvat ympäristöön liittyvistä ja taloudellisista kustannuksista ja hyödyistä** sekä kyseessä olevan **laitoksen teknisistä ominaisuuksista, maantieteellisestä sijainnista ja paikallisista ympäristöoloista** vahvistaa päästöraja-arvoja, **vastaavia parametrejä tai vastaavia teknisiä toimia sekä valvontaa ja sääntöjen noudattamista koskevia vaatimuksia siten, että** parhaaseen käytettävissä olevaan tekniikkaan liitetyt **päästötasot saattavat ylittyä.**

Nämä raja-arvot, **vastaavat parametrit tai vastaavat tekniset toimet** eivät kuitenkaan saa ylittää **68 artiklan mukaisesti tai tapauksen mukaan** V–VIII liitteessä vahvistettuja raja-arvoja **■**.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että asianomaisille henkilöille annetaan hyvissä ajoin tarkoituksenmukaiset mahdollisuudet osallistua tässä kohdassa tarkoitettun poikkeuksen myöntämistä koskevaan päätöksentekoon.

Kun päästöjen raja-arvoja, vastaavia parametrejä tai vastaavia teknisiä toimenpiteitä vahvistetaan tämän kohdan mukaisesti, on syyt, joiden vuoksi parhaaseen käytettävissä olevaan tekniikkaan liittyvistä päästörajoista, sellaisina kuin ne on kuvattu parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa koskevissa viiteasiakirjoissa, poikkeavat päästötasot on sallittu, kirjattava ja perusteltava lupaehtoihin sisällytettävässä liitteessä.

Komissio voi vahvistaa perusteet, joiden mukaisesti voidaan myöntää tässä kohdassa tarkoitettu poikkeus.

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 69 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

4. Edellä olevaa 2 ja 3 kohtaa sovelletaan karjalannan ja lietteen levittämiseen liitteessä I olevan 6 kohdan 6 alakohdassa tarkoitettun laitoksen alueen ulkopuolelle **lukuun ottamatta vesien suojelemisesta maataloudesta peräisin olevien nitraattien aiheuttamalta pilaantumiselta 12 päivänä joulukuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/676/ETY⁽¹⁾ soveltamisalan piiriin kuuluvia alueita.**

5. Toimivaltainen viranomainen voi myöntää tilapäisiä poikkeuksia 2 kohdan ja 12 artiklan 1 ja 2 alakohdan vaatimusten soveltamisesta sellaisten päästömäärien lisäysten osalta, jotka aiheutuvat uusien tekniikoiden testauksesta ja käytöstä, edellyttäen, että kuuden kuukauden kuluessa poikkeuksen myöntämisestä näiden tekniikoiden käyttö joko lopetetaan tai toiminnoista aiheutuvat päästöt saavuttavat vähintään parhaaseen käytettävissä olevaan tekniikkaan liittyvät päästötasot.

17 artikla

Tarkkailuvaatimukset

1. Edellä olevan 15 artiklan 1 kohdan c ja d alakohdassa tarkoitettujen tarkkailuvaatimusten on soveltuvin osin perustuttava parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa koskevissa vertailuasiakirjoissa kuvattuihin tarkkailua koskeviin päätelmiin.

⁽¹⁾ EYVL L 375, 31.12.1991, s. 1.

Tiistai 10. maaliskuuta 2009

2. Toimivaltaisen viranomaisen on määriteltävä 15 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettun määräjain suoritettavan tarkkailun tiheys kunkin yksittäisen laitoksen osalta luvassa tai yleisesti sitovissa säännöissä.

Pohjaveden ja maaperän tarkkailu on suoritettava vähintään **viiden (pohjavesi) tai kymmenen vuoden (maaperä)** välein, **jollei tarkkailu perustu pilaantumiskien järjestelmälliseen arviointiin**, sanotun kuitenkaan rajoittamatta ensimmäisen alakohdan soveltamista.

Komissio voi vahvistaa perusteet määräjain suoritettavan tarkkailun tiheyden määrittämiselle.

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia *täydentämällä sitä, hyväksytään* 69 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen

18 artikla

Yleisesti sitovat säännöt

1. Yleisesti sitovia sääntöjä hyväksyessään jäsenvaltioiden on varmistettava yhtenäinen lähestymistapa ja korkea ympäristönsuojelun taso, joka vastaa sellaista ympäristönsuojelun tasoa, joka voidaan saavuttaa yksittäisiä lupaehtoja noudattamalla.

2. Yleisesti sitovien sääntöjen on perustuttava parhaisiin käytettävissä oleviin tekniikoihin, mutta niissä ei määrätä tietyn tekniikan tai erityisen teknologian käytöstä, **jotta varmistetaan 15 ja 16 artiklan säännösten noudattaminen**.

■

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yleisesti sitova säännöt saatetaan ajan tasalle parhaan käytettävissä olevan tekniikan kehittymisen mukaisesti, **jotta varmistetaan 22 artiklan noudattaminen**.

■

4. Näissä 1–3 kohdan mukaisissa sitovissa säännöissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan.

19 artikla

Ympäristölaatumormit

Jos jokin ympäristölaatumormi edellyttää ankarampia ehtoja kuin mitä parhaan käytettävissä olevan tekniikan avulla voidaan saavuttaa, lupaan on sisällytettävä lisäehtoja, sanotun kuitenkaan rajoittamatta muita toimenpiteitä, joihin voidaan ryhtyä ympäristölaatumormien noudattamiseksi.

20 artikla

Parhaan käytettävissä olevan tekniikan kehitys

Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että toimivaltainen viranomainen seuraa parhaan käytettävissä olevan tekniikan kehitystä tai että siitä ja uusien tai tarkistettujen parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa koskevien vertailuasiakirjojen julkaisemisesta tiedotetaan viranomaiselle **sekä osapuolille, joita asia koskee**.

Tiistai 10. maaliskuuta 2009

21 artikla

Toiminnanharjoittajien laitoksissa tekemät muutokset

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet, jotta toiminnanharjoittaja tiedottaa toimivaltaiselle viranomaiselle kaikista laitoksessa suunnitteilla olevista muutoksista, joilla voi olla ympäristövaikutuksia. Tarpeen vaatiessa toimivaltainen viranomainen ajanmukaistaa luvan.

2. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet, jottei mihinkään toiminnanharjoittajan laitoksessa suunnittelemaan olennaiseen muutokseen ryhdytä ilman tämän direktiivin mukaista lupaa.

Lupahakemuksen ja toimivaltaisen viranomaisen päätöksen soveltamisalaan on sisällyttävä laitoksen osat sekä 13 artiklassa luetellut yksityiskohdat, joita muutokset voivat koskea.

3. Laitoksen luonteen tai toiminnan muutoksia tai laajennuksia pidetään olennaisina, jos pelkästään niiden johdosta saavutetaan liitteessä I vahvistetut kapasiteettia koskevat raja-arvot.

22 artikla

Toimivaltaisen viranomaisen suorittama lupaehdojen tarkistus ja ajanmukaistaminen

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että toimivaltainen viranomainen tarkastaa säännöllisesti ja ajanmukaistaa tarpeen vaatiessa lupaehdot tämän direktiivin säännösten noudattamisen varmistamiseksi.

2. Toiminnanharjoittajan on toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä toimitettava kaikki lupaehdojen tarkistamiseen tarvittavat tiedot.

Toimivaltaisen viranomaisen on lupaehdoja tarkistaessaan otettava huomioon kaikki päästöjen tarkkailuista tai tarkastuksista saadut tiedot.

3. Kun komissio **julkaisee** uuden tai tarkistetun parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa koskevan vertailuasiakirjan, jäsenvaltioiden on neljän vuoden kuluessa asiakirjan julkaisemisesta varmistettava, että toimivaltainen viranomainen **tarkistaa** ja **tarvittaessa** ajanmukaistaa kyseessä olevia laitoksia koskevat lupaehdot.

Kaikkiin 16 artiklan 3 kohdan mukaisesti myönnettyihin poikkeuksiin sovelletaan ensimmäisen alakohdan säännöksiä.

4. Lupaehdot tarkistetaan ja tarvittaessa ajanmukaistetaan vähintään seuraavissa tapauksissa:

(a) laitoksen aiheuttama pilaantuminen on niin merkittävää, että luvan nojalla voimassa olevat päästöarvot olisi arvioitava uudelleen tai uusia päästöarvoja olisi lisättävä,

(b) **merkittävät muutokset parhaassa** käytettävissä **olevassa tekniikassa mahdollistavat** merkittävät päästövähennykset,

(c) toiminnan turvallisuus vaatii toisenlaisten tekniikojen käyttöönottoa,

(d) lupaehdojen tarkistus on tarpeen **direktiivin 2001/81/EY tai** 19 artiklan mukaisten ympäristölaatu-
normien noudattamiseksi.

Tiistai 10. maaliskuuta 2009

23 artikla

Laitoksen sulkeminen ja alueen ennallistaminen

1. Toimivaltaisen viranomaisen on varmistettava, että laitoksen toiminnan päättyessä lopullisesti noudatetaan 12 artiklan 8 kohdassa vahvistetun periaatteen noudattamisen varmistamiseksi määrättyjä lupaehtoja, sanotun kuitenkaan rajoittamatta direktiivin || 2004/35/EY, **pohjaveden suojelusta pilaantumiselta ja huononemiselta 12 päivänä joulukuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/118/EY** ⁽¹⁾, **ympäristönsuojelusta rikosoikeudellisin keinoin 19 päivänä marraskuuta 2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/99/EY** ⁽²⁾ ja maaperän suojelun puitteista || annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/./EY ⁽³⁾ ⁽⁴⁾ soveltamista.

2. Jos laitoksen toimintoihin liittyy sellaisten **merkittäviä määriä edustavien ja merkityksellisten** vaarallisten aineiden käyttö, tuotanto tai ympäristöön päästäminen, jotka mahdollisesti aiheuttavat laitoksen alueella maaperän tai pohjaveden pilaantumista, toiminnanharjoittajan on laadittava perusviivaraportti ennen laitoksen toiminnan käynnistämistä tai ennen laitoksen luvan ajanmukaistamista. Raportissa on oltava tarvittavat kvantitatiiviset tiedot, joiden perusteella voidaan määritellä maaperän ja pohjaveden tila toiminnan käynnistyessä **vaarallisten aineiden merkittävien määrien suhteen**.

Komissio vahvistaa perusviivaraportin sisältöä koskevat **yleiset** perusteet.

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia *täydentämällä* sitä, hyväksytään 69 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

3. Toiminnanharjoittajan on laitoksen toiminnan päättyessä lopullisesti **ilmoitettava asiasta toimivaltaiselle viranomaiselle ja** arvioitava maaperän ja pohjaveden tila vaarallisten aineiden aiheuttaman pilaantumisen osalta. Jos todetaan, että 2 kohdassa tarkoitettua perusviivaraportissa vahvistettuun maaperän ja pohjaveden alkutilanteeseen verrattuna laitoksen toiminta on aiheuttanut vaarallisten aineiden aiheuttamaan maaperän tai pohjaveden pilaantumista, toiminnanharjoittajan on kunnostettava alue ja palautettava se alkuperäiseen tilaansa.

4. Jos toiminnanharjoittajan ei tarvitse laatia 2 kohdassa tarkoitettua perusviivaraporttia, sen on laitoksen toiminnan päättyessä lopullisesti toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, ettei laitoksen alue aiheuta merkittävää riskiä ihmisten terveydelle ja ympäristölle.

24 artikla

Päästöjen vertaaminen parhaisiin käytettävissä oleviin tekniikkoihin liittyviin päästötasoihin

Edellä olevan 8 artiklan 1 kohdassa **tarkoitettuihin lupaehtojen** noudattamista **koskeviin asiaan liittyviin tietoihin** on sisällytettävä **päästötasojen** ja parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa koskevissa vertailuasiakirjoissa **käsittelyihin parhaisiin** käytettävissä **oleviin tekniikkoihin liittyvien päästötasojen** vertailu. **Asiaan liittyvät tiedot on asetettava saataville Internetissä viipymättä.**

25 artikla

Tarkastukset

1. Jäsenvaltioiden on otettava käyttöön laitostarkastuksia koskeva järjestelmä.

Järjestelmään on sisällyttävä laitoksissa tehtävät tarkastukset.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toiminnanharjoittajat antavat toimivaltaisille viranomaisille kaiken tarvittavan avun, jotta nämä pystyvät suorittamaan tarkastukset laitoksen alueella, ottamaan näytteitä ja keräämään kaiken tehtävänsä suorittamiseen tämän direktiivin mukaisesti tarvittavan tiedon.

⁽¹⁾ EUVL L 372, 27.12.2006, s. 19.

⁽²⁾ EUVL L 328, 6.12.2008, s. 28.

⁽³⁾ EUVL L

⁽⁴⁾ Virallinen lehti: lisätään numero, päiväys ja julkaisutiedot.

Tiistai 10. maaliskuuta 2009

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikki laitokset kuuluvat tarkastussuunnitelmaan.
3. Kuhunkin tarkastussuunnitelmaan on sisällyttävä:
 - (a) merkittävien ympäristökysymysten yleisarvio,
 - (b) tarkastussuunnitelmaan kuuluva maantieteellinen alue,
 - (c) tarkastussuunnitelmaan kuuluvia laitoksia koskeva rekisteri ja tämän direktiivin vaatimusten noudattamisen tasoa koskeva yleinen arvio näiden laitosten osalta,
 - (d) tarkastussuunnitelman tarkistamista koskevat säännökset,
 - (e) suunnitelma 5 kohdassa tarkoitettuja rutiinitarkastuksia koskevaksi ohjelmaksi,
 - (f) edellä olevan 6 kohdan mukaisesti toteutettavia muita kuin rutiinitarkastuksia koskevat menettelyt,
 - (g) tarvittaessa eri tarkastusviranomaisten välistä yhteistyötä koskevat säännökset.
4. *Toimivaltaiset viranomaiset laativat tarkastussuunnitelmien pohjalta säännöllisesti tarkastusohjelmat ja määrittelevät laitospöytäkirjojen tiheyden eri laitostyyppien osalta.*

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että käytettävissä on riittävä määrä koulutettua henkilöstöä suorittamaan näitä tarkastuksia.

Näihin ohjelmiin on sisällyttävä vähintään yksi **satunnainen** tarkastuskäynti kuhunkin laitokseen **18 kuukauden välein**. Jos tarkastuksessa on havaittu, että lupaehtoja ei ole noudatettu, on tarkastusten tiheys nostettava vähintään yhteen käyntiin puolen vuoden välein.

Jos ohjelmat **perustuvat** kyseessä olevien laitosten ympäristöriskien järjestelmälliseen **arviointiin, voidaan tarkastuskäyntien tiheys laskea vähintään yhteen käyntiin 24 kuukauden välein**.

Ympäristöriskien järjestelmällisen arvioinnin on perustuttava riippumattomiin kriteereihin, kuten:

- (a) **toiminnanharjoittajien lupaehtojen noudattamisen historiaa koskeviin tietoihin;**
- (b) **laitoksen vaikutuksiin ympäristöön ja ihmisten terveyteen;**
- (c) **toiminnanharjoittajan osallistumiseen ympäristöasioita koskevaan yhteisön hallinta- ja auditointijärjestelmään (EMAS) asetuksen (EY) N:o 761/2001⁽¹⁾ mukaisesti tai vastaavien ympäristöjärjestelmien toteuttamiseen.**

Komissio **voi** vahvistaa **muuta** ympäristöriskien arviointia **koskevia perusteita**.

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia **täydentämällä** sitä, hyväksytään 69 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

5. Rutiinitarkastukset riittävät kyseessä olevan laitoksen kaikkien asiaankuuluvien ympäristövaikutusten tutkimiseen.

Rutiinitarkastuksilla on varmistettava, että toiminnanharjoittaja noudattaa lupaehtoja.

Rutiinitarkastuksilla on myös osaltaan arvioitava lupaehtojen tehokkuutta.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EY) N:o 761/2001, annettu 19 päivänä maaliskuuta 2001, organisaatioiden vapaaehtoisesta osallistumisesta yhteisön ympäristöasioiden hallinta- ja auditointijärjestelmään (EMAS-järjestelmä) (EYVL L 114, 24.4.2001, s. 1).

Tiistai 10. maaliskuuta 2009

6. Muita kuin **satunnaisia** rutiinitarkastuksia on käytettävä vakavien ympäristövalitusten, vakavien **ja asianmukaisten** ympäristöonnettomuuksien, onnettomuuksien ja sääntöjen noudattamattajättämisten **tai ihmisten terveyteen vakavasti vaikuttavien seikkojen** tutkimiseen mahdollisimman varhaisessa vaiheessa ja soveltuviin osiin ennen luvan myöntämistä, tarkistamista tai ajanmukaistamista.

Kun suoritetaan muuta kuin rutiinitarkastusta, toimivaltaiset viranomaiset voivat vaatia toiminnanharjoittajia toimittamaan tietoja onnettomuuden, vaaratilanteen tai sääntöjen noudattamatta jättämisen tutkimiseksi, terveystilastot mukaan lukien.

7. Toimivaltaisen viranomaisen on laadittava kunkin rutiinitarkastuksen ja muun kuin rutiinitarkastuksen jälkeen tarkastusraportti, jossa selvitetään, noudatetaanko laitoksessa tämän direktiivin vaatimuksia, ja tode-taan, tarvitaanko lisätoimia.

Raportti annetaan tiedoksi kyseessä olevalle toiminnanharjoittajalle ■ kahden kuukauden kuluessa. **Toimi-valtainen viranomainen saattaa lopullisen raportin yleisön saataville Internetissä neljän kuukauden kuluessa** tarkastuksesta.

Toiminnanharjoittajan on varmistettava, että kaikki raportissa esille tuodut tarvittavat toimet toteutetaan kohtuullisen ajan kuluessa.

26 artikla

Tiedon saannin vapaus ja julkinen osallistuminen lupamenettelyyn

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yleisölle, jota asia koskee, annetaan mahdollisuus osallistua varhaisessa vaiheessa ja tehokkaasti menettelyihin, jotka koskevat

- (a) luvan myöntämistä uusia laitoksia varten,
- (b) luvan myöntämistä olennaiseen muutokseen,
- (c) laitoksen luvan tai lupaehtojen tarkistamista 22 artiklan 4 kohdan a alakohdan mukaisesti,
- (d) **sellaisen laitoksen luvan tai lupaehtojen ajantasaistamista, jolle on myönnettävä poikkeus 16 artiklan 3 kohdan mukaisesti.**

Tällaisessa osallistumisessa sovelletaan liitteessä IV säädettyä menettelyä.

Asian katsotaan koskevan ympäristönsuojelua edistävien ja kansallisen lainsäädännön vaatimukset täyttävien valtioista riippumattomien järjestöjen etua.

■

2. Kun päätös luvan myöntämisestä, tarkistamisesta tai ajanmukaistamisesta ■ on tehty, toimivaltaisen viranomaisen on **viipymättä tiedotettava asiasta yleisölle ja** saatettava yleisön saataville seuraavat tiedot:

- (a) päätöksen sisältö mukaan lukien jäljennös luvasta ja myöhemmät tarkistukset,
- (b) päätöksen perusteena olevat seikat,
- (c) ennen päätöksen tekemistä pidettyjen kuulemisten tulokset ja selvitys siitä, miten nämä tulokset on otettu huomioon kyseistä päätöstä tehtäessä,

Tiistai 10. maaliskuuta 2009

- (d) kyseessä olevaa laitosta tai toimintoa koskevan parasta käytettävissä olevaa tekniikka koskevien vertailuasiakirjojen nimet,
- (e) tiedot siitä, miten **15 artiklassa tarkoitetut lupaehdot** on määritelty verrattuna parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa koskevissa vertailuasiakirjoissa kuvattuihin parhaisiin käytettävissä oleviin tekniikkoihin ja niihin liitettyihin päästötasoihin,
- (f) jos on myönnetty 16 artiklan 3 kohdan mukainen poikkeus, **erityiset** syyt poikkeuksen myöntämiselle **kyseisessä kohdassa vahvistettujen perusteiden mukaisesti** sekä asetetut ehdot;
- (g) ■ 22 artiklan 1, 3 ja 4 kohdassa tarkoitettujen lupien tarkistusten tulokset,
- (h) lupaehtojen mukaisesti saadut, toimivaltaisen viranomaisen hallussa olevat päästötä koskevat tarkkailutulokset.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että a–g kohdassa tarkoitetut tiedot asetetaan saataville Internetissä viipymättä.

3. Edellä 1 || ja 2 kohtaa sovelletaan, sanotun kuitenkaan rajoittamatta ympäristötiedon julkisesta saatavuudesta 28 päivänä tammikuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/4/EY ⁽¹⁾ 4 artiklan 1 ja 2 kohdassa olevien rajoitusten soveltamista.

27 artikla

Muutoksenhaku- ja vireillepano-oikeus

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansallisen oikeusjärjestelmän mukaisesti siihen yleisöön kuuluvilla, jota asia koskee, on mahdollisuus saattaa tuomioistuimessa tai muussa laillisesti perustetussa riippumattomassa ja puolueettomassa elimessä 26 artiklan säännösten soveltamisalaan kuuluvien päätösten, toimien tai laiminlyöntien asiasisällön taikka niihin liittyvien menettelyjen laillisuus uudelleen tutkittavaksi, jos yksi seuraavista edellytyksistä täyttyy:

- (a) asia koskee riittävästi kyseessä olevaa yleisöä,
- (b) kyseessä oleva yleisö väittää oikeuksiensa heikentyvän, jos jäsenvaltion hallintolainkäyttöä koskevassa säännöstössä niin edellytetään,

2. Jäsenvaltioiden on määriteltävä, missä vaiheessa muita päätöksiä, toimia tai laiminlyöntejä vastaan voidaan esittää huomautuksia.

3. Jäsenvaltioiden on määriteltävä, mikä muodostaa riittävän edun ja mikä oikeuden heikentymisen tavoitteenaan antaa yleisölle, jota asia koskee, laaja muutoksenhaku- ja vireillepano-oikeus.

Kaikki kansallisen lainsäädännön vaatimukset täyttävien ympäristönsuojelua edistävien valtioista riippumattomien järjestöjen edun katsotaan olevan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettulla tavalla riittävä.

Niillä katsotaan myös olevan oikeuksia, joita on mahdollista loukata 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettulla tavalla.

4. Edellä olevan 1, 2 ja 3 kohdan säännökset eivät estä mahdollisuutta, että hallintoviranomainen alustavasti tutkii asian uudelleen, eivätkä ne vaikuta vaatimukseen hallinnollisten muutoksenhakumenettelyjen loppuunsaattamisesta ennen kuin asia saatetaan tuomioistuimessa tutkittavaksi, silloin kun kansallisessa lainsäädännössä on tällainen vaatimus.

Kyseisen menettelyn on oltava oikeudenmukainen, tasapuolinen ja nopea, eikä se saa olla niin kallis, että se olisi esteenä menettelyyn osallistumiselle.

⁽¹⁾ EUVL L 41, 14.2.2003, s. 26.

Tiistai 10. maaliskuuta 2009

5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yleisölle annetaan käytännön tietoja mahdollisuudesta turvautua hallinnollisiin ja tuomioistuimissa tapahtuviin muutoksenhakumenettelyihin.

28 artikla

Valtioiden rajat ylittävät vaikutukset

1. Jos jäsenvaltio toteaa, että tietyn laitoksen käytöllä on todennäköisesti merkittäviä kielteisiä vaikutuksia toisen jäsenvaltion ympäristöön, tai jos jäsenvaltio, johon laitoksen käyttö todennäköisesti vaikuttaa merkittävästi, sitä pyytää, sen jäsenvaltion, jonka alueella 4 artiklan tai 21 artiklan 2 kohdan mukaista lupaa on haettu, on toimitettava kyseiselle toiselle jäsenvaltiolle liitteen IV mukaisesti toimitettavat tai saataville annettavat tiedot samanaikaisesti kun ne annetaan yleisön saataville.

Nämä tiedot ovat pohjana tarvittaville neuvotteluille kahden jäsenvaltion välisissä keskinäisissä suhteissa vastavuoroisuus- ja yhdenvertaisuusperiaatteiden mukaisesti.

2. Jäsenvaltiot varmistavat keskinäisissä suhteissaan, että 1 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa hakemukset annetaan asianmukaiseksi ajaksi yleisesti saataville mahdollisesti altistumisen kohteena olevassa jäsenvaltiossa, jotta tämä valtio voisi ottaa kantaa asiaan ennen toimivaltaisen viranomaisen päätöstä.

3. Kun toimivaltainen viranomainen tekee päätöksen hakemuksesta, 1 ja 2 kohdan mukaisten kuulemisten tulokset on otettava huomioon.

4. Toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava 1 kohdan mukaisesti kuulluille jäsenvaltioille hakemusta koskevasta päätöksestä ja toimitettava niille 26 artiklan 2 kohdassa tarkoitettut tiedot. Näiden jäsenvaltioiden on varmistettava, että tiedot annetaan yleisön, jota asia koskee, saataville asianmukaisella tavalla niiden omalla alueella.

I

29 artikla

Uudet tekniikat

Jäsenvaltioiden on otettava käyttöön kannustimia, jotka innostavat toiminnanharjoittajia kehittämään ja soveltamaan uusia tekniikoita.

Komissio hyväksyy ensimmäisen kohdan soveltamiseksi **seuraavat kriteerit**:

- (a) ne teollisuustoiminnot, joiden osalta uusien tekniikoiden kehittäminen ja soveltaminen on etusijalla;
- (b) uusien tekniikoiden kehittämistä ja soveltamista koskevat jäsenvaltioiden indikaatiiviset tavoitteet;
- (c) välineet uusien tekniikoiden kehittämisessä ja soveltamisessa tapahtuneen kehityksen arvioimiseksi.

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 69 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

Tiistai 10. maaliskuuta 2009

III LUKU

Polttolaitoksia koskevat erityissäännökset

30 artikla

Soveltamisala

Tätä lukua sovelletaan polttoainetyypistä riippumatta energiantuotantoon suunniteltuihin polttolaitoksiin, joiden mitattu lämpöarvo on vähintään 50 MW.

Tätä lukua ei sovelleta seuraaviin laitoksiin:

- (a) laitokset, joissa palamistuotteita käytetään suoraan lämmitykseen, kuivaukseen tai esineiden tai materiaalien muuhun käsittelyyn,
- (b) jälkipolttolaitokset, jotka on suunniteltu puhdistamaan savukaasuja polttamalla ja joita ei käytetä erillisinä polttolaitoksina,
- (c) katalyyttisiä krakkaus-katalyyttejä regeneroivat laitteet,
- (d) laitteet, joilla rikkivety muunnetaan rikiksi,
- (e) kemianteollisuudessa käytetyt reaktorit,
- (f) koksamot,
- (g) Cowperin ilmankuumentimet,
- (h) ajoneuvon, aluksen tai ilma-aluksen käyttövoiman tuottamiseen käytettävät tekniset laitteet,
- (i) offshore-lautoilla käytettävät kaasuturbiinit,
- (j) laitokset, joissa käytetään muita jätteitä kuin 37 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja kiinteitä tai nestemäisiä jätteitä,

Jäljempänä olevaa 31, 32 ja 35 artiklaa ei sovelleta polttolaitoksiin silloin, kun ne kuuluvat alakohtaisen parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa koskevan vertailuasiakirjan soveltamisalaan tai kun ne on jätetty suuria polttolaitoksia koskevan parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa koskevan vertailuasiakirjan soveltamisalan ulkopuolelle.

31 artikla

Yhdistämissäännöt

1. Jos kahden tai useamman erillisen polttolaitokset savukaasut päästetään ilmaan yhteisen piipun kautta, tällaisten laitosten yhdistelmää on pidettävä yhtenä polttolaitoksena ja niiden kapasiteetit olisi laskettava yhteen.
2. Kun kaksi tai useampia erillisiä polttolaitoksia, joille on myönnetty lupa tai jotka ovat toimittaneen täydellisen lupahakemuksen 72 artiklan 2 kohdassa tarkoitettun määräajan jälkeen rakennetaan siten, että niiden savukaasut voitaisiin tekniset ja taloudelliset tekijät huomioon ottaen poistaa yhteisen piipun kautta, tällaisten laitosten muodostamaa kokonaisuutta pidetään yhtenä polttolaitoksena, ja niiden kapasiteetit on yhdistettävä.

Tiistai 10. maaliskuuta 2009

32 artikla

Päästöraja-arvot

1. Polttolaitosten savukaasut on poistettava hallitulla tavalla yhdestä tai useammasta savuhormista koostuvan savupiipun kautta; savupiipun korkeus lasketaan siten, että ihmisten terveyttä ja ympäristöä suojellaan.
2. Kaikissa luvissa, jotka koskevat polttolaitoksia, joille on myönnetty lupa, tai jotka ovat jättäneet täydellisen lupahakemuksen ennen 72 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua päivämäärää, edellyttäen, että laitoksen toiminta käynnistyy enintään vuoden kuluttua tästä päivämäärästä, on mainittava edellytykset, joilla varmistetaan, että näiden laitosten päästöt eivät ylitä liitteessä V olevassa 1 osassa vahvistettuja rikkidioksiditypen oksidi- ja hiukkaspäästöjen raja-arvoja.
3. Kaikissa sellaisia polttolaitoksia sisältäviä laitoksia koskevissa luvissa, jotka eivät kuulu 2 kohdan soveltamisalaan, on mainittava ehdot, joilla varmistetaan, että näiden laitosten päästöt ilmaan eivät ylitä liitteessä V olevassa 2 osassa vahvistettuja päästöraja-arvoja.
4. Toimivaltainen viranomainen voi antaa tavallisesti vähärikkistä polttoainetta käyttävälle polttolaitokselle luvan poiketa rikkidioksidille 2 ja 3 kohdassa säädettyjen päästöraja-arvojen noudattamisvelvoitteesta enintään kuuden kuukauden ajaksi, jos käyttäjä ei kykene noudattamaan näitä raja-arvoja sen vuoksi, että vähärikkisen polttoaineen toimitukset ovat keskeytyneet polttoaineen vakavan puutteen takia.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle 1 kohdan mukaisesti myönnettyistä poikkeuksista.

5. Toimivaltainen viranomainen voi myöntää luvan poiketa 2 ja 3 kohdassa säädettyjen päästöjen raja-arvojen noudattamisvelvoitteesta, jos polttolaitoksen joka käyttää vain kaasumaista polttoainetta, on turvauttava muihin polttoaineisiin kaasun toimituksessa ilmenneen äkillisen keskeytyksen vuoksi. Poikkeus voidaan myöntää enintään 10 päivän ajaksi, paitsi jos on pakottava tarve turvata energian saanti.

Toiminnanharjoittajan on välittömästi ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle kustakin ensimmäisessä kohdassa tarkoitetusta erityistapauksesta.

Jäsenvaltioiden on välittömästi ilmoitettava komissiolle ensimmäisen alakohdan nojalla myönnettyistä poikkeuksista.

6. Jos polttolaitosta laajennetaan **vähintään 20 MW**, liitteessä V olevassa 2 osassa yksilöityjä päästöraja-arvoja on sovellettava muutoksen kohteena olevaan laitoksen osaan ja ne on määritettävä suhteessa koko polttolaitoksen mitattuun lämpöarvoon.

33 artikla

Päästöjen puhdistinlaitteiden toimintahäiriöt tai rikkoutuminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että luvissa määrätään menettelystä puhdistinlaitteiden toimintahäiriöiden tai rikkoutumisen varalta.
2. Rikkoutumisen sattuessa toimivaltaisen viranomaisen on edellytettävä, että käyttäjä vähentää toimintaa tai keskeyttää sen, jos normaaliin toimintaan ei voida palata 24 tunnin kuluessa, tai käyttää laitosta vähän epäpuhtauksia tuottavilla polttoaineilla.

Toiminnanharjoittajan on ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle päästöjen puhdistinlaitteiden toimintahäiriöstä tai rikkoutumisesta 48 tunnin kuluessa.

Tiistai 10. maaliskuuta 2009

Ilmanpuhdistinlaitteita tapahtuvan toiminnan yhteenlaskettu kesto ei saa ylittää 120:tä tuntia minkään 12 kuukauden jakson aikana.

Toimivaltainen viranomainen voi myöntää poikkeuksia ensimmäisessä ja kolmannessa alakohdassa mainittuihin aikarajoihin, seuraavissa tapauksissa:

- (a) energiansaannin turvaaminen on välttämätöntä,
- (b) rikkoutunut polttolaitos korvattaisiin rajoitetuksi ajaksi toisella laitoksella, mikä johtaisi päästöjen lisääntymiseen.

34 artikla**Ilmaan joutuvien päästöjen tarkkailu**

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ilman epäpuhtauksia tarkkaillaan liitteessä V olevan 3 osan mukaisesti. **Jäsenvaltiot voivat vaatia, että toiminnanharjoittaja vastaa kyseisestä tarkkailusta aiheutuvista kustannuksista.**
2. Päästöjen tarkkailuun käytettävän automaattisen laitteiston asennusta ja toimintaa on valvottava ja laitteistolle on tehtävä tarkastustesti vuosittain liitteessä V olevan 3 osan mukaisesti.
3. Toimivaltaisen viranomaisen on vahvistettava päästöjen tarkkailussa käytettävien näytteenotto- tai mittauspaikkojen sijainti.
4. Kaikki mittaustulokset on tallennettava, käsiteltävä ja esitettävä siten, että toimivaltainen viranomainen voi tarkistaa, että luvassa olevia toimintaa koskevia vaatimuksia ja päästöjen raja-arvoja noudatetaan.

35 artikla**Päästöjen raja-arvojen noudattaminen**

Ilmaa pilaavien päästöjen raja-arvoja katsotaan noudatettavan, jos liitteessä V olevassa 4 osassa vahvistettuja vaatimuksia noudatetaan.

36 artikla**Monipolttoainepolttolaitokset**

1. Toimivaltaisen viranomaisen on kahta tai useampaa polttoainetta samanaikaisesti käyttävän uuden polttolaitokset osalta asetettava päästöraja-arvot seuraavasti:
 - (a) kirjataan kutakin yksittäistä polttoainetta ja epäpuhtautta koskeva päästöraja-arvo, joka vastaa liitteessä V olevassa 1 ja 2 osassa säädettyä koko polttolaitoksen mitattua lämpöarvoa,
 - (b) määritetään polttoainepainotetut päästöraja-arvot, jotka saadaan kertomalla a kohdassa tarkoitettu yksilöllinen päästöraja-arvo kunkin polttoaineen lämpöteholla ja jakamalla tulos kaikkien polttoaineiden lämpötehojen summalla,
 - (c) yhdistetään polttoainepainotetut päästöjen raja-arvot.
2. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, kahta tai useampaa polttoainetta samanaikaisesti käyttävien polttolaitosten, jotka käyttävät omaan kulutukseensa raakaöljyn jalostamisesta saatuja tislauksen- ja konversiojäännöksiä yksin tai yhdessä muiden polttoaineiden kanssa, osalta komissio voi muuttaa 1 kohtaa sellaisen keskimääräisen rikkidioksidipäästöjen raja-arvon vahvistamiseksi, jota sovelletaan kaikkiin laitoksiin, joiden mitattu lämpöarvo on vähintään 50 MW.

Tiistai 10. maaliskuuta 2009

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 69 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

IV LUKU

Jätteenpolttolaitoksiin ja jätteen rinnakkaispoltoon käytettäviin laitoksiin sovellettavat erityissäännökset

37 artikla

Soveltamisala

1. Tätä luku on sovellettava sellaisiin jätteenpolttolaitoksiin ja jätteen rinnakkaispoltoon käytettäviin laitoksiin, joissa poltetaan tai rinnakkaispoltetaan kiinteitä tai nestemäisiä jätteitä.

Tämän luvun soveltamiseksi jätteenpolttolaitoksiin ja jätettä käyttäviin rinnakkaispolttolaitoksiin sisältyvät || kaikki polttolinjat, jätteen rinnakkaispolttolinjat sekä jätteen vastaanotto- ja varastointitilat ja laitosalueella tehtävään esikäsittelyyn tarkoitettut laitteistot, jäte-, polttoaine- ja ilmansyöttöjärjestelmät, kattilan, savukaa-sujen käsittelylaitteistot, laitosalueella olevat palamisjätteiden ja jäteveden käsittely- ja varastointilaitteistot, poistoputket sekä polton ja rinnakkaispolton valvontaan ja poltto- ja rinnakkaispolto-olosuhteiden rekisteröintiin ja seurantaan tarkoitettut laitteet ja järjestelmät.

Jos rinnakkaispolto tapahtuu niin, että laitoksen pääasiallinen tarkoitus on *jätteiden lämpökäsittely eikä niinkään energian tai aineellisten tuotteiden tuottaminen*, laitosta on pidettävä jätteenpolttolaitoksena.

2. Tätä luku ei sovelleta seuraaviin laitoksiin:

(a) Laitokset, joissa käsitellään ainoastaan seuraavia jätteitä:

(i) edellä olevan 3 artiklan 22 kohdan b alakohdassa lueteltuja jätteitä;

(ii) radioaktiivinen jäte;

(iii) eläinten ruhot, kuten niistä on säädetty muiden kuin ihmisravinnoksi tarkoitettujen eläimistä saatavien sivutuotteiden terveysäännöistä 3 päivänä lokakuuta 2002 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1774/2002 ⁽¹⁾;

(iv) offshorelaitoksilla tapahtuvasta öljyn ja kaasun etsinnästä ja hyödyntämisestä syntyvä jäte, joka poltetaan näillä laitoksilla;

(b) koelaitokset, joita käytetään tutkimukseen, kehitykseen ja testaukseen polttoprosessin kehittämiseksi ja joissa käsitellään jätettä alle 50 tonnia vuodessa.

38 artikla

Luvan hakeminen

Jätteenpolttolaitosta tai jätettä käyttävää rinnakkaispolttolaitosta koskevan lupahakemuksen on sisällettävä selvitys toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on varmistaa, että seuraavat edellytykset täyttyvät:

(a) laitoksen suunnittelussa, varustelussa, huollossa ja käytössä noudatetaan tämän luvun vaatimuksia, ottaen huomioon poltettavan tai rinnakkaispoltettavan jätteen luokat;

⁽¹⁾ EYVL L 273, 10.10.2002, s. 1.

Tiistai 10. maaliskuuta 2009

- (b) poltto- ja rinnakkaispolttoprosessin aikana syntyvä lämpö hyödynnetään niin hyvin kuin se on käytännössä mahdollista, lämmön-, prosessihöyryn tai sähkön tuotannon;
- (c) polttojätteen määrä ja haitallisuus minimoidaan ja se kierrätetään, silloin kuin tämä on asianmukaista;
- (d) polttojäte, jonka muodostumista ei voida ehkäistä tai vähentää tai jota ei voida kierrättää, käsitellään kansallisen ja yhteisön lainsäädännön mukaisesti.

39 artikla

Lupaehdot

1. Luvassa on:

- (a) lueteltava jäteluokat, joiden käsittely on sallittu, käyttäen ainakin Euroopan jäteluetteloa koskevassa komission päätöksessä 2000/532/EY vahvistettuja jäteluokkia, jos mahdollista, ja tarvittaessa esitettävä tiedot jätteen määrästä kunkin jäteluokan osalta;
- (b) ilmoitettava laitoksen jätteenpolton tai rinnakkaispolton kapasiteetti;
- (c) mainittava ilmaan ja veteen kohdistuvien päästöjen raja-arvot;
- (d) vaatimukset jätevesipäästöjen pH:n, lämpötilan ja virtaaman osalta;
- (e) näytteenotto- ja mittausmenettelyt ja -tiheydet, joita käytetään päästöjen tarkkailumääräysten noudattamiseen;
- (f) puhdistin- tai mittauslaitteiden teknisesti väistämättömistä seisokeista, häiriöistä tai vioista johtuva pisin sallittu aika, jona ilmaan joutuvat päästöt ja jätevesipäästöt saavat ylittää säädetyt päästöjen raja-arvot.

2. Edellä olevassa 1 kohdassa vahvistettujen vaatimusten lisäksi vaarallista jätettä käyttävälle jätteenpolttolaitokselle tai jätettä käyttävälle rinnakkaispolttolaitokselle myönnetyssä luvassa on 4 kohdassa olevan lisäksi oltava seuraavat tiedot:

- (a) luettelo eri luokkiin kuuluvan vaarallisen jätteen, määristä, oiden käsittely on sallittu;
- (b) vaarallisen jätteen pienin ja suurin massavirta, sen pienimmät ja suurimmat lämpöarvot ja suurimmat sallitut pitoisuudet epäpuhtauksille kuten PCB, PCP, kloori, fluori, rikki ja raskasmetallit sekä muut pilaavat aineet.

3. Jäsenvaltiot voivat laatia luettelon niistä lupaan sisältyvistä jäteluokista, joita voidaan rinnakkaispolttaa tiettyihin luokkiin kuuluvissa jätettä käyttävissä rinnakkaispolttolaitoksissa.

4. Toimivaltaisen viranomaisen on määräajoin tarkasteltava lupaehtoja ja saatettava ne tarvittaessa ajan tasalle.

40 artikla

Päästöjen vähentäminen

1. Jätteenpolttolaitosten ja jätettä käyttävien rinnakkaispolttolaitosten savukaasut on poistettava valvotusti savupiipulla, jonka korkeus määritetään siten, että suojellaan ihmisten terveyttä ja ympäristöä.

Tiistai 10. maaliskuuta 2009

2. Jätteenpolttolaitosten ja jätettä käyttävien rinnakkaispolttolaitosten päästöt ilmaan eivät saa ylittää liitteessä VI olevassa 3 ja 4 osassa vahvistettuja tai mainitun liitteessä olevan 4 osan mukaisesti määriteltyjä päästöjen raja-arvoja.

Jos jätettä käyttävässä rinnakkaispolttolaitoksessa yli 40 prosenttia tuloksena olevasta lämmön luovutuksesta on peräisin vaarallisesta jätteestä tai laitoksessa rinnakkaispolttetaan käsittelemätöntä sekalaista yhdyskuntajätettä, sovelletaan liitteessä VI olevassa 3 osassa vahvistettuja päästöraja-arvoja.

3. Savukaasujen puhdistuksesta syntyvän jäteveden päästämistä vesistöön on rajoitettava niin paljon kuin se on käytännössä mahdollista ja pilaavien aineiden pitoisuudet eivät saa ylittää liitteessä VI olevassa 5 osassa vahvistettuja päästöjen raja-arvoja.

4. Päästöjen raja-arvoja sovelletaan paikassa, jossa savukaasujen puhdistuksesta syntyvä jätevesi poistetaan jätteenpolttolaitoksesta tai jätettä käyttävästä rinnakkaispolttolaitoksesta.

Jos savukaasujen puhdistuksesta syntyvä jätevesi käsitellään jätteenpolttolaitoksen tai jätettä käyttävän rinnakkaispolttolaitoksen ulkopuolella pelkästään tällaisen jäteveden käsittelyyn tarkoitettussa käsittelylaitoksessa, liitteessä VI olevassa 5 osassa vahvistettuja päästöjen raja-arvoja on sovellettava paikassa, jossa jätevesi poistetaan käsittelylaitoksesta. Jos savukaasujen puhdistamisesta syntyvä jätevesi käsitellään laitoksessa yhdessä laitoksessa syntyvän muun jäteveden kanssa joko laitoksessa tai muualla, toiminnanharjoittajan on tehtävä tarvittavat ainetaselaskelmat käyttäen liitteessä VI olevan 6 osan 2 kohdassa vahvistettuja mittaus-tuloksia määrittääkseen ne lopullisessa jätevesipäästössä olevat päästömäärät, joiden voidaan katsoa johtuvan savukaasujen puhdistamisesta syntyvästä jätevedestä.

Liitteessä VI olevassa 5 osassa vahvistettujen päästöjen raja-arvojen noudattamiseksi ei missään olosuhteissa saa suorittaa jäteveden laimennusta.

5. Jätteenpolttolaitokset ja jätettä käyttävät rinnakkaispolttolaitokset ja niiden jätteiden varastointiin käytämät alueet on suunniteltava ja niitä on käytettävä siten, että maaperään, pintavesiin ja pohjavesiin joutuvat luvattomat ja ennalta arvaamattomat epäpuhtauspäästöt ehkäistään.

Varastokapasiteettia on oltava jätteenpolttolaitoksen tai jätettä käyttävän rinnakkaispolttolaitoksen alueen epäpuhtaille hulevesille taikka vuodoista tai palonsammutustoimista peräisin oleville epäpuhtaille vesille. Varastokapasiteetin on oltava riittävä, jotta tällaiset vedet voidaan tarvittaessa tutkia ja käsitellä ennen niiden poistamista.

6. Poltto- tai rinnakkaispolttolaitoksessa tai polttolinjalla ei saa missään olosuhteissa jatkaa jätteenpoltoa keskeytymättä yli neljää tuntia, jos päästöjen raja-arvot ylittyvät, sanotun kuitenkin rajoittamatta 44 artiklan 4 kohdan c alakohdan soveltamista.

Tällaisen toiminnan yhteenlaskettu eksto ei saa ylittää 60 tuntia vuodessa.

Toisessa alakohdassa vahvistettua aikarajaa on sovellettava niihin uuneihin, jotka on yhdistetty samaan savukaasujen puhdistuslaitteeseen.

41 artikla

Häiriöt

Häiriön tapahtuessa toiminnanharjoittajan on rajoitettava toimintaa tai keskeytettävä se mahdollisimman nopeasti, kunnes tavanomainen toiminta voi jatkua.

Tiistai 10. maaliskuuta 2009

42 artikla

Päästöjen tarkkailu

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että päästöjen tarkkailu toteutetaan liitteessä VI olevan 6 ja 7 osan mukaisesti.
2. Automaattisen mittausjärjestelmän asennusta ja toimintaa on valvottava ja laitteistolle on tehtävä tarkastus testejä kerran vuodessa liitteessä VI olevan 6 osan 1 kohdan mukaisesti.
3. Toimivaltainen viranomainen vahvistaa päästöjen tarkkailussa käytettävien näytteenotto- tai mittauspaikkojen sijainnin.
4. Kaikki tarkkailutulokset on tallennettava, käsiteltävä ja esitettävä sellaisella tavalla, että toimivaltainen viranomainen voi todentaa, että luvassa olevia toimintaa koskevia vaatimuksia ja päästöjen raja-arvoja noudatetaan.
5. Heti kun yhteisön alueella on käytettävissä sopivia mittaustekniikoita, komissio vahvistaa ajankohdan, josta lähtien ilmaan joutuvia raskasmetalli-, dioksiini- ja furanipäästöjä on mitattava.

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 69 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

43 artikla

Päästöraja-arvojen noudattaminen

Ilmaa ja vettä pilaavien päästöjen raja-arvoja katsotaan noudatettavan, jos liitteessä V olevassa 8 osassa vahvistettuja vaatimuksia noudatetaan.

44 artikla

Toimintaa koskevat vaatimukset

1. Jätteenpolttolaitoksia käytettäessä on saavutettava sellainen polttotaso, että kuonassa tai pohjatuhkassa olevan orgaanisen hiilen kokonaismäärä on alle kolme prosenttia tai niiden polttohävikki alle 5 prosenttia aineen kuivapainosta. Tarvittaessa on käytettävä jätteen esikäsittelymenetelmiä.
2. Jätteenpolttolaitokset ja jätettä käyttävät rinnakkaispolttolaitokset on suunniteltava, varustettava ja rakennettava ja niitä on käytettävä siten, että jätteen poltosta tai rinnakkaispoltosta syntyvän kaasun lämpötila nostetaan polttoilman viimeisen syötön jälkeen valvotusti ja homogeenisesti kaikkein epäedullisimmissakin olosuhteissa kahdeksi sekunniksi vähintään 850 °C:een.

Jos poltettavan tai rinnakkaispoltettavan vaarallisen jätteen sisältämien halogenoitujen orgaanisten aineiden pitoisuus on enemmän kuin yksi prosentti kloorina ilmaistuna, lämpötilan on oltava vähintään 1 100 °C.

Jätteenpolttolaitoksissa ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa vahvistetut lämpötilat on mitattava palamiskammion sisäseinän läheisyydestä. Toimivaltainen viranomainen voi antaa luvan suorittaa mittaukset jostain muusta palamiskammion edustavasta kohdasta.

3. Jätteenpolttolaitoksen kukin palamiskammio on varustettava vähintään yhdellä lisäpolttimella. Tämän polttimen on kytkeydyttävä toimintaan automaattisesti, kun palamiskaasujen lämpötila laskee polttoilman viimeisen syötön jälkeen 2 kohdassa vahvistettujen lämpötilojen alle. Sitä on käytettävä myös laitoksen käynnistys- ja pysäytystoimien aikana sen varmistamiseksi, että nämä lämpötilat pidetään yllä kaiken aikaa näiden toimien aikana ja niin kauan kuin palamiskammiossa on polttamatonta jätettä.

Tiistai 10. maaliskuuta 2009

Lisäpolttimeen ei saa syöttää polttoaineita, jotka voivat aiheuttaa suurempia päästöjä kuin mitä aiheutuu tiettyjen nestemäisten polttoaineiden rikki- ja hiilipitoisuudesta 23 päivänä maaliskuuta 1993 annetun neuvoston direktiivin 93/12/ETY⁽¹⁾ 1 artiklan 1 kohdassa määritellyn kaasujalostuksen poltosta taikka nestekaasun tai maakaasun poltosta.

4. Jätteen polttolaitoksissa ja jätettä käyttävissä rinnakkaispolttolaitoksissa on käytettävä automaattista järjestelmää, joka estää jätteen syötön seuraavissa tapauksissa:

- (a) käynnistyksen aikana, kunnes 2 kohdassa vahvistettu tai 45 artiklan 1 kohdan mukaisesti määritetty lämpötila on saavutettu;
- (b) aina, kun lämpötila alittaa 2 kohdassa vahvistetun tai 45 artiklan 1 kohdan mukaisesti määritetyn lämpötilan;
- (c) aina, kun jatkuvat mittaukset osoittavat, että jokin päästörajoista ylittyy savukaasujen puhdistinlaitteiden häiriöiden tai vikojen vuoksi.

5. Jätteenpolttolaitosten tai jätettä käyttävien rinnakkaispolttolaitosten tuottama lämpö on hyödynnettävä niin hyvin kuin se on käytännössä mahdollista.

6. Tartuntavaarallinen kliininen jäte on syötettävä suoraan uuniin sekoittamatta sitä ensin muihin luokkiin kuuluviin jätteisiin ja käsittelemättä sitä suoraan.

7. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jätteenpolttolaitosta tai jätettä käyttävää rinnakkaispolttolaitosta käyttää ja johtaa luonnollinen henkilö, joka on pätevä hoitamaan laitosta.

45 artikla

Toimintaolosuhteiden muuttamista koskeva valtuutus

1. Toimivaltainen viranomainen voi antaa luvan 44 artiklan 1, 2 ja 3 kohdassa asetetuista vaatimuksista ja mainitun artiklan 4 kohdassa tarkoitetuista lämpötiloista poikkeavien sellaisten vaatimusten noudattamiseen, jotka määritetään tiettyjä jäteluokkia tai tiettyjä lämpökäsittelyprosesseja varten myönnettävässä luvassa, edellyttäen, että tämän direktiivin muita vaatimuksia noudatetaan. Jäsenvaltiot voivat määrätä tällaisia lupia koskevista säännöistä.

2. Jätteenpolttolaitosten osalta toimintaa koskevien vaatimusten muutos ei saa aiheuttaa polttojätteen määrän kasvua eikä polttojätettä, jonka sisältämien orgaanisten pilaavien aineiden määrä on suurempi verrattuna polttojätteeseen, jonka voidaan odottaa syntyvän 44 artiklan 1, 2 ja 3 kohdassa säädetyistä ehtoja noudatettaessa.

3. Niiden jätteenpolttolaitosten, joilla on valtuutus muuttaa toimintaolosuhteita 1 kohdan mukaisesti on noudatettava vähintään liitteessä VI olevassa 3 osassa vahvistettuja orgaanisen hiilen kokonaismäärää ja CO-päästöjä koskevia päästöjen raja-arvoja.

Sellu- ja paperiteollisuudessa käytettävien kattiloiden, joissa rinnakkaispolttetaan kuorijätettä omalla tuotantopaikalla, joka oli toiminnassa ja jolla oli lupa ennen 28 päivää joulukuuta 2002 ja jolla oli valtuutus muuttaa toimintaolosuhteita 1 kohdan mukaisesti noudatettava vähintään liitteessä VI olevassa 3 osassa olevia orgaanisen hiilen kokonaismäärän päästöjen raja-arvoja.

4. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle tiedot kaikista 1, 2 ja 3 kohdan mukaisesti hyväksytyistä toimintaolosuhteista ja tehtyjen tarkistusten tuloksista osana niitä tietoja, jotka toimitetaan kertomusten toimittamista koskevien 66 artiklan vaatimusten täyttämiseksi.

⁽¹⁾ EYVL L 74, 27.3.1993, s. 81.

Tiistai 10. maaliskuuta 2009

46 artikla

Jätteen toimittaminen ja vastaanotto

1. Jätteenpolttolaitoksen tai jätettä käyttävän rinnakkaispolttolaitoksen toiminnanharjoittajan on toteutettava kaikki jätteen toimittamiseen ja vastaanottoon liittyvät varotoimet, jotta ehkäistään ilman, maaperän sekä pinta- ja pohjavesien pilaantuminen sekä muut kielteiset ympäristövaikutukset, haju- ja meluhaitat ja ihmisten terveydelle aiheutuvat välittömät vaarat, tai vähennetään niitä niin paljon kuin se on käytännössä mahdollista.

2. Toiminnanharjoittajan on määriteltävä kunkin jäteluokan massa komission päätöksellä 2000/532/EY hyväksytyn Euroopan jäteluettelon mukaisesti ennen jätteen hyväksymistä jätteenpolttolaitokseen tai jätettä käyttävään rinnakkaispolttolaitokseen.

3. Ennen vaarallisen jätteen hyväksymistä jätteenpolttolaitokseen tai jätettä käyttävään rinnakkaispolttolaitokseen toiminnanharjoittajan on kerättävä jätteeseen liittyvät tiedot varmistaakseen 39 artiklan 2 kohdassa määriteltyjen lupaehtojen täyttymisen.

Näihin tietoihin on sisällyttävä seuraavat tiedot:

- (a) kaikki hallinnolliset tiedot jäljempänä 4 kohdan a alakohdassa mainituissa asiakirjoissa esitetystä tuotantoprosessista;
- (b) jätteen fyysikaalinen ja jos mahdollista myös kemiallinen koostumus sekä muu tarvittava tieto sen arvioimiseksi, soveltuuko jäte poltettavaksi aiotussa prosessissa;
- (c) jätteen vaaralliset ominaisuudet, aineet joiden kanssa sitä ei voi sekoittaa ja jätteen käsittelyssä noudatettavat varotoimet.

4. Ennen vaarallisen jätteen hyväksymistä jätteenpolttolaitokseen tai jätettä käyttävään rinnakkaispolttolaitokseen toiminnanharjoittajan on suoritettava vähintään seuraavat otoimenpiteet:

- (a) direktiivissä 2008/98/EY ja tarvittaessa Euroopan yhteisössä, Euroopan yhteisöön ja Euroopan yhteisöstä tapahtuvien jätteiden siirtojen valvonnasta ja tarkastamisesta 1 päivänä helmikuuta 1993 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 259/93⁽¹⁾ sekä vaarallisten aineiden kuljetuksesta annetussa lainsäädännössä edellytettyjen asiakirjojen tarkastaminen;
- (b) silloin kun se on tarkoituksenmukaista, edustavien näytteiden ottaminen mikäli mahdollista ennen jätteen purkamista, jotta voidaan tarkastaa jätteen vastaavan 3 kohdassa edellytetyt tiedot ja jotta toimivaltaiset viranomaiset voisivat tarkastaa käsiteltäväksi tulevan jätteen laadun.

Edellä olevassa b kohdassa tarkoitettuja näytteitä on säilytettävä vähintään kuukauden ajan kyseessä olevan jätteen polton tai rinnakkaispolton jälkeen.

5. Toimivaltainen viranomainen voi myöntää jätteenpolttolaitoksille tai jätettä käyttäville rinnakkaispolttolaitoksille, jotka ovat II osan soveltamisalaan kuuluvien laitoksen osia ja joissa poltetaan tai rinnakkaispoltetaan ainoastaan kyseisessä laitoksessa syntyneitä jätteitä, luvan poiketa 2, 3 ja 4 kohdan säännöksistä.

47 artikla

Poltojäte

1. Polttojätteen määrä ja haitallisuus on minimoitava. Silloin, kun tämä on asianmukaista, polttojäte on kierrätettävä välittömästi itse laitoksessa tai sen ulkopuolella.

⁽¹⁾ EYVL L 30, 6.2.1993, s. 1.

Tiistai 10. maaliskuuta 2009

2. Kuivan pölymäisen polttojätteen kuljetuksen ja välivarastoinnin on tapahduttava siten, että estetään kyseisen jätteen joutuminen ympäristöön.

3. Ennen polttojätteen käsittely- tai kierrätystapojen määrittämistä on tehtävä tarvittavat tutkimukset, jotta voidaan selvittää polttojätteiden fysikaaliset ja kemialliset ominaisuudet ja pilaamispotentiaali. Näiden testien on koskettava jätteen liukoisen jakeen ja raskasmetallien liukoisen jakeen kokonaismäärää.

48 artikla

Olennaiset muutokset

Liitteen II soveltamisalaan kuuluvassa laitoksessa toimivan ainoastaan tavanomaista jätettä käyttävän jätteenpolttolaitoksen tai rinnakkaispolttolaitoksen toiminnassa tapahtuvaa muutosta, johon liittyy vaarallisen jätteen poltto tai rinnakkaispoltto, on pidettävä olennaisena muutoksena.

49 artikla

Jätteenpolttolaitoksia ja jätettä käyttäviä rinnakkaispolttolaitoksia koskeva raportointi ja yleisölle annettavat tiedot

1. Uusien jätteenpolttolaitosten ja jätettä käyttävien rinnakkaispolttolaitosten lupia koskevien hakemusten on oltava riittävän ajan yleisön saatavilla yhdessä tai useammassa tilassa, jotta se voi esittää hakemuksista huomautuksia ennen kuin toimivaltainen viranomainen tekee asiassa päätöksen. Myös mainittu päätös, joka sisältää vähintään jäljennöksen luvasta ja sen mahdolliset myöhemmät muutokset, on annettava yleisön saataville.

2. Niitä jätteenpolttolaitoksia ja jätettä käyttäviä rinnakkaispolttolaitoksia, joiden nimelliskapasiteetti on kaksi tonnia tunnissa tai enemmän, koskevissa 66 artiklassa tarkoitetuissa raporteissa on oltava tiedot laitoksen toiminnasta ja seurannasta ja selostettava ainakin poltto- tai rinnakkaispolttoprosessin kulku sekä ilmaan ja veteen joutuneet päästöt suhteutettuna tämän direktiivin mukaisiin päästörajoihin. Nämä tiedot on saatettava yleisön käyttöön.

3. Toimivaltaisen viranomaisen on laadittava luettelo niistä jätteenpolttolaitoksista ja jätettä käyttävistä rinnakkaispolttolaitoksista, joiden nimelliskapasiteetti on alle kaksi tonnia tunnissa, ja luettelo on annettava yleisön saataville.

V LUKU

Orgaanisia liuottimia käyttäviä laitoksia ja toimintoja koskevat erityissäännökset

50 artikla

Soveltamisala

Tätä lukua sovelletaan liitteessä VII olevassa 1 osassa lueteltuihin toimintoihin ja soveltuvin osin toimintoihin, jotka saavuttavat mainitussa liitteessä olevassa 2 osassa vahvistetut kulutuksen kynnyksarvot.

51 artikla

Määritelmät

Tässä luvussa tarkoitetaan:

- (1) "olemassa olevalla laitoksella" toimivaa laitosta, jolle on myönnetty lupa ennen 1 päivää huhtikuuta 2001 tai joka on toimittanut täydellisen lupahakemuksen ennen 1 päivää huhtikuuta 2001, edellyttäen, että mainitun laitoksen toiminta käynnistyi viimeistään 1 päivänä huhtikuuta 2002;
- (2) "poistokaasuilla" lopullista kaasumaista päästöä, joka sisältää haihtuvia orgaanisia yhdisteitä tai muita epäpuhtauksia ja joka vapautuu ilmaan poistoputkesta tai puhdistinlaitteistosta;

Tiistai 10. maaliskuuta 2009

- (3) "hajapäästöillä" haihtuvien orgaanisten yhdisteiden ja, *jollei liitteessä II A muuta säädetä*, minkä tahansa tuotteen sisältämien liuottimien muita kuin poistokaasupäästöjä ilmaan, maaperään ja veteen;
- (4) "kokonaispäästöillä" poistokaasujen sisältämien päästöjen sekä hajapäästöjen kokonaismäärää;
- (5) "valmisteella" valmistetta, kuten se on määritelty kemikaalien rekisteröinnistä, arvioinnista, lupamenetelyistä ja rajoituksista 18 päivänä joulukuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1907/2006 ⁽¹⁾ (REACH) 3 artiklan 2 kohdassa;
- (6) "liimalla" mitä hyvänsä seosta, jota käytetään yhdistämään tuotteen erilliset osat toisiinsa, mukaan lukien kaikki orgaaniset liuottimet sekä seokset, jotka sisältävät niiden asianmukaisen käytön kannalta välttämättömiä orgaanisia liuottimia;
- (7) "painoväriellä" seosta, jota käytetään painatustoiminnoissa tekstin tai kuvien painamiseen erilaisille pinnoille, mukaan lukien kaikki orgaaniset liuottimet sekä seokset, jotka sisältävät niiden asianmukaisen käytön kannalta välttämättömiä orgaanisia liuottimia;
- (8) "lakalla" läpinäkyvää pinnoitetta;
- (9) "kulutuksella" laitoksessa käytettyjen orgaanisten liuottimien kokonaismäärää yhden kalenterivuoden tai muun 12 kuukauden ajanjakson aikana, lukuun ottamatta haihtuvia orgaanisia yhdisteitä, jotka otetaan talteen uudelleenkäyttöä varten;
- (10) "prosessiin menevällä määrällä" orgaanisten liuottimien määrää ja niiden määrää toiminnossa käytettävissä seoksissa, mukaan lukien laitoksessa tai sen ulkopuolella kierrätettävät liuottimet, jotka lasjetaan joka kerta, kun niitä käytetään toiminnon suorittamisessa;
- (11) "uudelleenkäytöllä" laitoksesta talteenotettujen orgaanisten liuottimien käyttöä teknisiin tai kaupallisiin tarkoituksiin, myös polttoaineksi, mutta ei kuitenkaan tällaisen talteenotetun orgaanisen liuottimen loppusijoitusta jätteenä;
- (12) "hallituilla olosuhteilla" olosuhteita, joiden vallitessa laitosta käytetään niin, että toiminnosta vapautuvat haihtuvat orgaaniset yhdisteet kerätään talteen ja päästetään ulos hallitusti joko poistoputken tai puhdistinlaitteiston kautta, minkä vuoksi ne eivät ole kokonaisuudessaan hajapäästöjä;
- (13) "käynnistys- ja alasajotoimilla" toiminnon, laiteyksikön tai säiliön toiminnan käynnistämiseen, alasajoon taikka tyhjäkäynnin aloittamiseen tai lopettamiseen liittyviä toimintoja, lukuun ottamatta säännöllisiä oskillointitoiminnon vaiheita.

52 artikla**Vaarallisten aineiden korvaaminen**

Aineet ja seokset, jotka sisältämiensä haihtuvien orgaanisten yhdisteiden vuoksi on direktiivin 67/548/ETY mukaisesti luokiteltu syöpää aiheuttaviksi, perimää vaurioittaviksi tai lisääntymiselle vaarallisiksi ja jolle on osoitettu tai joissa on oltava vaaralausekkeet R45, R46, R49, R60, R61, on korvattava niin pitkälle kuin mahdollista vähemmän haitallisilla aineilla tai seoksilla mahdollisimman pian.

53 artikla**Päästöjen vähentäminen**

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että joko.

⁽¹⁾ EUVL L 396, 30.12.2006, s. 1.

Tiistai 10. maaliskuuta 2009

- (a) haihtuvien orgaanisten yhdisteiden päästöt eivät ylitä poistokaasujen päästöraja-arvoja ja hajapäästöjen raja-arvoja tai kokonaispäästöjen raja-arvoja, ja että muita liitteessä VII olevassa 2 ja 3 osassa vahvistettuja vaatimuksia noudatetaan,
- (b) tai että laitokset noudattavat liitteessä VII olevassa 5 osassa vahvistettuja vähentämishjelman vaatimuksia, edellyttäen, että saavutetaan vastaavat päästövähennykset kuin a kohdassa tarkoitettuja päästöjen raja-arvoja soveltamalla.

Jäsenvaltioiden on raportoitava komissiolle 66 artiklan 1 kohdan mukaisesti b kohdassa tarkoitettuja päästövähennyksiä vastaavien vähennysten saavuttamisessa tapahtuneesta edistymisestä.

2. Poiketen 1 kohdan a alakohdasta, jos toiminnaharjoittaja osoittaa toimivaltaiselle viranomaiselle, että yksittäisen laitoksen ei ole teknisesti ja taloudellisesti mahdollista noudattaa hajapäästöjä koskevaa raja-arvoa, toimivaltainen viranomainen voi antaa luvan ylittää raja-arvot edellyttäen, että tästä ei ole odotettavissa merkittäviä vaaroja ihmisten terveydelle tai ympäristölle ja että toiminnaharjoittaja osoittaa toimivaltaiselle viranomaiselle, että laitoksessa käytetään parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa.

3. Poiketen 1 kohdasta sellaisten liitteessä VII olevan 2 osan taulukon 8 kohdassa mainittujen pinnoitusprosessien osalta, joita ei voida suorittaa hallituissa oloissa, toimivaltainen viranomainen voi sallia, että laitos ei noudata mainitussa kohdassa vahvistettuja päästövaatimuksia, jos toiminnaharjoittaja osoittaa toimivaltaiselle viranomaiselle, että vaatimusten noudattaminen ei ole teknisesti ja taloudellisesti mahdollista ja että parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa noudatetaan.

4. Jäsenvaltioiden on 66 artiklan 2 kohdan mukaisesti toimitettava komissiolle tiedot 2 ja 3 kohdassa tarkoitetuista poikkeuksista.

5. Haihtuvien orgaanisten yhdisteiden päästöjä, joille on osoitettu tai joissa on oltava vaaralausekkeet R40, R45, R46, R49, R60, R61 tai R68 on kansanterveyden ja ympäristön suojelemiseksi rajoitettava hallituissa olosuhteissa, siinä määrin kuin se on teknisesti ja taloudellisesti mahdollista, eivätkä ne saa ylittää liitteessä VII olevassa 4 osassa vahvistettuja päästöjen raja-arvoja.

6. Laitosten, joissa harjoitetaan kahta tai useampaa toimintaa, joista kukin ylittää liitteessä VII olevassa 2 osassa esitetyt kynnsarvot, on:

(a) 5 kohdassa esitettyjen aineiden osalta täytettävä kyseisessä kohdassa esitetyt vaatimukset kunkin toiminnon osalta erikseen;

(b) kaikkien muiden aineiden osalta, joko

(i) täytettävä 1 kohdassa esitetyt vaatimukset kunkin toiminnon osalta erikseen, tai

(ii) varmistettava, että haihtuvien orgaanisten yhdisteiden kokonaispäästöt eivät ylitä päästöjä, jotka olisivat syntyneet, jos olisi sovellettu i alakohtaa.

7. Kaikki aiheelliset varotoimenpiteet on toteutettava haihtuvien orgaanisten yhdisteiden päästöjen pitämiseksi mahdollisimman vähäisinä käynnistys- ja alajatoimintojen aikana.

54 artikla

Päästöjen tarkkailu

Jäsenvaltioiden on joko lupaehdoin tai yleisin sitovin säännöin varmistettava, että päästöjen mittaukset suoritetaan liitteessä VII olevan 6 osan mukaisesti.

Tiistai 10. maaliskuuta 2009

55 artikla

Päästöraja-arvojen noudattaminen

Poistokaasujen päästöraja-arvoja katsotaan noudatettavan, jos liitteessä VII olevassa 8 osassa vahvistettuja päästöraja-arvoja noudatetaan.

56 artikla

Säännösten noudattamista koskevat kertomukset

Edellä olevan 8 artiklan 1 kohdassa tarkoitettussa säännösten noudattamista koskevassa kertomuksessa on osoitettava, että jompaa kumpaa seuraavista noudatetaan:

- (a) poistokaasupäästöjen raja-arvot, hajapäästöjen raja-arvot ja kokonaispäästöjen raja-arvot;
- (b) liitteessä VII olevan 5 osan mukaisen vähentämishjelman vaatimukset;
- (c) edellä olevan 53 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti myönnetty poikkeukset.

Säännösten noudattamista koskevaan kertomukseen voivat sisältyä liitteessä VII olevan 7 osan mukaisesti laaditut liuottimien hallintasuunnitelmat.

57 artikla

Olemassa oleviin laitoksiin tehtävät olennaiset muutokset

1. Olemassa olevassa laitoksessa käytettyjen orgaanisten liosten keskimääräisen päivittäisen enimmäismassan muutosta, jos laitos toimii tavanomaisissa toimintaolosuhteissa, lukuun ottamatta käynnistys- ja alasajotoimia sekä laitteiston huoltoa, pidetään olennaisena, jos sen seurauksena haihtuvien orgaanisten yhdisteiden päästöt lisääntyvät yli:

- 25 prosenttia sellaisen laitoksen osalta, jonka toiminnot kuuluvat liitteessä VII olevan 2 osan kohdissa 1, 3, 4, 5, 8, 10, 13, 16 tai 17 mainittujen alhaisempien kynnysarvojen piiriin tai liitteessä VII olevassa 2 osassa mainittujen muiden toimintojen osalta, jos liuottimien kulutus on alle 10 tonnia/vuosi;
- kaikkien muiden laitosten osalta 10 prosenttia.

2. Jos olemassa olevaan laitokseen tehdään olennainen muutos tai jos laitos olennaisen muutoksen jälkeen kuuluu ensimmäistä kertaa tämän direktiivin solveltamisalaan, olennaisen muutoksen kohteena olevaa laitoksen osaa pidetään joko uutena laitoksena tai, jos koko laitoksen kokonaispäästöt eivät ylitä niitä päästöjä, jotka olisivat syntyneet, jos olennaisen muutoksen kohteena ollut osaa olisi pidetty uutena laitoksena, olemassa olevana laitoksena.

3. Olennaisen muutoksen yhteydessä toimivaltaisen viranomaisen on tarkistettava päästöraja-arvojen noudattaminen.

58 artikla

Tietojen vaihtaminen orgaanisten liuottimien korvaamisesta

Komissio järjestää orgaanisten liuottimien ja niitä mahdollisesti korvaavien aineiden käyttöä ja sellaisia tekniikoita, joilla on vähiten vaikutuksia ilmaan, veteen, maaperään, ekosysteemeihin sekä ihmisten terveyteen, koskevan tietojen vaihdon jäsenvaltioiden, kyseessä olevan teollisuuden ja ympäristönsuojelua edistävien valtiosta riippumattomien järjestöjen välillä.

Tiistai 10. maaliskuuta 2009

Tietoja on vaihdettava kaikkien seuraavien osa-alueiden osalta:

- (a) käytön soveltuvuus,
- (b) mahdolliset vaikutukset ihmisten terveyteen yleensä ja erityisesti työperäinen altistuminen,
- (c) mahdolliset vaikutukset ympäristöön sekä
- (d) taloudelliset vaikutukset, erityisesti käytettävissä olevien vaihtoehtojen kustannuksia ja hyötyä koskevat kysymykset.

59 artikla

Tietojen julkisuus

1. Toimivaltaisen viranomaisen päätöksen, johon on liitetty ainakin jäljennös luvasta, ja siihen mahdollisesti tehtävien päivitysten on myös oltava yleisön saatavilla.

Laitoksiin sovellettavat sitovat yleiset säännöt sekä luettelo laitoksista, joilta edellytetään lupaa ja rekisteröintiä, on oltava yleisön saatavilla.

2. Edellä 54 artiklassa tarkoitettujen ja lupa- tai rekisteröintiedellytysten mukaisen päästöjen tarkkailun tulosten, jotka ovat toimivaltaisen viranomaisen hallussa, on oltava yleisön saatavilla.

3. Edellä olevaa 1 ja 2 kohtaa sovelletaan, jollei direktiivin 2003/4/EY 4 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädettyistä rajoituksista muuta johdu.

VI LUKU

Titaanidioksidia tuottavia laitoksia koskevat erityismääräykset

60 artikla

Soveltamisala

Tätä lukua on sovellettava titaanidioksidia tuottaviin laitoksiin.

61 artikla

Jätteen poistokielto

Jäsenvaltioiden on kiellettävä seuraavien jätteiden päästäminen vesistöihin, meriin tai valtameriin:

- (1) kiinteä jäte;
- (2) sulfaattimenetelmää käyttävissä laitoksissa titanyylisulfaattiliuoksen hydrolyysiä seuraavasta suodatusvaiheesta syntyvät emäliuokset, sekä tällaisiin liuoksiin liittyvät happojätteet, jotka sisältävät yli 0,5 prosenttia vapaata rikkihappoa, ja erilaiset raskasmetallit, mukaan luettuna happojäte, jotka on laimennettu niin, että ne sisältävät 0,5 prosenttia tai vähemmän vapaata rikkihappoa;
- (3) kloorimenetelmää käyttävissä laitoksissa syntyvä jäte, joka sisältää yli 0,5 prosenttia vapaata kloorivetyä ja erilaisia raskasmetalleja, mukaan luettuna tällainen jäte, jota on laimennettu niin, että se sisältää 0,5 prosenttia tai vähemmän vapaata rikkihappoa;

Tiistai 10. maaliskuuta 2009

- (4) suodatussuolot, lietteet ja nestemäiset jätteet, jotka syntyvät 2 ja 3 kohdassa mainittujen jätteiden käsittelyssä (väkevöinnistä tai neutraloinnista) ja jotka sisältävät erilaisia raskasmetalleja, mutta ei neutraloituja, suodatettuja tai dekantoituja jätteitä, joissa on vain rippeitä raskasmetalleista ja joiden pH-arvo ennen laimennuksia on suurempi kuin 5,5.

62 artikla

Veteen joutuvien päästöjen vähentäminen

1. Laitosten päästöt veteen eivät saa ylittää liitteessä VIII olevassa 1 osassa vahvistettuja päästöraja-arvoja.
2. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että myrkyllisyystestit suoritetaan liitteessä VIII olevan 2 osan 1 kohdan mukaisesti ja että testien tulokset noudattavat liitteessä VIII olevan 2 osan 2 kohdassa vahvistettuja arvoja.

63 artikla

Ilmaan joutuvien päästöjen estäminen ja vähentäminen

1. Happopisaroiden päästöt laitoksista on estettävä;
2. Laitosten päästöt ilmaan eivät saa ylittää liitteessä VIII olevassa 3 osassa vahvistettuja päästöraja-arvoja.

64 artikla

Päästöjen ja ympäristön tarkkailu

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava veteen joutuvien päästöjen tarkkailu, jotta toimivaltainen viranomainen voi todentaa, että lupaehtoja ja *62 artiklaa* noudatetaan.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava ilmaan joutuvien päästöjen tarkkailu, jotta toimivaltainen viranomainen voi todentaa, että lupaehtoja ja *63 artiklaa* noudatetaan.

Tällaiseen tarkkailuun on sisällyttävä vähintään liitteessä VII olevassa 5 osassa vahvistettu päästöjen tarkkailu.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että titaanidioksidia tuottavien laitosten jätteille alttiina olevaa ympäristöä tarkkaillaan liitteessä VIII olevan 4 osan mukaisesti.
4. Tarkkailu on toteutettava CEN-standardien mukaisesti, tai jos CEN-standardeja ei ole käytettävissä, on sovellettava ISO-standardeja, kansallisia standardeja tai kansainvälisiä standardeja, joilla varmistetaan vastaavaa tieteellistä tasoa olevat tiedot.

VII LUKU

Komitea, siirtymä- ja loppusäännökset

65 artikla

Toimivaltaiset viranomaiset

Jäsenvaltioiden on nimettävä tämän direktiivin velvoitteiden täyttämistä vastaavat toimivaltaiset viranomaiset ja elimet.

Tiistai 10. maaliskuuta 2009

66 artikla

Jäsenvaltioiden kertomukset

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että komission saataville saatetaan tämän direktiivin täytäntöönpanoa koskevat tiedot ja edustavat tiedot päästöistä ja muista ympäristövaikutuksista sekä tiedot päästöjen raja-arvoista, parhaan käyttökelpoisen tekniikan soveltamisesta 15 ja 16 artiklan mukaisesti **ja 16 artiklan 3 kohdan mukaisesti** myönnettyistä poikkeuksista.

Jäsenvaltioiden on kehitettävä ja säännöllisesti ajantasaistettava *kansallisia tietojärjestelmiä*, jotta ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tiedot ovat *komission* saatavilla sähköisessä muodossa. **Jäsenvaltioiden on saatettava yleisön saataville yhteenveto toimitetuista tiedoista.**

2. Komissio vahvistaa mitä tietoja ja millaisessa muodossa jäsenvaltioiden on toimitettava 1 kohdan mukaisesti.

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 69 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

3. Komissio toimittaa kolmen vuoden kuluessa 71 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua päivämäärästä ja sen jälkeen joka kolmas vuosi Euroopan parlamentille ja neuvostolle 1 kohdassa tarkoitettuihin tietoihin perustuva kertomuksen tämän direktiivin täytäntöönpanosta ja liittää siihen tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksen.

67 artikla

Liitteiden muuttaminen

1. Komissio mukauttaa *asianomaisissa parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa koskevissa vertailuasiakirjoissa kuvattujen parhaiden käytettävissä olevien tekniikojen perusteella 12 kuukauden kuluessa 14 artiklan mukaisten parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa koskevan vertailuasiakirjan julkaisemisesta ja parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa koskevassa vertailuasiakirjassa vahvistettujen parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa koskevien päätelmien perusteella liitteitä V, VI, VII ja VIII asettamalla päästöjen raja-arvoja koskevia vähimmäisvaatimuksia. Päästöjen raja-arvoihin voidaan lisätä vastaavia parametrejä tai vastaavia teknisiä toimia sekä valvontaa ja sääntöjen noudattamista koskevia vaatimuksia, edellyttäen, että vastaava ympäristönsuojelun taso voidaan saavuttaa.*

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 69 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

2. Komissio järjestää ennen 1 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden hyväksymistä *asianomaisen teollisuuden ja ympäristönsuojelua edistävien kansalaisjärjestöjen kuulemisen ja kertoo kuulemisen tuloksesta ja sen ottamisesta huomioon.*

68 artikla

Vähimmäisvaatimukset

1. Komissio asettaa 12 kuukauden kuluessa 14 artiklassa tarkoitettua parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa koskevan vertailuasiakirjan julkaisemisesta ja parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa koskevassa vertailuasiakirjassa vahvistettujen parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa koskevien päätelmien perusteella päästöjen raja-arvoja sekä valvontaa ja noudattamista koskevia vaatimuksia koskevat vähimmäisvaatimukset, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 67 artiklan soveltamista. Päästöjen raja-arvoihin voidaan lisätä vastaavia parametrejä tai vastaavia teknisiä toimia, edellyttäen, että kyseisten parametrien avulla voidaan saavuttaa vastaava ympäristönsuojelun taso.

Kyseiset vähimmäisvaatimukset on kohdistettava *asianomaisten toimintojen ja laitosten merkittävimpiin ympäristövaikutuksiin ja niiden on perustuttava parhaaseen käytettävissä olevaan tekniikkaan liittyviin päästörajoihin.*

Tiistai 10. maaliskuuta 2009

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 69 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenetelyä noudattaen.

2. *Komissio kuulee ennen 1 kohdassa tarkoitettujen täytäntöönpanotoimenpiteiden hyväksymistä asianomaisia toimialajärjestöjä ja ympäristönsuojelua edistäviä kansalaisjärjestöjä, sekä antaa selvityksen kuulemisen tuloksesta ja siitä, miten se otetaan huomioon.*

3. *Komissio asettaa 1 ja 2 kohdan mukaisesti 31 päivään joulukuuta 2011 mennessä päästöjen raja-arvot sekä valvontaa ja noudattamista koskevat vaatimukset erityisesti sellaisten laitosten päästämille dioksiineille ja furaaneille, joissa toteutetaan liitteen I 2.1 ja 2.2 kohdassa tarkoitettuja toimintoja.*

Jäsenvaltiot tai niiden toimivaltaiset viranomaiset voivat asettaa dioksiini- ja furaanipäästöille tiukempia päästöraja-arvoja.

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 69 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenetelyä noudattaen.

69 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa komitea.
2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 1–4 kohtaa ja 7 artiklaa, ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

70 artikla

Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on vahvistettava seuraamukset, joita sovelletaan tämän direktiivin nojalla annettujen kansallisten säännösten rikkomiseen. Näin säädettyjen seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava nämä säännökset komissiolle viimeistään ... sekä niiden mahdollisista myöhemmistä muutoksista mahdollisimman pian.

71 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava 2 artiklan, 3 artiklan 4 kohdan, 3 artiklan 15–18 kohdan ja 20 kohdan, 4 artiklan 2 kohdan, 5 artiklan, 6 artiklan, 8 artiklan 1 kohdan, 9 artiklan 2 kohdan b alakohdan, 12 artiklan 8 kohdan, 13 artiklan 1 kohdan e alakohdan, 14 artiklan, 15 artiklan 1 kohdan d alakohdan, 15 artiklan 3–5 kohdan, 16 artiklan 2–5 kohdan, 17 artiklan, 18 artiklan 2–4 kohdan, 22 artiklan 2–3 kohdan, 22 artiklan 4 kohdan b ja d alakohdan, 23 artiklan, 24 artiklan, 25 artiklan, 26 artiklan 1 kohdan d alakohdan, || 26 artiklan 2 kohdan c–g alakohdan, || 29 artiklan, 31 artiklan, 32 artiklan 3 kohdan, 34 artiklan 2–4 kohdan, 35 artiklan, 36 artiklan 2 kohdan, 42 artiklan 5 kohdan, 64 artiklan 2 kohdan, 64 artiklan 4 kohdan, 65–66 artiklan ja 70 artiklan sekä liitteiden osalta liitteessä I olevan 1 osan 1 kohdan, 2 osan 5 kohdan c alakohdan, 3 osan 5 kohdan, 4 osan 7 kohdan, 5 osan 2 kohdan, 5 osan 3 kohdan, 6 osan 1 kohdan c alakohdan, 6 osan 4 kohdan b alakohdan, 6 osan 6 kohdan, 6 osan 9 kohdan, 6 osan 10 kohdan, liitteessä IV olevan 1 kohdan b alakohdan, liitteessä V olevan 1–4 osan, liitteessä VI olevan 1 osan b kohdan, 4 osan 2 kohdan 2 alakohdan, 3 kohdan 1 alakohdan ja 3 kohdan 2 alakohdan, liitteessä VI olevan 6 osan 2 kohdan 5 alakohdan ja 2 kohdan 6 alakohdan, liitteessä VII olevan 7 osan 3 kohdan ja liitteessä VIII olevan 1 osan 1 kohdan ja 2 kohdan c alakohdan sekä 3 osan 2–3 kohdan noudattamisen edellyttämien lait, asetukset ja hallinnolliset määräyksen voimaan viimeistään ... (*). Niiden on toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle viipymättä sekä kyseisiä säännöksiä ja tätä direktiiviä koskeva vastaavuustaulukko.

Jäsenvaltioiden on sovellettava näitä säännöksiä ... (*). Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

(*) 18 kuukautta tämän direktiivin voimaantulopäivästä.

Tiistai 10. maaliskuuta 2009

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

72 artikla

Kumoaminen

1. Kumotaan direktiivit 78/176/EY, 82/883/EY, 92/112/EY, 96/61/EY, 1999/13/EY ja 2000/76/EY, sellaisina kuin ne ovat muutettuina liitteessä IX olevassa A osassa luetelluilla säädöksillä ... (*), rajoittamatta kuitenkaan liitteessä IX olevassa B osassa lueteltujen direktiivien saattamista kansalliseen lainsäädäntöön ja soveltamista koskeviin määräaikoihin liittyvien jäsenvaltioiden velvoitteiden täyttämistä.

2. Kumotaan direktiivi 2001/80/EY, sellaisena kuin se on muutettuna liitteessä IX olevassa A osassa mainituilla säädöksillä, 1 päivästä tammikuuta 2016, sanotun kuitenkaan rajoittamatta jäsenvaltioita velvoittavia liitteessä IX olevassa B osassa asetettuja määräaikoja, joiden kuluessa niiden on saatettava mainitut direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä ja sovellettava niitä.

3. Viittauksia kumottuihin direktiiveihin pidetään viittauksina tähän direktiiviin liitteessä X olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

73 artikla

Siirtymäsäännökset

1. Liitteessä I olevan 1 osan 2 kohdassa, 1 osan 3 kohdassa, 1 osan 4 kohdassa, 2 osan 1–4 kohdassa, 2 osan 5 kohdan a ja b alakohdassa, 2 osan 6 kohdassa, 3 osassa, 4 osan 1–6 kohdassa, 5 osan 1 kohdassa, 5 osan 2 kohdassa, 5 osan 3 kohdan a ja b kohdassa, 5 osan 4 kohdassa, 6 osan 1 kohdan a ja b alakohdassa, 6 osan 2–5 kohdassa, 6 osan 6 kohdan b ja c alakohdassa, 6 osan 7 kohdassa ja 6 osan 8 kohdassa tarkoitettujen laitosten sekä 1 osan 1 kohdassa tarkoitettujen laitosten, joiden mitattu lämpöteho on alle 50 MW ja 6 osan 6 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen laitosten, joissa on alle 40 000 siipikarjapaikkaa ja jotka olivat toiminnassa ennen 71 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua päivämäärää, osalta jäsenvaltioiden on sovellettava 71 artiklan 1 kohdan mukaisesti hyväksytyjä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä ... (**).

2. Liitteessä I olevan 2 osan 5 kohdan c alakohdassa, 5 osan 3 kohdan c, d ja e alakohdassa, 6 osan 1 kohdan c alakohdassa, 6 osan 9 alakohdassa ja 6 osan 10 alakohdassa tarkoitettujen laitosten sekä 1 osan 1 kohdassa tarkoitettujen laitosten, joiden mitattu lämpöteho on alle 50 MW ja 6 osan 6 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen laitosten, joissa on alle 40 000 siipikarjapaikkaa ja jotka olivat toiminnassa ennen 71 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua päivämäärää, osalta jäsenvaltioiden on sovellettava 71 artiklan 1 kohdan mukaisesti hyväksytyjä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä ... (**).

3. Liitteen III soveltamisalaan kuuluvien polttolaitosten osalta jäsenvaltioiden on sovellettava 71 artiklan 1 kohdan mukaisesti hyväksytyjä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä 1 päivästä tammikuuta 2016.

4. Jätettä rinnakkaispolttavien polttolaitosten on sovellettava liitteessä VI olevan 4 osan 3 kohdan 1 alakohtaa 31 päivään joulukuuta 2015.

Näihin laitoksiin sovelletaan kuitenkin 1 päivästä tammikuuta 2016 liitteessä VI olevan 4 osan 3 kohdan 2 alakohtaa.

(*) Kolme vuotta tämän direktiivin voimaantulopäivästä.

(**) Kolme vuotta tämän direktiivin voimaantulopäivästä.

(***) 54 kuukautta tämän direktiivin voimaantulopäivästä.

Tiistai 10. maaliskuuta 2009

74 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

75 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty ||

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

LIITE I

11 artiklassa tarkoitetut teollisen toiminnan luokat

Jäljempänä mainitut rajat koskevat yleensä tuotantokapasiteetteja tai tuotantoa. Jos useampaa saman otsakkeen alle lukeutuvaa toimintaa suoritetaan samassa laitoksessa, näiden toimintojen kapasiteetit lasketaan yhteen.

Laskettaessa 1 osan 1 kohdassa tarkoitettujen laitosten yhteenlaskettua mitattua lämpötehoa näihin laskelmiin otetaan mukaan terveydenhuoltolaitosten polttolaitosten osalta ainoastaan niiden normaali käyttökapasiteetti.

Laskettaessa 1 osan 1 kohdassa tarkoitettujen laitosten yhteenlaskettua mitattua lämpötehoa, näihin laskelmiin ei oteta mukaan polttolaitoksia, joiden mitattu lämpöteho on alle 3 MW.

Laskettaessa 1 osan 1 kohdassa tarkoitettujen laitosten yhteenlaskettua mitattua lämpötehoa, näihin laskelmiin ei oteta mukaan polttolaitoksia, joiden mitattu lämpöteho on alle 50 MW ja joita käytetään enintään **500 tuntia** vuodessa.

1. Energia-alan teollisuus
 - 1.1. Polttoaineiden polttaminen laitoksissa, joiden mitattu lämpöteho on 20 MW tai enemmän.
 - 1.2. Kaasun- ja öljynjalostaminen.
 - 1.3. Koksen tuotanto.
 - 1.4. Polttoaineiden kaasuttaminen tai nesteyttäminen.
2. Metallien tuotanto ja jalostus.
 - 2.1. Malmien, mukaan lukien sulfidimalmit, pasutus- ja sintraus.
 - 2.2. Raakaraudan tai teräksen tuotanto (primääri- tai sekundäärisulatus), mukaan lukien jatkuva valu, kapasiteetin ylitäessä 2,5 tonnia tunnissa.

Tiistai 10. maaliskuuta 2009

- 2.3. Rautametallien jalostus:
- (a) kuumavalssausmenetelmällä, jonka kapasiteetti ylittää 20 tonnia raakaterästä tunnissa;
 - (b) takomoissa, joissa vasaroiden iskutyö ylittää 50 kilojoulea vasaraa kohti ja käytetty lämmöntuotto 20 MW;
 - (c) suojakäsittelmällä sulalla metallilla käsittelykapasiteetin ylittäessä 2 tonnia raakaterästä tunnissa.
- 2.4. Rautametallivalimoissa, joiden tuotantokapasiteetti ylittää 20 tonnia virheetömiä valuja päivässä.
- 2.5. Muiden kuin rautametallien jalostus:
- (a) muiden kuin rautametallien tuotanto malmista, rikasteista tai sekundaarisista raaka-aineista metallurgisilla, kemiallisilla tai elektrolyysimenetelmillä;
 - (b) muiden kuin rautametallien sulatus, sisältäen metalliseokset, mukaan luettuna kierrätettävät tuotteet, kun sulatuskapasiteetti ylittää 4 tonnia päivässä lyijyn ja kadmiumin osalta tai 20 tonnia päivässä kaikkien muiden metallien osalta, lukuun ottamatta valimotoimintoja;
 - (c) muita kuin rautametalleja käsittelevät valimot, joissa tuotetaan valumetallituotteita ja joiden **sulatuskapasiteetti** ylittää 2,4 tonnia ■ päivässä lyijyn ja kadmiumin osalta tai 12 tonnia päivässä kaikkien muiden metallien osalta.
- 2.6. Metallien tai muovien pintakäsittely, käyttäen elektrolyyttistä tai kemiallista menetelmää käytettävien käsittelylaitteiden vetoisuuden ollessa enemmän kuin 30 m³.
3. Mineraaliteollisuus
- 3.1. Klinkkerin (sementti) tuotanto kiertouuneissa, joiden tuotantokapasiteetti ylittää 500 tonnia päivässä, tai kalkin tuotanto kiertouuneissa tai muun tyyppisissä uuneissa, joiden tuotantokapasiteetti ylittää 50 tonnia päivässä.
- 3.2. Asbestin tai asbestipohjaisten tuotteiden valmistus.
- 3.3. Lasin valmistus, mukaan lukien lasikuidut, kun sulatuskapasiteetti ylittää 20 tonnia päivässä.
- 3.4. Mineraalien sulatus, mukaan lukien mineraalikuidut, kun sulatuskapasiteetti ylittää 20 tonnia päivässä.
- 3.5. *Keraamisten* tuotteiden, valmistus polttamalla, erityisesti kattotiilet, tiilet, tulenkestävät rakennuskivet, laatat, hiekkakivi tai posliini, kun tuotantokapasiteetti ylittää 75 tonnia päivässä **ja** lastauskapasiteetti ylittää 300 kg/m³ uunia kohden.
4. Kemian teollisuus
- Tämän jakson soveltamiseksi tuotanto tämän kohdan toimintaluokissa tarkoitettua merkityksessä tarkoittaa teollisessa mittakaavassa tapahtuvaa 4.1–4.7 kohdassa mainittujen aineiden tai aineryhmien kemiallista tai biologista jalostamista.
- 4.1. Orgaanisen kemian tuotteiden valmistus, kuten:
- (a) yksinkertaiset hiilivedyt (suoraketjuiset tai rengasrakenteiset, tyydyttyneet tai tyydyttämättömät, alifaattiset tai aromaattiset);
 - (b) happea sisältävät hiilivedyt, erityisesti alkoholit, aldehydit, ketonit, karboksyylihapot, esterit, asetaatit, eetterit, peroksidit, epoksihartsit;
 - (c) rikin hiilivedyt;
 - (d) typen hiilivedyt, erityisesti amiinit, amidit, typpipitoiset yhdisteet tai nitraatit, nitrilit, syanaatit, isosyanaatit;
 - (e) fosforia sisältävät hiilivedyt;

Tiistai 10. maaliskuuta 2009

- (f) rikin hiilivedyt;
 - (g) organometalliyhdisteet;
 - (h) perusmuovit (polymeerit, synteettiset kuidut, selluloosapohjaiset kuidut);
 - (i) synteettiset kumit;
 - (j) väriaineet ja pigmentit;
 - (k) pinta-aktiiviset aineet.
- 4.2. Epäorgaanisten kemian tuotteiden kuten seuraavien tuotteiden, valmistus:
- (a) kaasut, kuten ammoniakki, kloori tai kloorivety, fluori tai fluorivety, hiilen oksidit, rikkiyhdisteet, typen oksidit, vety, rikkidioksidi, karbonyylikloridi;
 - (b) hapot, kuten kromihappo, fluorivetyhappo, fosforihappo, typpihappo, kloorivetyhappo, rikkihappo, oleiinihappo, rikkihapokkeet;
 - (c) emäkset, kuten ammoniumhydroksidi, kaliumhydroksidi, natriumhydroksidi;
 - (d) suolot, kuten ammoniumkloridi, kaliumkloraatti, kaliumkarbonaatti, natriumkarbonaatti, perboraatti, hopeanitraatti;
 - (e) epämetallit, metallioksidit tai muut epäorgaaniset yhdisteet, kuten kalsiumkarbidi, pii, piikarbidi.
- 4.3. Fosforiin, tyypeen tai kaliumiin perustuvien lannoitteiden (lannoitteet sisältävät joko yhtä ainetta tai niiden seosta) valmistus.
- 4.4. Kasvinsuojeluaineiden tai biosidien tuotanto.
- 4.5. Farmaseuttisten tuotteiden, myös välituotteiden, tuotanto.
- 4.6. Räjähdeiden tuotanto.
- 4.7. Poltto- tai voiteluaineina käytettävien kemikaalien tuotanto.
5. Jätehuolto
- 5.1. Vaarallisten jätteiden hävittäminen ja uudelleenkäyttö kun kapasiteetti ylittää 10 tonnia päivässä:
- (a) biologinen käsittely;
 - (b) fysikaalis-kemiallinen käsittely;
 - (c) poltto tai rinnakkaispoltto;
 - (d) seostus tai sekoitus;
 - (e) uudelleenpakkaus;
 - (f) varastointi, kun varastokapasiteetti ylittää 10 tonnia;
 - (g) käyttö pääasiallisesti polttoaineena tai muuna energiantuotantokeinona;
 - (h) liuottimien talteenotto tai uudistaminen;
 - (i) muun epäorgaanisen materiaalin kuin metallien tai metalliyhdisteiden talteenotto tai uudistaminen;
 - (j) happojen tai emästen uudistaminen;
 - (k) pilaantumisen torjumiseksi käytettyjen aineiden hyödyntäminen;
 - (l) katalyyttien ainesosien hyödyntäminen;
 - (m) öljyn uudelleenjalostaminen tai muu uudelleenkäyttö.

Tiistai 10. maaliskuuta 2009

- 5.2. Vaarattomien jätteiden poltto **ja rinnakkaispoltto**, kun kapasiteetti ylittää 3 tonnia tunnissa.
- 5.3. Vaarattomien jätteiden loppukäsittely tai hyödyntäminen, kun kapasiteetti ylittää 50 tonnia päivässä, mukaan luettuna seuraavat toiminnot:
- (a) biologinen käsittely;
 - (b) fysikaalis-kemiallinen käsittely, **lukuun ottamatta toimintoja, jotka kuuluvat jo yhdyskuntajätevesien käsittelystä 21 päivänä toukokuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/271/ETY⁽¹⁾ soveltamisalaan ja joiden tuloksena syntyy ainoastaan käsiteltyä lietettä, sellaisena kuin se on määritelty ympäristön, erityisesti maaperän, suojelusta käytettäessä puhdistamolietettä maanviljelyssä 12 päivänä kesäkuuta 1986 annetussa direktiivissä 86/278/ETY⁽²⁾. Tätä poikkeusta sovelletaan ainoastaan tapauksissa, joissa saavutettaisiin vähintään sama ympäristönsuojelun taso kuin tätä direktiiviä sovellettaessa;**
 - (c) jätteen esikäsittely rinnakkaispolttoa varten;
 - (d) **sellainen** tuhkan ja kuonan käsittely, **jota muut teollisen toiminnan luokat eivät kata;**
 - (e) metalliromun käsittely **murskaamalla**.
- 5.4. Kaatopaikat, joihin tuodaan enemmän kuin 10 tonnia jätettä päivässä tai joiden kokonaiskapasiteetti on enemmän kuin 25 000 tonnia, lukuun ottamatta inerttijätteen kaatopaikkoja.
6. Muu toiminta
- 6.1. Seuraavien tuotteiden tuotanto teollisuuslaitoksissa:
- (a) massa puusta tai muista kuitumateriaaleista;
 - (b) paperi tai kartonki kapasiteetin ylittäessä 20 tonnia päivässä;
 - (c) puupaneeli kapasiteetin ylittäessä 600 m³ päivässä.
- 6.2. Tekstiilikuitujen tai tekstiilien esikäsittely (pesu, valkaisu, merserointi) tai värjäys käsittelykapasiteetin ylittäessä 10 tonnia päivässä.
- 6.3. Nahanparkitus käsittelykapasiteetin ylittäessä 12 tonnia valmiita tuotteita päivässä.
- 6.4. (a) Teurastamotoiminta, tuotantokapasiteetin ylittäessä 50 tonnia ruhoja päivässä,
- (b) Seuraavien ihmisille tai eläimille tarkoitettujen elintarvikkeiden tuotantoon tarkoitettujen raaka-aineiden käsittely ja jalostus, riippumatta siitä, onko niitä aikaisemmin jalostettu vai ei, pakkaamista lukuun ottamatta seuraavia:
 - (i) eläinperäiset raaka-aineet (paitsi ainoastaan maito) valmiiden tuotteiden tuotannon ylittäessä 75 t/päivä;
 - (ii) kasvipäriset raaka-aineet valmiiden tuotteiden tuotannon ylittäessä 300 t/päivä;
 - (iii) eläin- ja kasvipärisien raaka-aineiden seos valmiin tuotteen *tuotantokapasiteetin* ylittäessä päivässä:
 - 75 tonnia, jos A yhtä suuri tai suurempi kuin 10 tai
 - $[300 - (22.5 \times A)]$ kaikissa muissa tapauksissajoissa "A" on valmiin tuotteen tuotantokapasiteetin eläinperäisen raaka-aineen osuus (prosentteina).
- Pakkauksen painoa ei saa sisällyttää tuotteen lopulliseen painoon.
- Tätä alakohtaa ei sovelleta tapauksiin, joissa ainoa raaka-aine on maito.

⁽¹⁾ EYVL L 135, 30.5.1991, s. 40.

⁽²⁾ EYVL L 181, 4.7.1986, s. 6.

Tiistai 10. maaliskuuta 2009

- (c) Pelkän maidon käsittely ja jalostus vastaanotetun maidon määrän ylittäessä 200 t/päivä (vuosittain laskettava keskiarvon perusteella).
- 6.5. Ruhojen tai eläinperäisen jätteen hävittäminen ja jälleenkäyttö käsittelykapasiteetin ylittäessä 10 t/päivä.
- 6.6. Siipikarjan tai sikojen tehokasvatuslaitokset, kun
- (a) **siipikarjapaikkoja** on **40 000**.
- (b) tuotantosikojen (yli 30 kg:n painoisia) paikkoja on yli 2 000 tai
- (c) emakkopaikkoja on yli 750.
- Jos kyseessä ovat muut siipikarjalajit kuin a kohdassa tarkoitetut tai a, b ja c kohdassa tarkoitettujen lajien samassa laitoksessa kasvatettavat eri tyypit, kynnsarvo on laskettava edellä vahvistettuja kynnsarvoja vastaavien erittyvää tyyppä kuvaavien tekijöiden perusteella. **Komissio ohjeistaa kynnsarvojen laskemisen ja vastaavien erittyvää tyyppä kuvaavien tekijöiden määrittämisen.**
- 6.7. Aineiden, esineiden ja tuotteiden pintakäsittely, erityisesti kiillotus, painatus, pinnoittaminen, rasvanpoisto, vedenpitäväksi käsittely, liimaus, maalaus, puhdistaminen tai kyllästys käytettäessä orgaanisia liuottimia liuottimen kulutus-kapasiteetin ylittäessä 150 kg tunnissa tai 200 t vuodessa.
- 6.8. Hiilen (kivihiilen) tai elektrografiitin tuotanto polttamalla tai hielettämällä.
- 6.9. Puun ja puutuotteiden suojaus tuotantokapasiteetin ylittäessä **50 m³** päivässä.
- 6.10. Jätevesi, joka käsitellään ulkopuolisessa laitoksessa, joka ei kuulu **91/271/ETY** soveltamisalaan ja jonka on päästänyt I luvun soveltamisalaan kuuluva laitos.

LIITE II**Pilaavien aineiden luettelo****ILMA**

1. Rikin oksidit ja muut rikkiyhdisteet
2. Typen oksidit ja muut typpiyhdisteet
3. Hiilimonoksidi
4. Helposti haihtuvat orgaaniset yhdisteet
5. Metallit ja niiden yhdisteet
6. Hiukkaset mukaan luettuna pienhiukkaset
7. Asbesti (suspendoituneet hiukkaset, kuidut)
8. Kloori ja sen yhdisteet
9. Fluori ja sen yhdisteet
10. Arseeni ja sen yhdisteet

Tiistai 10. maaliskuuta 2009

11. Syanidit
12. Aineet ja valmisteet, joilla osoitetaan olevan ilman välityksellä karsinogeenisia, mutageenisia tai lisääntymiseen vaikuttavia ominaisuuksia
13. Polyklooratut dibentsodioksiinit ja polyklooratut dibentsofuraanit

VESI

1. Organohalogeenyhdisteet ja aineet, jotka vesiympäristössä voivat muodostaa sellaisia yhdisteitä
2. Organofosforiyhdisteet
3. Orgaaniset tinayhdisteet
4. Aineet ja valmisteet, joilla osoitetaan olevan karsinogeenisia, mutageenisia tai lisääntymiseen vaikuttavia ominaisuuksia vesiympäristössä tai sen välityksellä
5. Pysyvät hiilivedyt ja pysyvät ja biokertyvät myrkylliset orgaaniset aineet
6. Syanidit
7. Metallit ja niiden yhdisteet
8. Arseeni ja sen yhdisteet
9. Biosidit ja kasvinsuojeluaineet
10. Suspendoituneet aineet
11. Rehevoitymistä aiheuttavat aineet (erityisesti nitraatit ja fosfaatit).
12. Happitasapainoon epäedullisesti vaikuttavat aineet (jotka ovat mitattavissa parametreillä kuten BHK, KHK)
13. Aineet, jotka on lueteltu yhteisön vesipolitiikan puitteista 23 päivänä lokakuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/60/EY liitteessä X ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EYVL L 327, 22.12.2000, s. 1.

LIITE III

Parhaan käytettävissä olevan tekniikan määrittelyperusteet

1. Vähän jätteitä tuottavien teknisten keinojen käyttö;
2. Mahdollisimman vaarattomien aineiden käyttö;
3. Prosessissa käytettyjen ja tuotettujen aineiden ja jätteiden talteenotto- ja kierrätyskeinojen kehittäminen kun se on tarpeellista;
4. Vertailukelpoiset prosessit, laitteet ja toimintamenetelmät, joita on kokeiltu menestyksekkäästi teollisessa mittakaavassa;
5. Tekniikan kehitys ja muutokset tieteellisessä tiedossa ja ymmärtämyksessä;

Tiistai 10. maaliskuuta 2009

6. Kyseessä olevien päästöjen luonne, vaikutukset ja laajuus;
7. Uusien tai olemassa olevien laitosten käyttöönottopäivä;
8. Parhaan käytettävissä olevan teknisen keinon käyttöönottoon vaadittava aika;
9. Prosessissa käytettävien raaka-aineiden (vesi mukaan luettuna) kulutus ja ominaisuudet sekä energiankäytön tehokkuus;
10. Päästöjen kokonaisvaikutuksen ja ympäristöriskien ehkäisyn ja minimoimisen tarve;
11. Onnettomuuksien ehkäisyn ja niiden ympäristöseurausten minimoimisen tarve.

LIITE IV**Yleisön osallistuminen päätöksentekoon**

1. Yleisölle on ilmoitettava (julkisin ilmoituksin tai muin asianmukaisin tavoin, kuten mahdollisuuksien mukaan sähköisin viestimin) seuraavat seikat päätöksenteon varhaisessa vaiheessa ja viimeistään heti, kun tiedot voidaan kohtuudella antaa:
 - (a) lupahakemus tai tilanteen mukaan ehdotus luvan tai lupaehtojen tarkistamiseksi 22 artiklan 1 kohdan mukaisesti, mukaan lukien 13 artiklan 1 kohdassa lueteltujen seikkojen kuvaus;
 - (b) uusien tai ajanmukaistettujen yleisesti sitovien sääntöjen kehittäminen 18 artiklan mukaisesti, mukaan luettuna sääntöjä koskevat ehdotetut vaatimukset ja yleistajuinen tiivistelmä oikeudellisesta ja hallinnollisesta kehyksestä, jossa sääntöjä sovelletaan;
 - (c) tarvittaessa tieto, että päätökseen sovelletaan kansallista tai valtiosta toiseen ulottuvien ympäristövaikutusten arviointimenettelyä taikka että siitä käydään 28 artiklan mukaisia jäsenvaltioiden välisiä neuvotteluja;
 - (d) yksityiskohtaiset tiedot toimivaltaisista viranomaisista, jotka vastaavat päätöksenteosta, joilta saa asiaan liittyviä tietoja, joille huomautukset (tai kysymykset) voidaan esittää, sekä yksityiskohtaiset tiedot huomautusten tai kysymysten esittämistä koskevasta aikataulusta;
 - (e) mahdollisten päätösten luonne tai päätösluonnos, jos sellainen on;
 - (f) tilanteen mukaan yksityiskohtaiset tiedot ehdotuksesta luvan tai lupaehtojen tarkistamiseksi;
 - (g) milloin, missä ja miten asianomaiset tiedot annetaan saataville;
 - (h) yksityiskohtaiset tiedot menettelyistä 5 kohdan mukaista yleisön osallistumista ja kuulemistä varten.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että asianmukaisen ajan kuluessa yleisön, jota asia koskee, saataville saatetaan:
 - (a) kansallisen lainsäädännön mukaisesti tärkeimmät selvitykset ja ohjeet, joita toimivaltaiselle viranomaiselle tai toimivaltaisille viranomaisille on annettu ajankohtana, jona yleisölle, jota asia koskee, annetaan 1 kohdassa tarkoitettut tiedot;
 - (b) direktiivin 2003/4/EY säännösten mukaisesti muut kuin 1 kohdassa tarkoitettut tiedot, jotka ovat merkityksellisiä päätöksen kannalta 6 artiklan mukaisesti ja jotka annetaan saataville vasta, kun yleisölle, jota asia koskee, on ilmoitettu 1 kohdan mukaisesti.

Tiistai 10. maaliskuuta 2009

3. Yleisöllä, jota asia koskee, on oikeus ilmaista toimivaltaiselle viranomaiselle tai huomautuksensa ja mielipiteensä ennen kuin lupahakemuksesta päätetään.
4. Päätöstä tehdessä tämän liitteen mukaisen kuulemisen tulokset on otettava asianmukaisesti huomioon.
5. Jäsenvaltiot päättävät yksityiskohtaisista järjestelyistä yleisölle tiedottamiseksi (esimerkiksi jakamalla ilmoituksia tietyllä alueella tai ilmoittamalla asiasta paikallisissa sanomalehdissä) sekä yleisön, jota asia koskee, kuulemiseksi (esimerkiksi kirjallisten lausuntojen tai julkisen kuulemisen avulla). On asetettava kohtuulliset määräajat, joilla mahdollistetaan, että yleisölle tiedottamiseen ja yleisön, jota asia koskee, valmistautumiseen sekä tehokkaaseen osallistumiseen ympäristöä koskevaan päätöksentekoon tämän liitteen mukaisesti jää riittävästi aikaa.

LIITE V

Polttolaitoksiin liittyvät tekniset säännökset

1 osa

32 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja polttolaitoksia koskevat raja-arvot

1. Kaikki päästöjen raja-arvot on laskettava 273,15 K:n lämpötilassa ja 101,3 kPa:n paineessa ja savukaasujen vesihöyryn määrän mukaan tehtävän korjauksen jälkeen sekä standardoidussa happipitoisuudessa, joka on kiinteiden polttoainesten osalta 6 prosenttia, nestemäisiä ja kaasumaisia polttoaineita käyttävien kattiloiden osalta 3 prosenttia ja kaasuturbiinien ja kaasumoottorien osalta 15 prosenttia.

Toimivaltainen viranomainen voi määrittellä sellaisten CCGT-järjestelmien kaasuturbiinien, joissa käytetään lisäpolttoainetta, standardoidun happipitoisuuden ottaen huomioon kyseessä olevan laitokset erityisominaisuudet.

2. Rikkidioksidipäästöjen raja-arvot (mg/Nm³) kiinteitä tai nestemäisiä polttoaineita käyttävien kattiloiden osalta.

Mitattu lämpöteho (MWth)	Kivihiili ja ruskohiili	Biomassa	Turve	Nestemäiset polttoaineet
50-100	400	200	300	350
100-300	250	200	300	250
> 300	200	200	200	200

Polttolaitoksia, **joiden mitattu lämpöteho on alle 500 MW ja** joissa käytetään **nestemäisiä** polttoaineita ja joille myönnettiin lupa ennen 27 päivää marraskuuta 2002 ja joiden toiminta-aika ei ylitä 1 500 tuntia vuodessa (viiden vuoden jakson liukuva keskiarvo), sovelletaan rikkidioksidin osalta päästöraja-arvoa 800 mg/Nm³.

3. Rikkidioksidipäästöjen raja-arvot (mg/Nm³) kaasumaisia polttoaineita käyttävien kattiloiden osalta.

Yleensä	35
Nestekaasu	5
Lämpöarvoltaan vähäiset kokaamokaasut	400
Lämpöarvoltaan vähäiset masuunikaasut	200

4. NO_x-päästöjen raja-arvot (mg/Nm³) kiinteitä tai nestemäisiä polttoaineita käyttävien kattiloiden osalta.

Mitattu lämpöteho (MWth)	Kivihiili jaruskohiili	Biomassa ja turve	Nestemäiset polttoaineet
50-100	300 Ruskohiilen pölypolton osalta 450	300	450
100-300	200	250	200
> 300	200	200	150

Tiistai 10. maaliskuuta 2009

Polttolaitoksiin, jotka käyttävät kiinteitä **tai nestemäisiä** polttoaineita **ja** joiden mitattu lämpöteho ei ylitä 500 MW ja joille myönnettiin lupa ennen 27 päivää marraskuuta 2002 ja jotka eivät toimi yli 1 500 tuntia vuodessa (viiden vuoden jakson liukuva keskiarvo), sovelletaan NO_x -päästöjen osalta raja-arvoa (450 mg/Nm³).

Kiinteitä **tai nestemäisiä** polttoaineita käyttäviin polttolaitoksiin, joiden mitattu lämpötila on 500 MW tai enemmän ja joille myönnettiin lupa ennen 1 päivää heinäkuuta 1987 ja jotka eivät toimi yli 1 500 tuntia vuodessa (viiden vuoden jakson liukuva keskiarvo), sovelletaan NO_x -päästöjen osalta raja-arvoa 450 mg/Nm³.

5. Kaasukäyttöisiin polttolaitoksiin sovelletaan NO_x - ja CO-päästöjen osalta raja-arvoa (mg/Nm³):

	NO_x	CO
Kaasukäyttöiset kattilat	100 ⁽²⁾	100
Kaasuturbiinit (myös CCGT), jotka käyttävät polttoaineena maakaasua ⁽¹⁾	50 ⁽²⁾ ⁽³⁾	100
Kaasuturbiinit (myös CCGT), jotka käyttävät polttoaineena muuta kuin maakaasua ⁽⁴⁾	90	100
Kaasumoottorit	100	100

Ohjeet:

- ⁽¹⁾ Maakaasu on luonnossa esiintyvä metaani, jonka tilavuudesta on enintään 20 % inerttejä kaasuja ja muita aineosia.
⁽²⁾ 75 mg/Nm³ seuraavissa tapauksissa, joissa kaasuturbiinin hyötysuhde määritetään ISO-olosuhteissa:
 (i) sähköä ja lämpöä yhdistetysti tuottavissa järjestelmissä käytetyt kaasuturbiinit, joiden kokonaishyötysuhde on yli 75 %
 (ii) CCGT-järjestelmissä käytetyt kaasuturbiinit, joiden keskimääräinen vuosittainen sähkön tuotannon hyötysuhde on kaiken kaikkiaan yli 55 %
 (iii) mekaanisen voimansiirron kaasuturbiinit.
⁽³⁾ Yhden kierron kaasuturbiinien osalta, jotka eivät kuulu yhteenkään huomautuksessa 2 mainittuun luokkaan ja joiden hyötysuhde on yli 35 % ISO-olosuhteissa, NO_x -päästöjen raja-arvo on $50\eta/35$, jossa η on kaasuturbiinin hyötysuhde prosentteina ISO-olosuhteissa.
⁽⁴⁾ Näitä päästöraja-arvoja sovelletaan myös nestemäisinä polttoaineina kevyt- ja keskitiskeitä käyttäviin kaasuturbiineihin. Kaasuturbiinien osalta (mukaan luettuna CCGT) tässä kohdassa olevassa taulukossa vahvistettuja NO_x - ja CO-päästöjen raja-arvoja sovelletaan ainoastaan kuormituksen ollessa yli 70 prosenttia.
 Näitä päästöraja-arvoja ei sovelleta alle 500 tuntia vuodessa toiminnassa oleviin hätätarkoituksessa käytettäviin kaasuturbiineihin **tai kaasumootoreihin**. Tällaisten laitosten käyttäjien on tilastoitava tällainen käyttöaika.
⁽⁵⁾ **Masuuissa tai koksiumissa tuotettuja kaasuja käyttävissä direktiivin 2001/80/EY 4 artiklan 1 ja 3 kohdassa tarkoitetuissa laitoissa noudatetaan typpioksidina ilmoitetun typpioksidin ja typpimonoksidin osalta päästöjen raja-arvoa 135 mg/Nm³.**

6. Hiukkaspäästöjen raja-arvot (mg/Nm³) kiinteitä tai nestemäisiä polttoaineita käyttävien kattiloiden osalta.

Mitattu lämpöteho (MWth)	Kivihiili ja Ruskohiili	Biomassa ja turve	Nestemäiset polttoaineet
50-100	30	30	30
100-300	25	20	25
> 300	20	20	20

7. Hiukkaspäästöjen raja-arvot (mg/Nm³) kaasumaisia polttoaineita käyttävien kattiloiden osalta. ||

Yleensä	5
Masuumikaasu	10
Ne terästeollisuuden tuottamat kaasut, joita voidaan käyttää muualla	30

2 osa

32 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja polttolaitoksia koskevat raja-arvot

1. Kaikki päästöjen raja-arvot on laskettava 273,15 K:n lämpötilassa ja 101,3 kPa:n paineessa ja savukaasujen vesihöyryyn määrän mukaan tehtävän korjauksen jälkeen sekä standardoituna happipitoisuuteen, joka on kiinteiden polttoaineiden osalta 6 prosenttia, nestemäisiä ja kaasumaisia polttoaineita käyttävien kattiloiden osalta 3 prosenttia ja kaasuturbiinien ja kaasumoottorien osalta 15 prosenttia.

Tiistai 10. maaliskuuta 2009

Toimivaltainen viranomainen voi määrittellä sellaisten CCGT-järjestelmien kaasuturbiinien, joissa käytetään lisäpolttoainetta, standardoidun happipitoisuuden ottaen huomioon kyseessä olevan laitokset erityisominaisuudet.

2. Rikkidioksidipäästöjen raja-arvot (mg/Nm³) kiinteitä tai nestemäisiä polttoaineita käyttävien kattiloiden osalta.

Mitattu lämpöteho (MWth)	Kivihiili ja ruskohiili	Biomassa	Turve	Nestemäiset polttoaineet
50-100	400	200	300	350
100-300	200	200	300 Leijupolton osalta 250	200
> 300	150 Kiertoleijupolton ja paineistetun leijupolton osalta 200	150	150 Leijupolton osalta 200	150

3. Kaasumaisia polttoaineita käyttäviin kattiloihin sovellettava SO₂-päästöjen raja-arvot (mg/Nm³).

Yleensä	35
Nestekaasu	5
Koksiuunissa tuotetut kaasut, joiden lämpöarvo on pieni	400
Masuunissa tuotetut kaasut, joiden lämpöarvo on pieni	200

4. NO_x-päästöjen raja-arvot (mg/Nm³) kiinteitä tai nestemäisiä polttoaineita käyttävien kattiloiden osalta.

Mitattu lämpöteho (MWth)	Kivihiili ja ruskohiili	Biomassa ja turve	Nestemäiset polttoaineet
50-100	300 Ruskohiilen pölypolton osalta 400	250	300
100-300	200	200	150
> 300	150 Ruskohiilen pölypolton osalta 200	150	100

5. Kaasukäyttöisiin polttolaitoksiin sovelletaan NO_x- ja CO-päästöjen osalta raja-arvoa (mg/Nm³):

	NO _x	CO
Kaasukäyttöiset kattilat	100	100
Kaasuturbiinin (myös CCGT) (1)	50 (2)	100
Kaasumoottorit	75	100

Huomautukset

(1) Kevyitä- tai keskisuurta nestemäisiä polttoaineina käyttäviin kaasuturbiineihin sovelletaan tässä kohdassa vahvistettuja NO_x- ja CO-päästöjen raja-arvoja.

(2) Yhden kierron kaasuturbiinien osalta, joiden hyötysuhde on yli 35 % ISO-olosuhteissa, NO_x-päästöjen raja-arvo on 50x*η/35, jossa η on kaasuturbiinin hyötysuhde prosentteina (ISO-olosuhteissa). Kaasuturbiinien osalta (mukaan luettuna CCGT) tässä kohdassa olevassa taulukossa vahvistettuja NO_x- ja CO-päästöjen raja-arvoja sovelletaan ainoastaan kuormituksen ollessa yli 70 prosenttia.

Näitä päästöraja-arvoja ei sovelleta alle 500 tuntia vuodessa toiminnassa oleviin hätätarkoituksessa käytettäviin **tai kaasumoottoreihin**. Tällaisten laitosten käyttäjien on tilastoitava tällainen käyttöaika.

Tiistai 10. maaliskuuta 2009

6. Hiukkaspäästöjen raja-arvot (mg/Nm^3) kiinteitä tai nestemäisiä polttoaineita käyttävien kattiloiden osalta.

Mitattu lämpöteho (MWth)	
50–300	20
> 300	10 20 biomassan ja turpeen osalta

7. Hiukkaspäästöjen raja-arvot (mg/Nm^3) kaasumaisia polttoaineita käyttävien kattiloiden osalta.

Yleensä	5
Masuunikaasu	10
Ne terästeollisuuden tuottamat kaasut, joita voidaan käyttää muualla	30

3 osa

Päästöjen tarkkailu

1. Savukaasujen SO_2 -, NO_x -, CO - ja hiukkaspitoisuudet on mitattava jatkuvasti kaikissa mitatulta lämpöteholtaan vähintään 100 MW:n polttolaitoksissa.

■

2. Toimivaltainen viranomais voi päättää, että 1 kohdassa tarkoitettuja jatkuvia mittauksia ei edellytetä seuraavissa tapauksissa:
- (a) niiden polttolaitosten osalta, joiden jäljellä oleva käyttöikä on alle 10 000 käyttötuntia,
 - (b) maakaasua käyttävistä laitoksista peräisin olevan SO_2 :n ja hiukkasten osalta,
 - (c) tunnetun rikkipitoisuuden omaavaa öljyä polttavista polttolaitoksista peräisin olevan SO_2 :n osalta tapauksissa, joissa ei ole savukaasun rikinpoistolaitteistoa,
 - (d) biomassaa polttavista polttolaitoksista peräisin olevan SO_2 :n osalta, jos käyttäjä pystyy osoittamaan, että SO_2 -päästöt eivät missään olosuhteissa voi olla korkeampia kuin määrätyt päästöjen raja-arvot.
3. Jos jatkuvia mittauksia ei edellytetä, rikkidioksidin, typen oksidien, hiukkasten ja kaasukäyttöisten laitosten osalta myös hiilimonoksidin mittausten suorittamista on vaadittava vähintään joka kuudes kuukausi.
4. Kivihiiltä tai ruskohiiltä käyttävien polttolaitoksissa on mitattava elohopean kokonaispäästöt vähintään kerran vuodessa.
5. SO_2 - ja NO_x -päästöt voidaan 3 kohdassa tarkoitettujen SO_2 - ja NO_x -päästöjen mittausten sijaan mitata myös muilla toimivaltaisen viranomaisen todentamalla ja hyväksymillä mittauksilla. Näissä menetelmissä on käytettävä soveltuvia Euroopan standardointikomitean (CEN) standardeja heti, tai jos CEN-standardeja ei ole käytettävissä, on käytettävä ISO-standardeja taikka kansallisia tai kansainvälisiä standardeja, joilla varmistetaan vastaavan tieteellisen arvon omaavien tietojen toimittaminen.
6. Merkittävistä käytetyn polttoainetyypin tai laitoksen käyttötavan muutoksista on ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle. Toimivaltaisen viranomaisen on päätettävä, ovatko 1–4 kohdassa vahvistetut valvontavaatimukset yhä riittävät vai onko niitä muutettava.
7. Edellä 1 kohdan mukaisesti on jatkuvasti mitattava myös savukaasun happipitoisuutta, lämpötilaa, painetta ja vesihöyrypitoisuutta. Savukaasun vesihöyrypitoisuuden jatkuvat mittaukset eivät ole tarpeen, jos näytteeksi otettu savukaasu kuivataan ennen päästöjen analysointia.

Tiistai 10. maaliskuuta 2009

8. Näytteiden otto pilaavista aineista ja näytteiden analysointi sekä prosessiin liittyvien muuttujien mittaukset sekä automaattisten mittausjärjestelmien laadunvarmistus sekä näiden järjestelmien kalibrointiin käytettävä vertailumittauksen on tehtävä CEN-standardien mukaisesti. Jos CEN-standardeja ei ole käytettävissä, on sovellettava ISO-standardeja, kansallisia standardeja tai kansainvälisiä standardeja, joilla varmistetaan vastaavaa tieteellistä tasoa olevat tiedot.

Automaattiset mittausjärjestelmät on vertailumenetelmien avulla tarkastettava vähintään kerran vuodessa rinnakkaismittauksin.

Toiminnanharjoittajan on ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle automaattisten mittausjärjestelmien tarkistusten tulokset.

9. Päästöraja-arvojen osalta yhden mittaustuloksen 95 prosentin luottamusvälin arvo ei saa ylittää seuraavia prosenttiosuuksia päästöjen raja-arvon prosenttiosuuksia:

Hiilimonoksidi	10 %
Rikkidioksidi	20 %
Typen oksidit	20 %
Hiukkaset	30 %

10. Vahvistetut päivittäiset keskiarvot ja tuntikeskiarvot on määritettävä mitatuista vahvistetuista tuntikeskiarvoista sen jälkeen, kun niistä on vähennetty 9 kohdassa esitetty luottamusvälin arvo.

Sellaisena päivänä, jona yli kolme tuntikeskiarvoa on hylättävä automaattisen mittausjärjestelmän toimintahäiriön tai huollon vuoksi, tehdyt mittaukset on mitätöitävä. Jos useamman kuin 10 päivän mittaukset mitätöidään mainituista syistä vuoden aikana, toimivaltaisen viranomaisen on vaadittava, että käyttäjä toteuttaa riittävät toimenpiteet, joilla parannetaan automaattisen mittausjärjestelmän luotettavuutta.

4 osa

Päästöraja-arvojen noudattamisen arviointi

1. Jatkuissa mittauksissa katsotaan 1 ja 2 osassa vahvistettuja päästöraja-arvoja noudatetun, jos mittaustulosten arviointi osoittaa, että kalenterivuoden käyttötunteina kaikki seuraavat edellytykset täyttyivät:

(a) yksikään vahvistettu **päivittäinen** keskiarvo ei ylitä 1 ja 2 osassa vahvistettuja asiaan kuuluvia päästöraja-arvoja;

■

(b) 95 prosenttia vuoden aikana vahvistettujen päästöjen tuntikohtaisista keskiarvoista ei ole yli 200 prosenttia 1 ja 2 osassa vahvistetuista asiaan kuuluvista päästöraja-arvoista.

■

2. Tapauksissa, joissa jatkuvia mittauksia ei tarvita, 1 ja 2 osassa vahvistettuja päästöraja-arvoja katsotaan noudatetun, jos kunkin mittaussarjan tai muiden menettelyjen tulokset, jotka on määritetty toimivaltaisten viranomaisten antamien sääntöjen mukaisesti, eivät ylitä päästöraja-arvoja.

—

Tiistai 10. maaliskuuta 2009

LIITE VI

Jätteenpolttolaitoksiin ja jätteen rinnakkaispolttolaitoksiin sovellettavat tekniset säännökset

1 osa

Määritelmät

Tässä liitteessä tarkoitetaan:

- (a) ”jo käytössä olevalla jätteenpolttolaitoksella” yhtä seuraavista jätteenpolttolaitoksista,
- (i) laitos, joka oli toiminnassa ja jolla oli sovellettava yhteisön lainsäädännön mukaisesti myönnettävä lupa ennen 28 päivää joulukuuta 2002,
 - (ii) laitos, jolle oli myönnetty lupa toimia jätteenpolttolaitoksena tai joka oli rekisteröity sellaiseksi ja jolla oli sovellettavan yhteisön lainsäädännön mukainen ennen 28 päivää joulukuuta 2002 myönnetty lupa edellyttäen, että laitos otettiin käyttöön viimeistään 28 päivänä joulukuuta 2003,
 - (iii) laitos, jonka osalta oli jätetty toimivaltaisen viranomaisen näkemyksen mukaan täydellinen hyväksymispyyntö ennen 28 päivää joulukuuta 2002 edellyttäen, että laitos otettiin käyttöön viimeistään 28 päivänä joulukuuta 2004,
- (b) ”uudella jätteenpolttolaitoksella” jätteenpolttolaitoksia, jotka eivät kuulu a kohdan soveltamisalaan.

2 osa

Dibentso-p-dioksiinien ja dibentsofuraanien ekvivalenttikertoimet

Dioksiinien ja furaanien kokonaispitoisuuksien määrittämiseksi seuraavien dibentso-p-dioksiinien ja furaanien massapitoisuudet kerrotaan seuraavilla ekvivalenttikertoimilla ennen yhteenlaskua:

	Toksisuusekvivalenttikerroin
2, 3, 7, 8 – Tetraklooridibentsodioksiini (TCDD)	1
1, 2, 3, 7, 8 – Pentaklooridibentsodioksiini (PeCDD)	0,5
1, 2, 3, 4, 7, 8 – Heksaklooridibentsodioksiini (HxCDD)	0,1
1, 2, 3, 6, 7, 8 – Heksaklooridibentsodioksiini (HxCDD)	0,1
1, 2, 3, 7, 8, 9 – Heksaklooridibentsodioksiini (HxCDD)	0,1
1, 2, 3, 4, 6, 7, 8 – Heptaklooridibentsodioksiini (HpCDD)	0,01
Oktaklooridibentsodioksiini (OCDD)	0,001
2, 3, 7, 8 – Tetraklooridibentsodioksiini (TCDF)	0,1
2, 3, 4, 7, 8 – Pentaklooridibentsofuraani (PeCDF)	0,5
1, 2, 3, 7, 8 – Pentaklooridibentsofuraani (PeCDF)	0,05
1, 2, 3, 4, 7, 8 – Heksaklooridibentsofuraani (HxCDF)	0,1
1, 2, 3, 6, 7, 8 – Heksaklooridibentsofuraani (HxCDF)	0,1
1, 2, 3, 7, 8, 9 – Heksaklooridibentsofuraani (HxCDF)	0,1
2, 3, 4, 6, 7, 8 – Heksaklooridibentsofuraani (HxCDF)	0,1
1, 2, 3, 4, 6, 7, 8 – Heptaklooridibentsofuraani (HpCDF)	0,01
1, 2, 3, 4, 7, 8, 9 – Heptaklooridibentsofuraani (HpCDF)	0,01
Oktaklooridibentsofuraani (OCDF)	0,001

Tiistai 10. maaliskuuta 2009

3 osa

Jätteenpolttolaitosten ilmaan joutuvien päästöjen raja-arvot

1. Kaikki päästöraja-arvot on laskettava siten, että lämpötila on 273,15 K, ja paine 101,3 kPa, kun savukaasujen vesihöyrypitoisuutta koskevat korjaukset on tehty.

Savukaasun raja-arvot standardoidaan 11 prosentin happipitoisuuteen, ellei kyseessä ole direktiivin 2008/98/EY 3 artiklan 3 kohdassa määritellyn mineraalijäteöljyn polttaminen, jolloin ne standardoidaan 3 prosentin happipitoisuuteen, kuten myös 2 osan 7 kohdassa ja 6 osassa tarkoitetuissa tapauksissa.

- 1.1. Seuraavien pilaavien aineiden (mg/Nm³) päästöraja-arvojen vuorokausikeskiarvot

Hiukkasten kokonaismäärä	10
Kaasumaiset ja höyrymäiset orgaaniset aineet orgaanisen hiilen kokonaismääränä (TOC)	10
Kloorivety (HCl)	10
Fluorivety (HF)	1
Rikkidioksidi (SO ₂)	50
Typsimonoksidi (NO) ja typpidioksidi (NO ₂) NO ₂ :na sellaisten jo käytössä olevien jätteenpolttolaitosten, joiden nimelliskapasiteetti on yli 6 tonnia/tunti, ja uusien jätteenpolttolaitosten osalta	200
Typsimonoksidi (NO) ja typpidioksidi (NO ₂) NO ₂ :na sellaisten jo käytössä olevien polttolaitosten osalta, joiden nimelliskapasiteetti on enintään 6 tonnia/tunti	400

- 1.2. Seuraavien pilaavien aineiden (mg/Nm³) päästöraja-arvojen puolen tunnin keskiarvot

	(100 %) A	(97 %) B
Hiukkasten kokonaismäärä	30	10
Kaasumaiset ja höyrymäiset orgaaniset aineet orgaanisen hiilen kokonaismääränä (TOC)	20	10
Kloorivety (HCl)	60	10
Fluorivety (HF)	4	2
Rikkidioksidi (SO ₂)	200	50
Typsimonoksidi (NO) ja typpidioksidi (NO ₂) NO ₂ :na sellaisten jo käytössä olevien jätteenpolttolaitosta, joiden nimelliskapasiteetti on yli 6 tonnia/tunti, ja uusien jätteenpolttolaitosten osalta	400	200

- 1.3. Vähintään 30 minuutin ja enintään kahdeksan tunnin näytteenottoajan kuluessa on mitattava kaikki seuraavien raskasmetallien päästöraja-arvojen (mg/Nm³) keskiarvot:

Kadmium ja sen yhdisteet puhtaana kadmiumina (Cd)	Yhteensä: 0,05	
Tallium ja sen yhdisteet puhtaana talliumina (Tl)		
Elohopea ja sen yhdisteet puhtaana elohopeana (Hg)	0,05	

Tiistai 10. maaliskuuta 2009

Antimoni ja sen yhdisteet puhtaana antimonina (Sb)	Yhteensä: 0,5
Arseeni ja sen yhdisteet puhtaana arseenina (As)	
Lyijy ja sen yhdisteet puhtaana lyijynä (Pb)	
Kromi ja sen yhdisteet puhtaana kromina (Cr)	
Koboltti ja sen yhdisteet puhtaana kobolttina (Co)	
Kupari ja sen yhdisteet puhtaana kuparina (Cu)	
Mangaani ja sen yhdisteet puhtaana mangaanina (Mn)	
Nikkeli ja sen yhdisteet puhtaana nikkelinä (Ni)	
Vanadiini ja sen yhdisteet puhtaana vanadiinina (V)	

Nämä keskiarvot koskevat sekä kyseisten raskasmetallien että niiden yhdisteiden kaasumaisia ja höyrymäisiä päästöjä.

- 1.4. Vähintään kuuden tunnin ja enintään kahdeksan tunnin näytteenottoajan kuluessa on mitattava kaikki seuraavien raskasmetallien päästöraja-arvojen (mg/Nm³) keskiarvot: Päästöraja viittaa dioksiinien ja furaanien kokonaispitoisuuteen, joka määritetään 2 osan mukaisesti.

Dioksiinit ja furaanit	0,1
------------------------	-----

- 1.5. Savukaasujen hiilimonoksidipäästöjen (mg/Nm³) raja-arvot ovat:

- (a) 50 vuorokausikeskiarvona,
 (b) 100 puolen tunnin keskiarvona määritetyissä mittauksissa,
 (c) 150 10 minuutin keskiarvona.

Toimivaltainen viranomainen voi myöntää poikkeuksia tässä kohdassa vahvistettavien päästöraja-arvojen soveltamiseen leijupoltteknikkaa käyttäville jätteenpolttolaitoksille edellyttäen, että luvassa vahvistettava hiilimonoksidin (CO) päästöraja-arvo on enintään 100 mg/Nm³ tuntikeskiarvona.

2. Edellä olevan 40 artiklan 5 kohdassa ja 41 artiklassa kuvatuissa tilanteissa sovellettavat päästöraja-arvot.

Ilmaan joutuvien jätteenpolttolaitoksen päästöjen hiukkasten kokonaispitoisuus ei saa missään olosuhteissa ylittää arvoa 150 mg/m³ puolen tunnin keskiarvona ilmaistuna. Ilmaan joutuvien 1 kohdan 2 alakohdassa ja 1 kohdan 5 alakohdan b luetelmakohdassa vahvistettuja orgaanisen hiilen päästöjen ja CO-päästöjen raja-arvoja ei saa ylittää.

3. Jäsenvaltiot voivat antaa tässä liitteessä säädettyjä poikkeuksia koskevia säännöksiä.

4 osa

Ilmaan joutuvien päästöjen raja-arvojen määrittäminen jätteen rinnakkaispoltolle

1. Seuraavaa kaavaa (sekoitussääntö) on sovellettava siinä tapauksessa, että tämän osan taulukoissa ei ole esitetty erityistä kokonaispäästöjen raja-arvoa C.

Jätteiden kullekin rinnakkaispoltossa syntyvän savukaasun sisältämälle pilaavalle aineelle sekä CO:lle määritetään päästöraja-arvo seuraavasti:

Tiistai 10. maaliskuuta 2009

$$\frac{V_{\text{jäte}} \times C_{\text{jäte}} + V_{\text{prosessi}} \times C_{\text{prosessi}}}{V_{\text{jäte}} + V_{\text{prosessi}}} = C$$

$V_{\text{jäte}}$: Pelkästään jätteenpoltosta syntyvän savukaasun volyyymi, joka määritetään sen jätteen perusteella, jonka luvassa määritetty lämpöarvo on pienin tässä direktiivissä vahvistettujen olosuhteiden mukaisesti standardoituina.

Jos vaarallisten jätteiden polttamisen seurauksena syntyvä lämmönluovutus on alle 10 prosenttia laitoksen lämmön kokonaisluovutuksesta, $V_{\text{jäte}}$ on laskettava (käsitteellisestä) määrästä jätettä, joka poltettuna vastaisi 10 prosentin lämmön luovutusta lämmön kokonaisluovutuksen ollessa määrätty.

$C_{\text{jäte}}$: Jätteenpolttoon tarkoitetuille laitoksille 3 osassa vahvistetut päästöraja-arvot.

V_{prosessi} : Laitosprosessista, mukaan lukien laitoksessa tavanomaisesti käytettyjen sallittujen polttoaineiden (lukuun ottamatta jätteitä) polttaminen, syntyvän savukaasun volyyymi, joka määritetään niiden happisäältöjen perusteella, joiden mukaan päästöt on standardoitava yhteisön tai kansallisten lainsäädännön mukaisesti. Jos tällaista lainsäädäntöä ei ole annettu näiden laitosten osalta, käytetään sellaisen savukaasun todellista happisäältöä, jota ei ole laimennettu lisäämällä siihen prosessin kannalta tarpeetonta ilmaa.

C_{prosessi} : Tämän osan taulukoissa tietyille teollisuuden toiminnolle vahvistetut päästöraja-arvot, tai jos tällaiset raja-arvot puuttuvat, sellaisten laitosten raja-arvot, jotka ovat kyseisiä laitoksia koskevien kansallisten lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten mukaisia, kun niissä poltetaan tavanomaisesti sallittuja polttoaineita (lukuun ottamatta jätteitä). Jos tällaisia lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä ei ole, käytetään luvassa vahvistettuja päästöraja-arvoja. Jos tällaisia luvassa vahvistettuja päästöraja-arvoja ei ole, käytetään todellisia massapitoisuuksia.

C: Tiettyjä teollisuutoimintoja ja tiettyjä pilaavia aineita koskevat kokonaispäästöjen raja-arvot tässä osassa vahvistetussa happipitoisuudessa, tai jos tällaisia arvoja ei ole, tämän direktiivin erityisissä liitteessä vahvistetut päästöraja-arvot korvaavat kokonaispäästöjen raja-arvot, kokonaishappipitoisuus, jolla korvataan standardisoinnin perustana oleva happipitoisuus, määritetään edellä tarkoitetun pitoisuuden pohjalta, jossa otetaan huomioon osavolyymit.

Kaikki päästöraja-arvot on laskettava siten, että lämpötila on 273,15 K ja paine 101, 3 kPa, kun savukaasujen vesihöyrypitoisuutta koskevat korjaukset on tehty.

Jäsenvaltiot voivat antaa tässä osassa säädettyjä poikkeuksia koskevia säännöksiä.

2. Jätteen rinnakkaispolttoon käytettäviä sementtiuuneja koskevat erityissäännökset ||

2.1. Jäljempänä olevan 2 kohdan 2 alakohdassa ja 2 kohdan 3 alakohdassa vahvistettuja päästöraja-arvoja sovelletaan vuorokausikeskiarvoina hiukkas-, HCl-, HF, NO_x- ja SO₂- ja TOC-kokonaispäästöihin (jatkuvat mittaukset), vähintään 30 minuutin ja enintään kahdeksan tunnin näytteenottoajan kuluessa mitattavana keskiarvona raskasmetalleihin ja vähintään kuuden tunnin ja enintään kahdeksan tunnin näytteenottoajan kuluessa mitattavana keskiarvona dioksiineihin ja furaaneihin.

Kaikki arvot standardisoidaan happipitoisuuteen 10 %.

Puolen tunnin keskiarvoja tarvitaan ainoastaan vuorokausikeskiarvojen laskemiseen.

2.2. C – Seuraavien pilaavien aineiden kokonaispäästöjen raja-arvot (mg/Nm³ lukuun ottamatta dioksiineja ja furaaneja)

Pilaava aine	C
Hiukkasten kokonaismäärä	30
HCl	10
HF	1
NO _x	500

Tiistai 10. maaliskuuta 2009

Pilaava aine	C
Cd + Tl	0,05
Hg	0,05
Sb + As + Pb + Cr + Co + Cu + Mn + Ni + V	0,5
Dioksiinit ja furaanit (ng/Nm ³)	0,1

2.3. C – SO₂:n ja orgaanisen hiilen kokonaispäästöjen raja-arvot (mg/Nm³)

Epäpuhtaus	C
SO ₂	50
TOC	10

Toimivaltainen viranomainen voi myöntää poikkeuksia näistä päästöraja-arvoista tapauksissa, joissa orgaaninen hiili ja SO₂ eivät synny jätteenpoltosta.

3. Jätteen rinnakkaispolttoon käytettäviä polttolaitoksia koskevat erityissäännökset

3.1. C_{prosessi} ilmaistuna vuorokausikeskiarvoina (mg(Nm³)) 31 päivään joulukuuta 2015 saakka.

Polttolaitosten mitattua lämpötehoa määriteltäessä sovelletaan 31 artiklan yhdistämissääntöjä.

Puolen tunnin keskiarvoja tarvitaan ainoastaan vuorokausikeskiarvojen laskemiseen.

C_{prosessi} kiinteiden polttoaineiden, lukuun ottamatta biomassaa, osalta (O₂-pitoisuus 6 %):

Pilaava aine	< 50 MWth	50–100 MWth	100–300 MWth	> 300 MWth
SO ₂	—	850	200	200
NO _x	—	400	200	200
Hiukkaset	50	50	30	30

C_{prosessi} kiinteiden polttoaineiden osalta (O₂-pitoisuus 6 %):

Pilaava aine	< 50 MWth	50–100 MWth	100–300 MWth	> 300 MWth
SO ₂	—	200	200	200
NO _x	—	350	300	200
Hiukkaset	50	50	30	30

C_{prosessi} nestemäisten polttoaineiden osalta (O₂-pitoisuus 3 %):

Pilaava aine	< 50 MWth	50–100 MWth	100–300 MWth	> 300 MWth
SO ₂	—	850	400–200 (lineaarinen vähenys 100:sta 300 MWth:iin)	200
NO _x	—	400	200	200
Hiukkaset	50	50	30	30

Tiistai 10. maaliskuuta 2009

3.2 C_{prosessi} vuorokausikeskiarvona (mg/Nm³) 1 päivästä tammikuuta 2016.

Polttolaitosten mitattua lämpötehoa määriteltäessä sovelletaan 31 artiklan yhdistämissääntöjä. Puolen tunnin keskiarvoja tarvitaan ainoastaan vuorokausikeskiarvojen laskemiseen.

3.2.1. C_{prosessi} 32 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen uusien laitosten osalta:

C_{prosessi} kiinteiden polttoaineiden osalta mg/Nm³:na (O₂-pitoisuus 6 %):

Pilaava aine	< 50 MWth	50–100 MWth	100–300 MWth	> 300 MWth
SO ₂	—	400 Turve: 300	200	200
NO _x	—	300 ruskoshiilipöly 400	200	200
Hiukkaset	50	30	25 Turve: 20	20

C_{prosessi} biomassan osalta (O₂-pitoisuus 6 %):

Pilaava aine	< 50 MWth	50–100 MWth	100–300 MWth	> 300 MWth
SO ₂	—	200	200	200
NO _x	—	300	250	200
Hiukkaset	50	30	20	20

C_{prosessi} biomassan osalta (O₂-pitoisuus 3 %):

Pilaava aine	< 50 MWth	50–100 MWth	100–300 MWth	> 300 MWth
SO ₂	—	350	250	200
NO _x	—	400	200	150
Hiukkaset	50	30	25	20

3.2.2. C_{prosessi} 32 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen polttolaitosten osalta:

C_{prosessi} kiinteiden polttoaineiden osalta (O₂-pitoisuus 6 %) biomassaa lukuun ottamatta:

Pilaava aine	< 50 MWth	50–100 MWth	100–300 MWth	> 300 MWth
SO ₂	—	400 Turve: 300	200 Turve: 300, lukuun ottamatta leijupolttoa 250	150 Kiertoleijupoltto tai paineistettu leijupoltto, tai turvetta käytettä- essä kaiken leij- upolton osalta: 200
NO _x	—	300 Turve: 250	200	150 Ruskoshiilen pö- lypoltto: 200
Hiukkaset	50	20	20	10 Turve: 20

Tiistai 10. maaliskuuta 2009

C_{prosessi} biomassan osalta (O₂-pitoisuus 6 %):

Pilaava aine	< 50 MWth	50–100 MWth	100–300 MWth	> 300 MWth
SO ₂	—	200	200	150 Leijupoltto: 200
NO _x	—	250	200	150
Hiukkaset	50	20	20	20

C_{prosessi} nestemäisten polttoaineiden osalta (O₂-pitoisuus 3 %):

Pilaava aine	< 50 MWth	50–100 MWth	100–300 MWth	> 300 MWth
SO ₂	—	350	200	150
NO _x	—	300	150	100
Hiukkaset	50	30	25	20

3.3. C– kokonaispäästöjen raja-arvot raskasmetallien osalta (mg/Nm³)

ilmaistuna vähintään 30 minuutin ja enintään kahdeksan tunnin näytteenottoajan kuluessa mitattavina keskiarvoina (O₂-pitoisuus 6 % kiinteiden polttoaineiden osalta ja 3 % nestemäisten osalta):

Pilaava aine	C
Cd + Tl	0,05
Hg	0,05
Sb + As + Pb + Cr + Co + Cu + Mn + Ni + V	0,5

3.4. C – kokonaispäästöjen raja-arvot (ng/Nm³)

dioksiineille ja furaaneille ilmaistuna vähintään kuuden tunnin ja enintään kahdeksan tunnin näytteenottoajan kuluessa mitattavina keskiarvoina (O₂-pitoisuus 6 % kiinteiden polttoaineiden osalta ja 3 % nestemäisten osalta):

Pilaava aine	C
Dioksiinit ja furaanit	0,1

4. Tämän osan 2 ja 3 kohdan soveltamisalaan kuulumattomilla teollisuudenaloilla käytettävien rinnakkaispolttolaitoksiin sovellettavat erityissäännökset

4.1. C– kokonaispäästöjen raja-arvot (ng/Nm³)

dioksiinien ja furaanien osalta ilmaistuna vähintään kuuden ja enintään kahdeksan tunnin näytteenottoajan kuluessa mitattavina keskiarvoina:

Pilaava aine	C
Dioksiinit ja furaanit	0,1

Tiistai 10. maaliskuuta 2009

4.2. C- kokonaispäästöjen raja-arvot raskasmetallien osalta (mg/Nm³)

ilmaistuna vähintään 30 minuutin ja enintään kahdeksan tunnin näytteenottoajan kuluessa mitattavina keskiarvoina:

Pilaava aine	C
Cd + Tl	0,05
Hg	0,05

5 osa

Savukaasujen puhdistuksesta syntyvään jäteveteen sovellettavat päästöraja-arvot

Pilaavat aineet	Päästöraja-arvot suodattamattomien näytteiden osalta (mg/l dioksiineja ja furaaneja lukuun ottamatta)	
	(95 %)	(100 %)
1. Direktiivissä 91/271/ETY olevassa I liitteessä määritelty suspendoidun kiintoaineksen kokonaismäärä	30	45
2. Elohopea ja sen yhdisteet puhtaana elohopeana (Hg)	0,03	
3. Kadmium ja sen yhdisteet puhtaana kadmiumina (Cd)	0,05	
4. Tallium ja sen yhdisteet puhtaana talliumina (Tl)	0,05	
5. Arseeni ja sen yhdisteet puhtaana arseenina (As)	0,15	
6. Lyijy ja sen yhdisteet puhtaana lyijynä (Pb)	0,2	
7. Kromi ja sen yhdisteet puhtaana kromina (Cr)	0,5	
8. Kupari ja sen yhdisteet puhtaana kuparina (Cu)	0,5	
9. Nikkeli ja sen yhdisteet puhtaana nikkelinä (Ni)	0,5	
10. Sinkki ja sen yhdisteet puhtaana sinkkinä (Zn)	1,5	
11. Dioksiinit ja furaanit	0,3 ng/l	

6 osa

Päästöjen tarkkailu

1. Mittaustekniikat
 - 1.1. Ilman ja veden epäpuhtauksien pitoisuuksien määrittämiseksi suoritettavien mittausten on oltava edustavia.
 - 1.2. Kaikkien pilaavien aineiden, myös dioksiinien ja furaanien, näytteenotto ja analyysi ja automaattisten mittausjärjestelmien laadunvarmistus sekä niiden kalibrointiin käytettävät vertailumittaukset on suoritettava CEN-standardien mukaisesti. Jos CEN-standardeja ei ole käytettävissä, on sovellettava ISO-standardeja, kansallisia standardeja tai kansainvälisiä standardeja, joilla varmistetaan vastaavaa tieteellistä tasoa olevat tiedot. Automaattiset mittausjärjestelmät on vertailumenetelmien avulla tarkastettava vähintään kerran vuodessa rinnakkaismittauksin.
 - 1.3. Yksittäisten mitattujen tulosten 95 prosentin luottamusvälin arvot eivät saa ylittää seuraavia prosenttiosuuksia päivittäisistä päästöraja-arvoista:

Hiilimonoksidi:	10 %
Rikkidioksidi:	20 %
Typpidioksidi:	20 %

Tiistai 10. maaliskuuta 2009

Hiukkasten kokonaismäärä:	30 %
Orgaanisen hiilen kokonaismäärä:	30 %
Kloorivety:	40 %
Fluorivety:	40 %.

Ilmaan ja veteen joutuvien päästöjen määräaikaismittaukset on tehtävä 1.1 ja 1.2 kohdan mukaisesti.

2. Ilmaa pilaavien aineiden mittaukset
 - 2.1. Seuraavat ilmaa pilaavien aineiden mittaukset on suoritettava:
 - (a) jatkuvat mittaukset seuraavista aineista: NO_x, edellyttäen, että on vahvistettu päästö raja-arvot, CO, hiukkasten kokonaismäärä, orgaanisen hiilen kokonaismäärä, HCl, HF ja SO₂;
 - (b) jatkuvat mittaukset seuraavista prosessin toimintaan liittyvistä parametreistä: lämpötila uunin sisäseinän läheisyydestä tai muusta toimivaltaisen viranomaisen hyväksymästä palamiskammion edustavasta kohdasta sekä savukaasun happipitoisuus, paine, lämpötila ja vesihöyrysisältö;
 - (c) raskasmetallien, dioksiinien ja furaanien mittaukset vähintään kahdesti vuodessa; 12 ensimmäisen käyttökuukauden aikana tehdään kuitenkin mittaus vähintään joka kolmas kuukausi.
 - 2.2. Savukaasujen viipymäaika, vähimmäislämpötila ja happipitoisuus on tarkistettava asianmukaisesti vähintään kerran jätteenpolttolaitoksen tai jätettä käyttävän rinnakkaispolttolaitoksen käyttöönoton aikana ja epäedullisimmiksi ennakoiduissa käyttöolosuhteissa.
 - 2.3. HF:n jatkuvia mittauksia ei tarvitse tehdä, jos HCl:n käsittelyssä on vaiheita, joilla varmistetaan, ettei HCl:n päästöraja-arvo ylitä. Tällöin HF-päästöistä tehdään määräaikaismittaukset siten kuin 2 kohdan 1 alakohdan c alakohdassa on säädetty.
 - 2.4. Vesihöyrysisällön jatkuvat mittaukset eivät ole tarpeen edellyttäen, että näytteeksi otettu savukaasu kuivataan ennen päästöjen analysointia.
 - 2.5. Toimivaltainen viranomainen voi päättää, ettei HCl:n, HF:n ja SO₂:n jatkuvia mittauksia edellytetä jätteenpolttolaitoksissa tai jätettä käyttävissä rinnakkaispolttolaitoksissa ja edellyttää määräaikaismittauksia siten kuin 2 kohdan 1 alakohdan c alakohdassa on säädetty **■**, jos toiminnanharjoittaja voi näyttää toteen, että kyseisten epäpuhtauksien päästöt eivät voi missään olosuhteissa ylittää vahvistettuja päästöraja-arvoja. **Tätä poikkeusta ei sovelleta tapauksissa, joissa on kyse eri lähteistä peräisin olevan sekajätteen polttamisesta.**
- 2.6. Toimivaltainen viranomainen voi seuraavissa tapauksissa päättää, että raskasmetalleja sekä dioksiineja ja furaaneja on mitattava **vain kerran** vuodessa **■**:
 - (a) jätteen rinnakkaispoltosta tai poltosta syntyvät päästöt ovat kaikissa olosuhteissa alle 50 prosenttia päästöraja-arvoista
 - (b) rinnakkaispoltettava tai poltettava jäte muodostuu ainoastaan sellaisten tavanomaisten jätteiden tietyistä lajiteluista palavista jakeista, jotka eivät sovellu kierrätykseen ja joilla on tiettyjä ominaisuuksia, ja se määritellään tarkemmin c kohdassa tarkoitetun arvioinnin perusteella;
 - (c) toiminnanharjoittaja voi todistaa kyseisten jätteiden laatua koskevien tietojen ja päästöjen tarkkailun perusteella, että päästöt jäävät kaikissa tapauksissa merkittävästi raskasmetalleille, dioksiineille ja furaaneille vahvistettujen päästöraja-arvojen alle;

(d) toiminnanharjoittaja voi osoittaa, että laitoksessa ei käsitellä sähkö- tai elektroniikkaromua tai kloorattuja yhdisteitä sisältävää jätettä.

Tiistai 10. maaliskuuta 2009

- 2.7. Mittausten tulokset on standardoitava käyttämällä 3 osassa mainittuja standardin mukaisia happipitoisuuksia tai laskettava 4 osan mukaisesti ja käyttämällä 7 osassa annettua kaavaa.

Jos jätettä poltetaan tai rinnakkaispoltetaan hapetetussa ilmassa, mittaustulokset voidaan standardoida toimivaltaisen viranomaisen vahvistaman happipitoisuuden mukaan, jossa on otettu huomioon kunkin yksittäistapauksen erityisolosuhteet,

Jos pilaavien aineiden päästöjä on rajoitettu savukaasun puhdistuksella vaarallisia jätteitä käsittelevässä jätteenpolttolaitoksessa tai jätettä käsittelevässä rinnakkaispolttolaitoksessa, suoritetaan ensimmäisessä alakohdassa säädetty happipitoisuuden standardointi ainoastaan, jos happipitoisuus, joka on mitattu saman ajanjakson aikana kuin pilaavan aineen pitoisuus, on suurempi kuin hapen standardipitoisuus.

3. Vettä pilaavien aineiden mittaukset

- 3.1. Seuraavat mittaukset on tehtävä jäteveden poistopaikassa:

- (a) pH:n, lämpötilan ja virtauksen jatkuvat mittaukset;
- (b) suspendoidun kiintoaineksen kokonaismäärän päivittäiset mittaukset pistokokeina tai 24 tunnin ajalta otettujen virtauksen suhteutettujen edustavien näytteiden mittaukset;
- (c) 24 tunnin ajan tapahtuvaa poistoa edustavan näytteen vähintään kuukausittaiset, virtauksen suhteutetut Hg:n, Cd:n, Tl:n, As:n, Pb:n, Cr:n, Ni:n ja ZN:n mittaukset;
- (d) vähintään puolen vuoden välein tapahtuvat dioksiinien ja furaanien mittaukset; 12 ensimmäisen käyttökautena aikana tehdään kuitenkin mittaus vähintään joka kolmas kuukausi.

- 3.2. Jos savukaasujen puhdistamisesta syntyvä jätevesi käsitellään laitoksessa yhdessä laitoksessa syntyvän muun jäteveden kanssa, toiminnanharjoittajan on tehtävä mittaukset:

- (a) savukaasun puhdistusprosessista syntyvästä jätevesivirrasta ennen sen johtamista yhteiseen jätevesien käsittelylaitokseen;
- (b) yhdestä tai useammasta muusta jätevesivirrasta ennen sen johtamista yhteiseen jätevesien käsittelylaitokseen;
- (c) paikassa, jossa jätevesi poistetaan käsittelyn jälkeen lopullisesti jätteenpolttolaitoksesta tai jätettä käyttävästä rinnakkaispolttolaitoksesta.

7 osa

Kaava, jolla lasketaan päästöpitoisuus happipitoisuuden prosenttiosuuden ollessa standardin mukainen

$$E_S = \frac{21 - O_S}{21 - O_M} \times E_M$$

E_S = laskettu päästöpitoisuus happipitoisuuden prosenttiosuuden ollessa standardin mukainen

E_M = mitattu päästöpitoisuus

O_S = standardin mukainen happipitoisuus

O_M = mitattu happipitoisuus.

Tiistai 10. maaliskuuta 2009

8 osa

Päästöraja-arvojen noudattamisen arviointi

1. Ilmaan joutuvien päästöjen raja-arvot
 - 1.1. Ilmaan joutuvien päästöjen raja-arvoja katsotaan noudatettavan, jos
 - (a) yksikään vuorokausikeskiarvo ei ylitä 3 osan 1 kohdan 1 alakohdassa tai 4 osassa vahvistettuja tai 4 osan mukaisesti laskettuja päästöraja-arvoja;
 - (b) yksikään puolen tunnin keskiarvoista ei ylitä 3 osan 1 kohdan 2 alakohdassa olevassa sarakkeessa A vahvistettuja päästöraja-arvoja, tai soveltuviissa tapauksissa 97 % vuoden aikana mitatuista puolen tunnin keskiarvoista ei ylitä liitteessä 3 osan 1 kohdan 2 alakohdassa olevassa sarakkeessa B vahvistettuja päästöraja-arvoja;
 - (c) yksikään raskasmetalleja sekä dioksiineja ja furaaneja varten määritetyn näytteenottoajan keskiarvo ei ylitä 3 osan 1 kohdan 3 alakohdassa ja 1 kohdan 4 alakohdassa tai 4 osassa vahvistettuja tai 4 osan mukaisesti laskettuja päästöraja-arvoja;
 - (d) hiilimonoksidin (CO) osalta:
 - (i) jätteenpolttolaitosten osalta:
 - vähintään 97 % vuoden aikana mitatuista vuorokauden keskiarvoista ei ylitä 3 osan 1 kohdan 5 alakohdan a alakohdassa vahvistettuja päästöraja-arvoja;
 - ja
 - vähintään 95 prosenttia kaikista 10 minuutin keskiarvoina määritetyistä mittauksista minkä tahansa 24 tunnin jakson aikana tai kaikista saman jakson aikana otetuista puolen tunnin keskiarvoista ei ylitä 3 osan 1 kohdan 5 alakohdassa b ja c alakohdassa vahvistettuja päästöraja-arvoja;
 - (ii) jätettä käsittelevien rinnakkaispolttolaitosten osalta: 4 osan säännöksiä noudatetaan.
 - 1.2. Puolen tunnin ja 10 minuutin keskiarvot määritetään varsinaisen toiminta-ajan kuluessa (lukuun ottamatta käynnistys- ja pysäytysvaihetta, jos niiden aikana ei polteta jätettä) mitatuista arvoista, joista on vähennetty 6 osan 1 kohdan 3 alakohdassa tarkoitetut luottamusvälin arvot. Vuorokausikeskiarvot lasketaan näistä vahvistetuista keskiarvoista.

Jotta vuorokausikeskiarvo olisi pätevä, vuorokaudessa saadaan hylätä enintään viisi puolen tunnin keskiarvoa jatkuvissa mittauksissa käytettävän järjestelmän toimintahäiriön tai huollon vuoksi. Vuodessa saadaan hylätä enintään kymmenen vuorokausikeskiarvoa jatkuvissa mittauksissa käytettävän järjestelmän toimintahäiriön tai huollon vuoksi.
 - 1.3. Näytteenottoajan keskiarvot sekä HF:n, HCl:n ja SO₂:n määräaikaismittausten keskiarvot määritetään 39 artiklan 1 kohdan e alakohdan ja 42 artiklan 3 kohdan sekä 6 osan 1 kohdan vaatimusten mukaisesti.
2. Veteen joutuvien päästöjen raja-arvot.

Veteen joutuvien päästöjen raja-arvoja katsotaan noudatettavan, jos

 - (a) suspendoidun kiintoaineksen kokonaismäärän osalta 95 prosenttia ja 100 prosenttia mitatuista arvoista ei ylitä vastaavia 5 osassa vahvistettuja päästöraja-arvoja;
 - (b) raskasmetallien (Hg, Cd, Tl, As, Pb, Cr, Cu, Ni ja Zn) osalta enintään yksi mittausta vuodessa ylittää 5 osassa vahvistettuja päästöraja-arvoja; vaihtoehtoisesti, jos jäsenvaltio säättää useammasta kuin 20 näytteestä vuodessa, enintään 5 prosenttia kyseisistä näytteistä ylittää 5 osassa vahvistettuja päästöraja-arvoja;
 - (c) dioksiinien ja furaanien osalta tehtävien mittausten tulokset eivät ylitä 5 osassa vahvistettua päästöraja-arvoa.

Tiistai 10. maaliskuuta 2009

LIITE VII

1 osa

Toiminnot

1. Kussakin seuraavista kohdista toimintoon kuuluu laitteiden puhdistaminen mutta ei tuotteen puhdistamista, ellei toisin ole säädetty.

2. Liimapinnoitus

Toiminto, jossa liima levitetään johonkin pintaan, painatustoimintoihin liittyvää liimausta ja laminointia lukuun ottamatta.

3. Maalaukset, pinnoitukset

Toiminto, jossa levitetään yksi tai useampia kerroksia jatkuvaa kalvoa

(a) johonkin seuraavista ajoneuvoista:

(i) uudet autot, jotka on määritelty ajoneuvoluokkaan M1 puitteiden luomisesta moottoriajoneuvojen ja niiden perävaunujen sekä tällaisiin ajoneuvoihin tarkoitettujen järjestelmien, osien ja erillisten teknisten yksiköiden hyväksymiselle 5 päivänä syyskuuta 2007 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2007/46/EY⁽¹⁾ (puitedirektiivi) mukaisesti ja luokkaan N1, mikäli ne maalataan samassa laitoksessa kuin M1-luokan ajoneuvot,

(ii) rekkojen ohjaamot, jotka on määritelty ajajan majoitustilaksi, ja direktiivissä 2007/46/EY säädettyjen N2- ja N3-ajoneuvoluokkien mukaiseen majoitukseen liittyvä tekninen välineistö kokonaisuudessaan,

(iii) pakettiautot ja rekat, jotka on määritelty ajoneuvoluokkiin N1, N2 ja N3 direktiivin 2007/46/EY mukaisesti, lukuun ottamatta rekkojen ohjaamoja,

(iv) linja-autot, jotka on määritelty ajoneuvoluokkiin M2 ja M3 direktiivin 2007/46/EY mukaisesti,

(v) perävaunuihin, jotka on määritelty ajoneuvoluokkiin O1, O2, O3 ja O4 direktiivin 2007/46/EY mukaisesti,

(b) metalli- ja muovipintoihin mukaan lukien lentokoneiden, laivojen, junien, jne. pinnat,

(c) puupintoihin,

(d) tekstiili-, kangas-, folio- ja paperipintoihin,

(e) nahkaan.

Maalaus-/pinnoitustoiminnot eivät sisällä kappaleiden pinnoitusta metallilla elektroforeesi- ja kemiallista sumutus-tekniikkaa käyttäen. Jos maalaus/pinnoitus käsittää vaiheen, jossa sama kappale painetaan millä tahansa tekniikalla, kyseistä painatusvaihetta pidetään maalauksen/pinnoituksen osana. Erillisinä toimintoina suoritettuja painatustoimintoja ei kuitenkaan lueta kuuluviksi tähän kohtaan, mutta ne voivat kuulua tämän direktiivin V luvun soveltamisalaan, jos painatustoiminto kuuluu mainittuun soveltamisalaan.

4. Kelapinnoitus

Toiminto, jossa rulla terästä, ruostumatonta terästä, päällystettyä terästä, kupariseoksia tai alumiininauhaa pinnoitetaan joko kalvon muodostuksella tai laminaatilla jatkuvassa prosessissa.

5. Kemiallinen pesu

Teollinen tai kaupallinen toiminto, jossa käytetään haihtuvia orgaanisia yhdisteitä vaatteiden, huonekalujen tai vastaavien kulutustavaroiden puhdistamiseen tarkoitettussa laitoksessa, lukuun ottamatta tahrojen ja jälkien poistamista manuaalisesti tekstiili- ja vaateusteollisuudessa.

⁽¹⁾ EYVL L 263, 9.10.2007, s. 1.

Tiistai 10. maaliskuuta 2009

6. Jalkineiden valmistus

Kokonaisten jalkineiden tai niiden osien tuottamiseen tarkoitetut toiminnot.

7. Maali-, lakka-, painoväri- ja liimaseosten valmistus

Edellä mainittujen lopputuotteiden ja niiden välituotteiden valmistus, kun se tapahtuu samassa laitoksessa, sekoittamalla pigmenttejä, hartseja ja liima-aineita orgaanisiin liuottimiin tai muihin kantoaineisiin, mukaan lukien dispergointi ja esidispergointi, viskositeetin ja värisävyjen säätäminen sekä lopputuotteen pakkaamiseen liittyvät toimet.

8. Lääketeollisuus

Lääkkeiden kemiallinen synteesi, käymisprosessi, uutto, formulointi ja viimeistely sekä raaka-aineiden valmistus, jos se tapahtuu samassa paikassa.

9. Painatus

Tekstin ja/tai kuvien jäljentäminen, jossa painoväri siirretään kuvansiirtäjän avulla jollekin pinnalle. Tämä sisältää asiaan kuuluvat lakkaus-, pinnoitus- ja laminointitekniikat. Kuitenkin vain seuraavat osaprosessit kuuluvat V luvun soveltamisalaan:

- (a) fleksopaino – painatustoiminto, jossa kuvansiirtäjänä käytetään kumia tai kimmoisia valopolymeerejä, joiden päällä painovärit ovat painamatta jätettävien alueiden yläpuolella, ja jossa käytetään haihtumalla kuivuvia nestemäisiä painovärejä;
- (b) heatset-rainoffset – rainapainatustoiminto, jossa käytetään kuvansiirtäjää siten, että painettava ja painamatta jätettävä alue ovat samassa tasossa; raina tarkoittaa sitä, että painettava materiaali syötetään koneeseen rullalta eikä erillisinä arkkeina. Painamatta jätettävä alue käsitellään vettä imeväksi ja siten painoväriä hylkiväksi. Painettava alue käsitellään siten, että se ottaa vastaan ja välittää edelleen painovärin painettavalle pinnalle. Haihtuminen tapahtuu uunissa, jossa käytetään kuumaa ilmaa painetun materiaalin kuumentamiseksi;
- (c) painatusprosessiin liittyvä laminointi – kahden tai useamman joustavan materiaalin liittäminen yhteen laminaattien tuottamiseksi;
- (d) julkaisusyvypaino – syväpaino, jota käytetään aikakauslehdissä, esitteissä, luetteloissa tai vastaavissa tuotteissa olevan paperin painatukseen toluenipohjaisia painovärejä käyttäen;
- (e) syväpaino – painatustoiminto, jossa käytetään lieriömäistä kuvansiirtäjää, jolloin painettava alue on painamatta jätettävän alueen alapuolella, ja jossa käytetään nestemäisiä painovärejä, jotka kuivuvat haihtumalla. Syvennykset täytetään painovärillä ja painamatta jätettävät alueet puhdistetaan ylimääräisestä painoväristä, ennen kuin painettava pinta koskettaa lieriötä ja nostaa painovärin syvennyksistä;
- (f) rotaatioseripaino – rainapainatustoiminto, jossa painoväri puristetaan painettavalle pinnalle huokaisen kuvansiirtäjän läpi, jolloin painettava alue on avoinna ja painamatta jätettävä alue on eristetty, ja jossa käytetään nestemäisiä painovärejä, jotka kuivuvat ainoastaan haihtumalla. Raina tarkoittaa sitä, että painettava materiaali syötetään koneeseen rullalta eikä erillisinä arkkeina;
- (g) lakkaus – toiminto, jossa pakkausmateriaalin myöhempää sulkemista varten tarkoitettu lakka tai liima levitetään joustavalle materiaalille.

10. Kumin jalostus

Luonnonkumin tai synteettisen kumin sekoitus-, jauhamis-, seostus-, kalanterointi-, ekstrudointi- ja vulkanointitoiminto sekä kaikki avustavat toimenpiteet luonnonkumin tai synteettisen kumin muuttamiseksi lopputuotteeksi.

Tiistai 10. maaliskuuta 2009

11. Pintojen puhdistus

Kemiallista pesua lukuun ottamatta toiminto, jossa käytetään orgaanisia liuottimia epäpuhtauksien poistamiseksi materiaalin pinnalta rasvanpoisto mukaan lukien. Puhdistustoimintoa, johon kuuluu useampi kuin yksi vaihe ennen jotakin muuta toimintoa tai sen jälkeen, pidetään yhtenä pinnan puhdistustoimintona. Tällä toiminnolla tarkoitetaan tuotteen pinnan puhdistusta eikä laitteiston puhdistusta.

12. Kasviöljyjen ja eläinrasvan uutto sekä kasviöljyjen jalostus

Toiminto kasviöljyjen uuttamiseksi siemenistä ja muista kasviaineksista, kuivajäämien käsittely rehun tuottamiseksi, siemenistä, kasvi- ja/tai eläinaineksista saatujen rasvojen ja kasviöljyjen jalostus.

13. Ajoneuvojen korjausmaalaukset

Teollinen tai kaupallinen maalaustoiminto tai siihen liittyvät rasvanpoistotoiminnot, joilla tehdään jompaa kumpaa seuraavista:

- (a) direktiivissä 2007/46/EY määriteltyjen maantieajoneuvojen tai niiden osien alkuperäinen maalaus korjaustyyppisillä materiaaleilla, kun se suoritetaan alkuperäisten tuotantolinjojen ulkopuolella,
- (b) perävaunujen (mukaan luettuna puoliperävaunut) (direktiivissä 2007/46/EY tarkoitettu ajoneuvoluokka O) maalaus.

14. Lankalakkaus

Muuntimiin, moottoreihin jne. tarkoitettuihin käämeihin käytettävien metallijohtimien pinnoitus.

15. Puun kyllästys

Puutavaran säilymistä parantava toiminto.

16. Puun ja muovin laminointi

Puun ja/tai muovin kiinnittäminen yhteen laminoitujen tuotteiden valmistamiseksi.

2 osa

Kynnysarvot ja päästöraja-arvot

Savukaasujen päästöraja-arvot on laskettava siten, että lämpötila on 273,15 K, ilmanpaine 101,3 kPa, kun savukaasujen vesihöyrypitoisuutta koskevat korjaukset on tehty

	Toiminto (Liuottimien kulutuksen kynnysarvo tonnia/vuosi)	Kynnysarvo (Liuottimien kulutuksen kynnysarvo tonnia/vuosi)	Poistokaasujen päästöraja (mg C/Nm ³)	Päästörajaarvo haja- päästöille (prosentteina liuottimien käytöstä)		Kokonaispäästöraja		Erityismääräykset
				Uudet laitokset	Toimin- nassa olevat laitokset	Uudet laitokset	Toimin- nassa olevat laitokset	
1	Heatset-rainaoffset-painatus (> 15)	15—25 > 25	100 20	30 ⁽¹⁾ 30 ⁽¹⁾				⁽¹⁾ Liuotinjäämää lopputuotteessa ei pidetä hajapäästöjen osana.
2	Julkaisusyväpaino (> 25)		75	10	15			
3	Muu syväpaino, fleksopaino, rotaatioseripaino, muut lami- nointi- tai lakkausyksiköt (> 15) tekstiilien ja kartongin rotaatioseripaino (> 30)	15—25 > 25 > 30 ⁽¹⁾	100 100 100	25 20 20				⁽¹⁾ Kynnysarvo tekstiilien ja karton- gin rotaatioseripainolle.
4	Pintojen puhdistus 53 artiklan 5 kohdassa yksi- löidyillä yhdisteillä (> 1)	1—5 > 5	20 ⁽¹⁾ 20 ⁽¹⁾	15 10				⁽¹⁾ Raja-arvo viittaa yhdisteiden mas- saan mg C/Nm ³ , eikä hiilen koko- naismäärään.

Tiistai 10. maaliskuuta 2009

	Toiminto (Liuottimien kulutuksen kynnysarvo tonnia/vuosi)	Kynnysarvo (Liuottimien kulutuksen kynnysarvo tonnia/vuosi)	Poistokaasujen päästöraja (mg C/Nm ³)	Päästörajaarvo haja- päästöille (prosentteina liuottimien käytöstä)		Kokonaispäästöraja		Eryitysmääräykset
				Uudet laitokset	Toimin- nassa olevat laitokset	Uudet laitokset	Toimin- nassa olevat laitokset	
5	Muu pintojen puhdistus (> 2)	2—10 > 10	75 ⁽¹⁾ 75 ⁽¹⁾	20 ⁽¹⁾ 15 ⁽¹⁾				⁽¹⁾ Näitä arvoja ei sovelleta laitoksiin, jotka osoittavat toimivaltaiselle viranomaiselle, että kaikkien käytettyjen puhdistusaineiden keskimääräinen orgaanisen liuottimen pitoisuus ei ylitä 30 paino-%:ia.
6	Ajoneuvojen maalaus (< 15) ja korjausmaalaus	> 0,5	50 ⁽¹⁾	25				⁽¹⁾ 8 osan 2 kohdan mukaisesti mitausten keskimääräisen keston on oltava 15 minuuttia.
7	Kelapinnoitus (> 25)		50 ⁽¹⁾	5	10			⁽¹⁾ Laitosten, jotka käyttävät talteenotettujen liuotinten uudelleenkäytön mahdollistavia tekniikoita, päästöraja-arvo on 150 mg.
8	Muu pinnoitus, mukaan lukien metallin, muovin, tekstiilien ⁽⁵⁾ , folion ja paperin pinnoitus/maalaus (> 5)	5—15 > 15	100 ⁽¹⁾ ⁽⁴⁾ 50/75 ⁽²⁾ ⁽³⁾ ⁽⁴⁾	25 ⁽⁴⁾ 20 ⁽⁴⁾				⁽¹⁾ Päästörajaa sovelletaan hallituissa olosuhteissa tapahtuvaan pinnoitukseen ja kuivausprosesseihin. ⁽²⁾ Ensimmäistä päästörajaa sovelletaan kuivausprosesseihin, toista pinnoitussovellutuksiin. ⁽³⁾ Tekstiilien pinnoituslaitosten, jotka käyttävät talteenotettujen liuotinten uudelleenkäytön mahdollistavia tekniikoita, pinnoitukseen ja kuivausprosesseihin sovellettava päästöraja-arvo on yhteensä 150. ⁽⁴⁾ Maalaustoiminnot, joita ei voi tehdä hallituissa olo-suhteissa (kuten laivanrakennuksessa, lentokoneen maalauksessa) saavat poiketa näistä arvoista 53 artiklan 3 kohdan mukaisesti. ⁽⁵⁾ Rotaatioseripaino tekstiileille kuuluu toimintoon 3.
9	Lankalakkkaus (> 5)					10 g/kg ⁽¹⁾ 5 g/kg ⁽²⁾		⁽¹⁾ Sovelletaan laitoksiin, joissa langan keskimääräinen halkaisija on ≤ 0,1 mm. ⁽²⁾ Sovelletaan kaikkiin muihin laitoiksiin.
10	Puupintojen maalaus (> 15)	15—25 > 25	100 ⁽¹⁾ 50/75 ⁽²⁾	25 20				⁽¹⁾ Päästöraja-arvoa sovelletaan hallituissa olosuhteissa tapahtuvaan pinnoitukseen ja kuivausprosesseihin. ⁽²⁾ Ensimmäistä arvoa sovelletaan kuivausprosesseihin, toista maalausprosesseihin.

Tiistai 10. maaliskuuta 2009

	Toiminto (Liuottimien kulutuksen kynnysarvo tonnia/vuosi)	Kynnysarvo (Liuottimien kulutuksen kynnysarvo tonnia/vuosi)	Poistokaasujen päästöraja (mg C/Nm ³)	Päästörajaarvo haja- päästöille (prosentteina liuottimien käytöstä)		Kokonaispäästöraja		Erityismääräykset
				Uudet laitokset	Toimin- nassa olevat laitokset	Uudet laitokset	Toimin- nassa olevat laitokset	
11	Kemiallinen pesu						20 g/kg ⁽¹⁾ ⁽²⁾	⁽¹⁾ Ilmaistu vapautuneen liuottimen massana puhdistettua tuotekiloa kohden. ⁽²⁾ Edellä 4 osan 2 kohdassa määriteltä päästöraja-arvoa ei sovelleta tähän toimintoon.
12	Puun kyllästys (> 25)		100 ⁽¹⁾		45		11 kg/m ³	⁽¹⁾ Päästöraja-arvoa ei sovelleta kreosootilla tapahtuvaan kyllästyksen.
13	Nahan viimeistely (> 10)	10—25 > 25 > 10 ⁽¹⁾					85 g/m ² 75 g/m ² 150 g/m ²	Päästöraja-arvot on ilmaistu vapautuneen liuottimen grammamääränä valmistetun tuotteen neliometriä kohden. ⁽¹⁾ Nahan pinnoitusprosessissa sisustamisessa ja kulutushyödykkeinä käytetyissä yksittäisissä nahkatuotteissa, kuten laukuissa, yöissä, lompakoissa jne.
14	Jalkineiden valmistus (> 5)						25 g paria kohden	Kokonaispäästöjen raja-arvo on ilmaistu vapautuneen liuottimen grammamääränä valmistaa jalkineparia kohden.
15	Puun ja muovin laminointi (> 5)						30 g/m ²	
16	Liimapinnoitus (> 5)	5—15 > 15	50 ⁽¹⁾ 50 ⁽¹⁾		25 20			⁽¹⁾ Jos käytetään talteenotetun liuottimen uudelleenkäytön mahdollistavia tekniikoita, poistokaasujen päästöraja on 150 mg.
17	Maali- ja lakkaseosten painovärien ja liimojen valmistus (> 100)	100—1 000 > 1 000	150 150		5 3		5 % käytetystä liuottimesta 3 % käytetystä liuottimesta	Hajapäästöjen päästöraja-arvo ei sisällä liuotinta, joka myydään osana kyseistä maaliseosta suljetussa pakkauksessa.
18	Kumin jalostus (> 15)		20 ⁽¹⁾		25 ⁽²⁾		25 % käytetystä liuottimesta	⁽¹⁾ Jos käytetään talteenotetun liuottimen uudelleenkäytön mahdollistavia tekniikoita, poistokaasujen päästöraja on 150 mg. ⁽²⁾ Hajapäästöjen raja-arvo ei sisällä liuotinta, joka myydään osana kyseistä tuotetta tai seosta suljetussa pakkauksessa.

Tiistai 10. maaliskuuta 2009

	Toiminto (Liuottimien kulutuksen kynnysarvo tonnia/vuosi)	Kynnysarvo (Liuottimien kulutuksen kynnysarvo tonnia/vuosi)	Poistokaasujen päästöraja (mg C/Nm ³)	Päästörajaarvo haja- päästöille (prosentteina liuottimien käytöstä)		Kokonaispäästöraja		Erityismääräykset
				Uudet laitokset	Toimin- nassa olevat laitokset	Uudet laitokset	Toimin- nassa olevat laitokset	
19	Kasviöljyjen ja eläinrasvan uutto sekä kasviöljyjen jalos- tus (> 10)					Eläinrasva: 1,5 kg/tonni Risiiniöljy: 3 kg/tonni Rapsin siemen: 1 kg/tonni Auringonkukan siemen: 1 kg/tonni Soijapavut (tavan- omainen murs- kaus): 0,8 kg/tonni Soijapavut (val- koiset hiutaleet): 1,2 kg/tonni Muut siemenet ja muut kasviainek- set 3 kg/tonni ⁽¹⁾ 1,5 kg/tonni ⁽²⁾ 4 kg/tonni ⁽³⁾	(¹) Toimivaltaisen viranomaisen olisi asetettava kokonaispäästörajat yksit- täisiä siemeneriä ja muita kasviai- neksia käsitteleville laitoksille tapa- uskohtaisesti käyttäen parhaita käy- tettävissä olevia tekniikoita. (²) Sovelletaan kaikkiin fraktiointi- prosesseihin kumien poistoa lukuun ottamatta (kumien poistaminen öljy- jästä). (³) Sovelletaan kumien poistoon.	
20	Lääketeollisuus (> 50)		20 ⁽¹⁾	5 ⁽²⁾	15 ⁽²⁾	5 % käyte- tystä liuotti- mesta	15 % käyte- tystä liuotti- mesta	(¹) Jos käytetään talteenotetun liuot- timen uudelleenkäytön mahdollis- tuvia tekniikoita, poistokaasujen päästöraja on 150 mg. (²) Hajapäästöjen raja-arvo ei sisällä liuotinta, joka myydään osana ky- seistä tuotetta tai seosta suljetussa pakkauksessa.

3 osa

Ajoneuvojen maalauslaitosten päästöraja-arvot

- Kokonaispäästörajat ilmaistaan vapautuneen orgaanisen liuottimen grammamääränä suhteessa tuotteen neliömetreinä ilmaistuun pinta-alaan ja vapautuneen orgaanisen liuottimen kilomääränä suhteessa auton koriin.
- Kaikkien jäljempänä 3 kohdassa olevassa taulukossa esitettyjen tuotteiden pinta-ala määritellään seuraavasti:
 - pinta-ala laskettuna elektroforeesitekniikalla käsitellystä kokonaisalueesta yhdessä kaikkien niiden osien pinta-alojen kanssa, jotka mahdollisesti lisätään maalausprosessin seuraavissa vaiheissa silloin, kun ne maalataan samoilla maaleilla kuin kyseinen tuote, tai laitoksessa maalatun tuotteen kokonaispinta-ala.

Elektroforeesitekniikalla käsiteltävän alueen pinta-ala lasketaan seuraavaa kaavaa käyttäen:

$$\frac{2 \times \text{tuotteen korin kokonaispaino}}{\text{metallilevyn keskimääräinen paksuus} \times \text{metallilevyn tiheys}}$$

Tätä menetelmää sovelletaan myös muihin levyistä valmistettuihin maalattuihin osiin.

Tietokoneavusteista suunnittelua (CAD) tai vastaavia muita menetelmiä käytetään laskettaessa muiden osien lisäämisestä aiheutuvia pinta-aloja tai laitoksessa maalatun alueen kokonaispinta-ala.

Tiistai 10. maaliskuuta 2009

3. Jäljempänä olevassa taulukossa esitetty päästöjen kokonaisraja viittaa kaikkiin samassa laitoksessa suoritettaviin prosessivaiheisiin elektroforesiteknikasta tai mistä tahansa muusta maalausprosessista lähtien aina loppuvaiheen vahaukseen ja suojapinnon kiillotukseen asti, prosessilaitteiston puhdistukseen käytetty liuotin sekä suihkemaalikatokset ja muut kiinteät rakenteet sekä tuotannon aikana että sen ulkopuolella mukaan lukien.

Toiminto (Liuottimien kulutuksen kynnysarvo tonnia/vuosi)	Tuotannon kynnysarvo (Viittaa maalatun tuotteen vuosituotantoon)	Kokonaispäästöjen raja-arvot	
		Uudet laitokset	Toiminnassa olevat laitokset
Uusien autojen maalaus (> 15)	> 5 000	45 g/m ² tai 1,3 kg/kori + 33 g/m ²	60 g/m ² tai 1,9 kg/kori + 41 g/m ²
	≤ 5 000 itsekantavaa rakennetta tai > 3 500 alustalle rakennettua	90 g/m ² tai 1,5 kg/kori + 70 g/m ²	90 g/m ² tai 1,5 kg/kori + 70 g/m ²
		Kokonaispäästöjen raja-arvot (g/m ²)	
Uusien rekkojen ohjaamojen maalaus (> 15)	≤ 5 000	65	85
	> 5 000	55	75
Uusien pakettiautojen ja rekkojen maalaus (> 15)	≤ 2 500	90	120
	> 2 500	70	90
Uusien linja-autojen maalaus (> 15)	≤ 2 000	210	290
	> 2 000	150	225

4. Ajoneuvojen maalauslaitosten, joiden liuottimien kulutuksen kynnysarvo jää alle 3 kohdassa olevassa taulukossa esitetyn taulukon mukaisen kynnysarvon, on täytettävä korjausmaalaukselle liitteessä 2 osassa vahvistetut vaatimukset.

4 osa

Erityisiä vaaralausekkeita edellyttävien haihtuvien orgaanisia yhdisteitä koskevat päästöraja-arvot

- Edellä 52 artiklassa tarkoitettujen haihtuvien orgaanisten yhdisteiden päästöjen osalta, joissa mainitussa artiklassa tarkoitettuja merkintöjä edellyttävien yhdisteiden yhteinen massavirta on vähintään 10 g/h, on noudatettava päästöraja-arvoa 2 mg/Nm³. Päästöraja-arvo viittaa yksittäisten yhdisteiden massojen summaan.
- Vaaralausekkeella R40 tai R68 osoitettujen halogenoitujen haihtuvien orgaanisten yhdisteiden päästöjen osalta on, jos merkintää R40 tai R 68 edellyttävien yhdisteiden yhteinen massavirta on vähintään 100 g/h, noudatettava päästöraja-arvoa 20 mg/m³. Päästöraja-arvo viittaa yksittäisten yhdisteiden massojen summaan.

5 osa

Vähentämishjelma

- Käytettäessä maaleja/pinnoitteita, lakkoja, liimoja tai painovärejä voidaan käyttää seuraavaa ohjelmaa. Jos seuraava menetelmä ei sovellu, toimivaltainen viranomainen voi sallia toiminnanharjoittajan käyttää jotakin muuta vaihtoehtoista ohjelmaa, jolla saavutetaan vastaavat päästöjen vähennykset kuin soveltamalla 2 ja 3 osassa vahvistettuja päästöraja-arvoja. Ohjelmassa on otettava huomioon seuraavat seikat:
 - jos vähän liuotinta sisältävien tai liuotinta sisältämättömien korvaavien aineiden kehitys on yhä meneillään, toiminnanharjoittajalle on myönnettävä lisäaikaa omien päästöjen vähennysohjelmiansa toimeenpanemiseksi,
 - päästövähennysten vertailukohteen pitäisi vastata mahdollisimman tarkoin ilman vähennystoimenpiteitä syntyviä päästöjä.

Tiistai 10. maaliskuuta 2009

2. Seuraava ohjelma on tarkoitettu laitoksille, joiden tuotteen kiintoainepitoisuuden voidaan olettaa pysyvän muuttumattomana:

(a) Vuosittainen vertailupäästö lasketaan seuraavasti:

- (i) Määritetään vuodessa kulutetun maalin/pinnoitteen ja/tai painovärin, lakan tai liiman sisältämän kiintoaineen kokonaismassa. Kiintoainetta ovat kaikki sellaiset aineet maaleissa/pinnoitteissa, painoväreissä, lakoissa tai liimoissa, joista tulee kiinteitä veden tai haihtuvien orgaanisten yhdisteiden haihduttua.
- (ii) Vuosittaiset vertailupäästöt lasketaan kertomalla (i) alakohdassa määritetty massa asianomaisella seuraavassa taulukossa esitetyllä kertoimella. Toimivaltaiset viranomaiset voivat mukauttaa näitä kertoimia yksittäisten laitosten kohdalla siten, että kiintoaineiden käytön todennettavissa oleva tehostuminen otetaan huomioon.

Toiminto	Kerroin a kohdan ii alakohdan soveltamiseksi
Syväpaino; fleksopaino; laminointi painatuksen osana; lakkaus painatuksen osana; puupintojen maalaus ja pinnoitus; tekstiilien, folion tai paperin pinnoitus ja maalaus; liimaus	4
Kelapinnoitus, ajoneuvojen korjausmaalaus	3
Elintarvikkeiden kanssa kosketuksiin joutuvat pinnoitukset, ilmaväli- ja avaruusalan pinnoitukset	2,33
Muu pinnoitus ja rotaatioseripaino	1,5

(b) Päästöjen tavoitearvo on yhtä suuri kuin vuosittainen vertailupäästö kerrrottuna prosenttimäärällä, joka on

- (1) (hajapäästöjen raja-arvo + 15) laitoksille, jotka kuuluvat 2 osan 6 kohtaan ja jotka sijoittuvat 8 ja 10 kohdan alempiin kynnysrajoihin,
- (2) (hajapäästöjen raja-arvo + 5) kaikille muille laitoksille.

(c) Vaatimuksia katsotaan noudatetun, jos liuottimien hallintasuunnitelmassa määritetty todellinen päästö on pienempi tai yhtä suuri kuin päästöjen tavoitearvo.

6 osa

Päästöjen tarkkailu

- Poistokanavia, joihin on liitetty puhdistinlaitteita ja joista lopullisessa poistokohdassa aiheutuva päästö on keskimäärin yli 10 kg/h kokonaishiiltä, on tarkkailtava jatkuvasti sen varmistamiseksi, että niiden vaatimuksia noudatetaan.
- Muissa tapauksissa jäsenvaltioiden on varmistettava, että tehdään joko jatkuvia tai määräajoin suoritettavia mittauksia. Määräajoin suoritettavissa mittauksissa on saatava vähintään kolme mittausarvoa kunkin mittaustoimenpiteen aikana.
- Mittauksia ei vaadita silloin, jos putkien suulle asennettavia puhdistinlaitteita ei tarvita tämän direktiivin vaatimusten täyttämiseksi.

7 osa

Liuottimien hallintasuunnitelma

1. Periaatteet

Liuottimien hallintasuunnitelmaa on käytettävä:

- (a) arvioitaessa säännösten noudattamista 56 artiklan kohdan mukaisesti,
- (b) osoittamaan tulevia vähennysvaihtoehtoja,
- (c) mahdollistamaan tietojen antaminen liuottimien kulutuksesta, liuotinpäästöistä ja V osan vaatimusten noudattamisesta.

Tiistai 10. maaliskuuta 2009

2. Määritelmät

Seuraavat määritelmät muodostavat kehykset ainetaseen laatimiselle.

Prosessiin menevä orgaanisten liuottimien määrä (I):

11. Orgaanisten liuottimien määrä tai niiden määrä hankituissa seoksissa, ja joita käytetään prosessissa ajanjaksolla, jolta ainetasetta lasketaan.
12. Orgaanisten liuottimien määrä tai niiden määrä seoksissa, jotka on otettu talteen ja käytetty uudelleen liuottimena prosessissa. Kierrätetty liuotin lasketaan joka kerta, kun sitä käytetään toiminnon suorittamisessa.

Toiminnosta poistuva orgaanisten liuottimien määrä (O):

- O1. Poistokaasupäästöt.
- O2. Veteen liunneet orgaaniset liuottimet; laskettaessa O5-arvoa otetaan huomioon jäteveden käsittely.
- O3. Orgaanisten liuottimien määrä, joka jää jäljelle prosessista valmistuviin tuotteisiin epäpuhtauksina tai jääminä.
- O4. Sellaiset orgaanisten liuottimien päästöt ilmaan, joita ei ole otettu talteen. Tähän kuuluu tilojen yleinen ilmanvaihto, jolloin ilmaa vapautuu ulkopuoliseen ympäristöön ikkunoiden, ovien, tuuletusaukkojen ja muiden vastaavien aukkojen kautta.
- O5. Kemiallisista tai fysikaalisista reaktioista aiheutuvat orgaanisten liuottimien ja/tai yhdisteiden häviäminen (polttamalla tai muuten poistokaasua tai jätevettä käsittelemällä hävitetyt tai absorboimalla talteen otetut, edellyttäen, että ne eivät kuulu O6, O7, tai O8 kohtaan).
- O6. Kerätyn jätteen sisältämät orgaaniset liuottimet.
- O7. Orgaaniset liuottimet tai seosten sisältämät orgaaniset liuottimet, jotka myydään tai aiotaan myydä kaupallista arvoa omaavina tuotteina.
- O8. Seosten sisältämät orgaaniset liuottimet, jotka on otettu talteen uudelleen käyttöä varten, ei kuitenkaan käytettäväksi prosessiin, edellyttäen, että ne eivät kuulu O7 kohtaan.
- O9. Muulla tavoin vapautuvat orgaaniset liuottimet.

3. Liuottimien hallintasuunnitelman käyttäminen vaatimusten noudattamista arvioitaessa.

Liuottimien hallintasuunnitelman käytön on määrädyttävä sen mukaan, minkä vaatimuksen noudattamista tarkistetaan, seuraavasti:

- (a) Edellä olevassa 5 osassa vahvistetun vähennysjärjestelmän, jossa kokonaispäästöraja ilmaistaan tuoteyksikkökohtaisina liuotinpäästöinä, tai muutoin 2 ja 3 osassa olevien vaatimusten noudattamisen arviointi.

- (i) Kaikille toiminnoille, joissa käytetään 5 osassa vahvistettua vähennysjärjestelmää on tehtävä vuosittain liuottimien hallintasuunnitelma kulutuksen (C) määrittelemiseksi. Seuraavaa yhtälöä on käytettävä kulutuksen laskennassa:

$$C = I1 - O8$$

Vastaavalla tavalla on laskettava myös pinnoitteissa/maaleissa käytettävät kiintoaineet vuosittaisten vertailu- ja tavoitepäästöjen siitä edelleen johtamiseksi.

- (ii) Tuoteyksikkökohtaisten kokonaisliuotinpäästöjen tai muuten 2 ja 3 osassa mainittujen raja-arvojen noudattamisen arvioimiseksi liuottimien hallintasuunnitelma on tehtävä vuosittain, jotta päästöt (E) voidaan määrittää. Seuraavaa yhtälöä on käytettävä kulutuksen laskennassa:

$$E = F + O1,$$

jossa F edustaa hajapäästöjä siten kuin ne on määritelty b kohdan i alakohdassa. Päästöluku on sitten jaettava asianomaisella tuoteparametrilla.

Tiistai 10. maaliskuuta 2009

- (iii) Direktiivin 53 artiklan 6 kohdan b alakohdan ii alakohdan vaatimusten noudattamisen arvioimiseksi liuottimien hallintasuunnitelma on tehtävä vuosittain, jotta kokonaispäästöt kaikista asiaankuuluvista toiminnoista voidaan määrittää, ja tätä lukua on sitten verrattava niihin kokonaispäästöihin, jotka olisivat aiheutuneet, jos 2, 3 ja 5 osassa esitetyt vaatimukset olisi täytetty kunkin toiminnon osalta erikseen.
- (b) Hajapäästöjen määrittely, jotta niitä voidaan vertailla 2 osassa olevien hajapäästöjen raja-arvojen kanssa.
- (i) Jotain seuraavista yhtälöistä on käytettävä hajapäästöjen laskennassa:
- $$F = I1 - O1 - O5 - O6 - O7 - O8$$
- tai
- $$F = O2 + O3 + O4 + O9$$
- F on määritettävä joko mittaamalla määrät suoraan tai vastaavalla laskutoimituksella, esimerkiksi käyttämällä prosessin talteenottotehokkuutta.
- Hajapäästöjen raja-arvo ilmaistaan prosessiin menevän aineen osuutena, joka on laskettava seuraavaa yhtälöä käyttäen:
- $$I = I1 + I2$$
- (ii) Hajapäästöt on määritettävä lyhyellä mutta kattavalla mittaussarjalla. Sitä ei tarvitse tehdä uudelleen ennen kuin laitteita muutetaan.

8 osa

Savukaasuja koskevien päästöraja-arvojen noudattamisen arviointi

- Jatkuvissa mittauksissa päästöjen raja-arvoja katsotaan noudatetun, jos:
 - mikään aritmeettinen keskiarvo, joka on saatu sellaisen 24 tunnin aikana, jolloin laitos tai toiminto ovat käynnissä lukuun ottamatta käynnistys- ja alasajotoimia sekä laitteiston huoltoa, ei ylitä päästöjen raja-arvoja,
 - mikään tuntikeskiarvo ei ylitä päästöjen raja-arvoja yli 1,5-kertaisesti.
- Määräajoin suoritettavissa mittauksissa päästöjen raja-arvoja katsotaan noudatetun, jos yhden seurantatoimenpiteen aikana:
 - kaikkien mittaustulosten keskiarvo ei ylitä päästöjen raja-arvoja,
 - mikään tuntikeskiarvo ei ylitä päästöjen raja-arvoja yli 1,5-kertaisesti.
- Edellä olevan 4 osan säännösten noudattaminen on tarkistettava kyseessä olevien yksittäisten haihtuvien orgaanisten yhdisteiden massapitoisuuksien summan perusteella. Muissa tapauksissa noudattamista on arvioitava vapautuneen kokonaishiilimassan perusteella, jollei 2 osassa toisin säädetä.
- Kaasujen määrät saadaan lisätä poistokaasuihin jäähdyttämisen- ja laimentamistarkoituksessa, kun se on teknisesti perusteltua, mutta niitä ei saa ottaa huomioon määriteltäessä epäpuhtauden massapitoisuutta poistokaasussa.

Tiistai 10. maaliskuuta 2009

LIITE VIII

Titaanidioksidia tuottavia laitoksia koskevat tekniset määräykset

1 osa

Veteen joutuvia päästöjä koskevat raja-arvot

1. Sulfaattimenetelmää käyttävät teollisuuslaitokset (vuotuisena keskiarvona):
550 kg sulfaattia tuotettua titaanidioksiditonnia kohti;
2. Kloridimenetelmää käyttävät teollisuuslaitokset (vuotuisena keskiarvona):
 - (a) käytettäessä luonnonrutiilia 130 kilogrammaa kloridia tuotettua titaanidioksiditonnia kohti,
 - (b) käytettäessä synteettistä rutiilia 228 kilogrammaa kloridia tuotettua titaanidioksiditonnia kohti,
 - (c) käytettäessä kuonaa 330 kilogrammaa kloridia tuotettua titaanidioksiditonnia kohti,
3. Sellaisiin laitoksiin, jotka käyttävä kloridimenetelmää ja useampaa kuin yhtä malmityyppiä, on 2 kohdassa vahvistettuja päästöraja-arvoja sovellettava samassa suhteessa kuin malmeja on käytetty.

2 osa

Akuuttia myrkytystä koskevat kokeet

1. Akuutin myrkytyksen kokeet on suoritettava tietyille nilviäis-, äyriäis-, kala- ja planktonlajeille, joita esiintyy yleisesti päästöalueilla. Lisäksi on suoritettava kokeita suolaveden katkarapulajeille (*Artemia salina*).
2. Ensimmäisessä kohdassa tarkoitetuissa testeissä ilmennyt suurin mahdollinen kuolleisuus 36 tunnin aikana ja jäteveden laimennussuhteen ollessa 1/5 000:
 - (a) testattavien lajien täysikasvuisilla yksilöillä, 20 prosentin kuolleisuus,
 - (b) testattujen lajien toukka-asteilla suurempi kuolleisuus kuin vertailuryhmällä.

3 osa

Ilmaan joutuvien päästöjen raja-arvot

1. Päästöraja-arvot, jotka ilmaistaan massapitoisuuksina kuutiometriä (Nm³) kohden 273,15 K:n lämpötilassa ja 101,3 KPa:n ilmanpaineessa ja savukaasujen vesihöyrypitoisuutta koskevan korjauksen jälkeen.
2. Hiukkaspäästöt 50 mg/Nm³ tuntikeskiarvona.
3. SO₂-ekvivalenttina lasketut kaasumainen rikkidioksidi ja trioksidi, mukaan lukien happopisarat:
 - (a) 6 kilogrammaa tuotettua titaanidioksiditonnia kohti vuotuisena keskiarvona;
 - (b) jätehappojen käsittelylaitoksissa 500 mg/Nm³ tuntikeskiarvona.
4. Kloorin osalta laitoksissa, jotka käyttävät kloridimenetelmää:
 - (a) 5 mg/Nm³ päiväkeskiarvona;
 - (b) 40 mg/Nm³ kullakin hetkellä.

Tiistai 10. maaliskuuta 2009

4 osa

Titaanidioksidia tuottavien laitosten veteen päästämien jätteiden ympäristövaikutusten tarkkailu

1. Vesipatsasta on tarkkailtava vähintään kolme kertaa vuodessa, joko tarkkailemalla suodattamatonta tai suodatettua vettä määrittämällä seuraavat muuttujat:
 - (a) tarkkailtaessa suodattamatonta vettä: lämpötila, suolapitoisuus tai johtavuus 20°C:ssa, pH, liuennut O₂, sameus tai suspendoituneena oleva aine, liuennut ja suspendoitunut Fe; Ti;
 - (b) tarkkailtaessa suodatettua vettä:
 - (i) 0,45 µm membraanisuodattimen läpi suodatettu vesi, liuennut Fe,
 - (ii) 0,45 µm membraanisuodattimeen jäänestä suspendoituneesta kiinteästä aineesta: Fe, raudan hydratoituneet oksidit ja hydroksidit.
2. Kerrostumia on tarkkailtava vähintään kerran vuodessa ottamalla näytteitä kerrostuman päällimmäisestä kerroksesta niin lähellä pintaa kuin mahdollista ja määrittämällä näistä näytteistä seuraavat muuttujat: Ti, Fe, raudan hydratoituneet oksidit ja hydroksidit.
3. Eläviä organismeja on tarkkailtava vähintään kerran vuodessa määrittämällä seuraavien aineiden pitoisuudet paikalle tyypillisistä lajeista: Ti, Cr, Fe, Ni, Zn, Pb ja määrittämällä pohjaeläimistön monimuotoisuus ja suhteellinen esiintymistiheys sekä patologisten anatomisten vikojen esiintyminen kaloissa.
4. Näytteenoton ollessa jatkuvaa on näytteet otettava samasta paikasta ja samasta syvyydestä samoissa olosuhteissa.

5 osa

Päästöjen tarkkailu

Ilmaan joutuvien päästöjen tarkkailuun on sisällyttävä vähintään seuraavien jatkuvat tarkkailu:

- (a) SO₂ sulfaattimenetelmää käyttävien laitosten jätehappojen käsittelylaitoksissa,
- (b) kloorimenetelmää käyttävien laitosten kloori
- (c) päälähteiden hiukkaspäästöt.

LIITE IX

A osa

Kumotut direktiivit ja niiden muutokset

(72 artiklassa tarkoitettut)

Neuvoston direktiivi 78/176/ETY
(EYVL L 54, 25.2.1978, s. 19)

Neuvoston direktiivi 83/29/ETY
(EYVL L 32, 3.2.1983, s. 28)

Neuvoston direktiivi 91/692/ETY
(EYVL L 377, 31.12.1991, s. 48)

Neuvoston direktiivi 82/883/ETY
(EYVL L 378, 31.12.1982, s. 1)

Neuvoston asetukset (EY) N:o 807/2003
(EUVL L 122, 16.5.2003, s. 36)

Ainoastaan liitteessä I oleva b kohta

Ainoastaan liitteessä III oleva 34 kohta

Tiistai 10. maaliskuuta 2009

Neuvoston direktiivi 92/112/ETY
(EYVL L 409, 31.12.1992, s. 11)

Neuvoston direktiivi 96/61/EY
(EYVL L 257, 10.10.1996, s. 26)

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi
2003/35/EY,
(EUVL L 156, 25.6.2003, s. 17)

Ainoastaan 4 artikla ja liite II

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi
2003/87/EY,
(EUVL L 275, 25.10.2003, s. 32)

Ainoastaan 26 artikla

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY)
N:o 1882/2003
(EUVL L 284, 31.10.2003, s. 1)

Ainoastaan liitteessä III oleva 61 kohta

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY)
N:o 166/2006
(EUVL L 33, 4.2.2006, s. 1)

Ainoastaan 21 artiklan 2 kohta

Neuvoston direktiivi 1999/13/EY;
(EYVL L 85, 29.3.1999, s. 1)

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY)
N:o 1882/2003
(EUVL L 284, 31.10.2003, s. 1)

Ainoastaan liitteessä I oleva 17 kohta

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi
2004/42/EY,
(EUVL L 143, 30.4.2004, s. 87)

Ainoastaan 13 artiklan 1 kohta

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi
2000/76/EY,
(EYVL L 332, 28.12.2000, s. 91)

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi
2001/80/EY,
(EYVL L 309, 27.11.2001, s. 1)

Neuvoston direktiivi 2006/105/EY;
(EYVL L 363, 20.12.2006, s. 368)

Ainoastaan liitteessä olevan B osan 2 kohta

B osa

Luettelo määräajoista, jotka koskevat saattamista kansalliseen lainsäädäntöön

(72 artiklassa tarkoitettu)

Direktiivi	Määräajat saattamiselle osaksi kansallista lainsäädäntöä	Määräajat täytäntöönpanolle
78/176/ETY	25. helmikuuta 1979	
82/883/ETY	31. joulukuuta 1984	
92/112/ETY	15. kesäkuuta 1993	
96/61/EY	30. lokakuuta 1999	
1999/13/EY	1. huhtikuuta 2001	
2000/76/EY	28. joulukuuta 2000	28. joulukuuta 2002 28. joulukuuta 2005
2001/80/EY	27. marraskuuta 2002	27. marraskuuta 2004
2003/35/EY	25. kesäkuuta 2005	
2003/87/EY	31. joulukuuta 2003	

LIITE X

Vastaavuustaulukko

Direktiivi 78/176/ETY	Direktiivi 82/883/ETY	Direktiivi 92/112/ETY	Direktiivi 96/61/EY	Direktiivi 1999/13/EY	Direktiivi 2000/76/EY	Direktiivi 2001/80/EY	Tämä direktiivi
1 artiklan 1 kohta	1 artikla	1 artikla	1 artikla	1 artikla	1 artiklan ensimmäinen kappale		1 artikla
1 artiklan 2 kohdan a alakohta			2 artiklan 2 kohta				3 artiklan 2 kohta
1 artiklan 2 kohdan b alakohta					3 artiklan 1 kohta		3 artiklan 25 kohta
1 artiklan 2 kohdan c, d ja e alakohta							—
2 artikla							61 artikla
3 artikla							12 artiklan 4 ja 5 kohta
4 artikla			4 artikla	3 artiklan johtolause ja 1 kohta	4 artiklan 1 kohta		4 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta
—	—	—	—	—	—	—	5 artikla
5 artikla							12 artiklan 4 ja 5 kohta
6 artikla							12 artiklan 4 ja 5 kohta
7 artiklan 1 kohta							64 artiklan 1 kohta ja 2 kohdan ensimmäinen alakohta
7 artiklan 2 ja 3 kohta							—
—	—	—	—	—	—	—	64 artiklan 2 kohdan toinen alakohta
8 artiklan 1 kohta							62 artiklan 2 kohta
8 artiklan 2 kohta							28 artiklan 1 kohdan toinen alakohta
9 artikla							—

Direktiivi 78/176/ETY	Direktiivi 82/883/ETY	Direktiivi 92/112/ETY	Direktiivi 96/61/EY	Direktiivi 1999/13/EY	Direktiivi 2000/76/EY	Direktiivi 2001/80/EY	Tämä direktiivi
10 artikla							—
11 artikla							13 artikla
12 artikla							—
13 artiklan 1 kohta							66 artikla
13 artiklan 2, 3 ja 4 kohta							—
14 artikla							—
15 artikla	14 artikla	12 artikla	21 artikla	15 artikla	21 artikla	18 artiklan 1 ja 3 kohta	71 artikla
16 artikla	15 artikla	13 artikla	23 artikla	17 artikla	23 artikla	20 artikla	75 artikla
Liite I							—
Liitteen IIA johtolause ja 1 kohta							—
Liitteessä IIA oleva 2 kohta							Liitteessä VIII oleva 2 osa
Liite IIB							—
	2 artikla						—
	3 artikla						—
	4 artiklan 1 kohta ja 2 kohdan ensimmäinen alakohta						64 artiklan 3 kohta
	4 artiklan 2 kohdan toinen alakohta						Liitteessä VIII oleva 4 osa
	4 artiklan 3 ja 4 kohta						
—	—	—	—	—	—	—	64 artiklan 4 kohta
	5 artikla						—
	6 artikla						—
	7 artikla						—

Tilisiä 10. maaliskuuta 2009

Direktiivi 78/176/ETY	Direktiivi 82/883/ETY	Direktiivi 92/112/ETY	Direktiivi 96/61/EY	Direktiivi 1999/13/EY	Direktiivi 2000/76/EY	Direktiivi 2001/80/EY	Tämä direktiivi
	8 artikla						—
	9 artikla						—
	10 artikla						69 artikla
	11 artiklan 1 kohta		19 artiklan 1 kohta	13 artiklan 1 kohta	17 artiklan 1 kohta		69 artiklan 1 kohta
—	—	—	—	—	—	—	69 artiklan 2 kohta
	11 artiklan 2 ja 3 kohta						—
	12 artikla						—
	13 artikla						—
	Liite I						—
	Liite II						Liitteessä VIII oleva 4 osa
	Liite III						Liitteessä VIII oleva 4 osa
	Liite IV						—
	Liite V						—
		2 artiklan 1 kohdan johtolause					—
		2 artiklan 1 kohdan a alakohdan johtolause ja ensimmäinen luettelukohta					—
		2 artiklan 1 kohdan a alakohdan toinen luettelukohta					61 artiklan 2 kohta
		2 artiklan 1 kohdan a alakohdan kolmas luettelukohta ja 2 artiklan 1 kohdan b alakohdan kolmas luettelukohta					61 artiklan 4 kohta
		2 artiklan 1 kohdan a alakohdan neljäs, viides, kuudes ja seitsemäs luettelukohta					—

Direktiivi 78/176/ETY	Direktiivi 82/883/ETY	Direktiivi 92/112/ETY	Direktiivi 96/61/EY	Direktiivi 1999/13/EY	Direktiivi 2000/76/EY	Direktiivi 2001/80/EY	Tämä direktiivi
		2 artiklan 1 kohdan b alakohdan johtolause ja ensimmäinen, neljäs, viides, kuudes ja seitsemäs luettelukohta					—
		2 artiklan 1 kohdan b alakohdan toinen luettelukohta					61 artiklan 3 kohta
		2 artiklan 1 kohdan c alakohta					—
		2 artiklan 2 kohta					—
		3 artikla					61 artikla
		4 artikla					61 artikla
		5 artikla					—
		6 artiklan ensimmäinen kappale, johtolause					62 artiklan 1 kohta
		6 artiklan ensimmäinen kappale, a alakohta					Liitteessä VIII olevan 1 osan 1 kohta
		6 artiklan ensimmäinen kappale, b alakohta					Liitteessä VIII olevan 1 osan 2 kohta
		6 artiklan toinen kappale					Liitteessä VIII olevan 1 osan 3 kohta
		7 artikla					—
		8 artikla					—
		9 artiklan 1 kohta, johtolause					63 artiklan 2 kohta
		9 artiklan 1 kohdan a alakohta, johtolause					—
		9 artiklan 1 kohdan a alakohdan i alakohta					Liitteessä VIII olevan 3 osan 2 kohta

Täristä 10. maaliskuuta 2009

Direktiivi 78/176/ETY	Direktiivi 82/883/ETY	Direktiivi 92/112/ETY	Direktiivi 96/61/EY	Direktiivi 1999/13/EY	Direktiivi 2000/76/EY	Direktiivi 2001/80/EY	Tämä direktiivi
		9 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohta					Liitteessä VIII olevan 3 osan 3 kohdan johtolause ja a alakohta
		9 artiklan 1 kohdan a alakohdan iii alakohta					63 artiklan 1 kohta
		9 artiklan 1 kohdan a alakohdan iv alakohta					Liitteessä VIII olevan 3 osan 3 kohdan b alakohta
		9 artiklan 1 kohdan a alakohdan v alakohta					—
		9 artiklan 1 kohdan b alakohta					Liitteessä VIII olevan 3 osan 4 kohta
		9 artiklan 2 ja 3 kohta					—
		10 artikla					64 artikla
		11 artikla					12 artiklan 4 ja 5 kohta
		Liite					—
			2 artiklan johtolause				3 artiklan johtolause
			2 artiklan 1 kohta	2 artiklan 14 kohta			3 artiklan 1 kohta
			2 artiklan 3 kohta	2 artiklan 1 kohta			3 artiklan 3 kohta
			2 artiklan 4 kohta				—
			2 artiklan 5 kohta	2 artiklan 9 kohta	3 artiklan 8 kohta	2 artiklan 1 kohta	3 artiklan 4 kohta
			2 artiklan 6 kohta	2 artiklan 13 kohta	3 artiklan 9 kohta	2 artiklan 3 kohdan ensimmäinen osa	3 artiklan 5 kohta
			2 artiklan 7 kohta				3 artiklan 6 kohta
			2 artiklan 8 kohta	2 artiklan 5 kohta			65 artikla
			2 artiklan 9 kohdan ensimmäinen virke	2 artiklan 7 kohta	3 artiklan 12 kohta		3 artiklan 7 kohta

Direktiivi 78/176/ETY	Direktiivi 82/883/ETY	Direktiivi 92/112/ETY	Direktiivi 96/61/EY	Direktiivi 1999/13/EY	Direktiivi 2000/76/EY	Direktiivi 2001/80/EY	Tämä direktiivi
			2 artiklan 9 kohdan toinen virke				4 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta
—	—	—	—	—	—	—	4 artiklan 2 kohdan toinen alakohta
			2 artiklan 10 kohdan a alakohta				—
			2 artiklan 10 kohdan b alakohdan ensimmäinen alakohta				3 artiklan 8 kohta
			2 artiklan 10 kohdan b alakohdan toinen alakohta				21 artiklan 3 kohta
			2 artiklan 11 kohdan ensimmäinen alakohta ja ensimmäinen, toinen ja kolmas luetelma-kohta				3 artiklan 9 kohta
			2 artiklan 11 kohdan toinen alakohta				14 artiklan 2 kohta ja 15 artiklan 4 kohta
			2 artiklan 12 kohta	2 artiklan 6 kohta	3 artiklan 11 kohta	2 artiklan 5 kohta	3 artiklan 11 kohta
			2 artiklan 13 kohta				3 artiklan 12 kohta
			2 artiklan 14 kohta				3 artiklan 13 kohta
—	—	—	—	—	—	—	3 artiklan 14, 15, 16, 17 ja 18 kohta
			3 artiklan ensimmäisen alakohdan johtolause				12 artiklan johtolause
			3 artiklan ensimmäisen alakohdan a kohta				12 artiklan 1 ja 2 kohta
			3 artiklan ensimmäisen alakohdan b kohta				12 artiklan 3 kohta
			3 artiklan ensimmäisen alakohdan c kohta				12 artiklan 4 ja 5 kohta

Tilisiä 10. maaliskuuta 2009

Direktiivi 78/176/ETY	Direktiivi 82/883/ETY	Direktiivi 92/112/ETY	Direktiivi 96/61/EY	Direktiivi 1999/13/EY	Direktiivi 2000/76/EY	Direktiivi 2001/80/EY	Tämä direktiivi
			3 artiklan ensimmäisen alakohdan d kohta				12 artiklan 6 kohta
			3 artiklan ensimmäisen alakohdan e kohta				12 artiklan 7 kohta
			3 artiklan ensimmäisen alakohdan f kohta				12 artiklan 8 kohta
			3 artiklan toinen alakohta				—
			5 artiklan 1 kohta				73 artiklan 1 ja 2 kohta
—	—	—	—	—	—	—	73 artiklan 3 ja 4 kohta
			5 artiklan 2 kohta				71 artiklan 1 kohdan toinen alakohta
			6 artiklan 1 kohdan johtolause				13 artiklan 1 kohdan johtolause
			6 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäinen luetelma-kohta				13 artiklan 1 kohdan a alakohta
			6 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan toinen luetelma-kohta				13 artiklan 1 kohdan b alakohta
			6 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan kolmas luetelma-kohta				13 artiklan 1 kohdan c alakohta
			6 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan neljäs luetelma-kohta				13 artiklan 1 kohdan d alakohta
—	—	—	—	—	—	—	13 artiklan 1 kohdan e alakohta
			6 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan viides luetelma-kohta				13 artiklan 1 kohdan f alakohta

Direktiivi 78/176/ETY	Direktiivi 82/883/ETY	Direktiivi 92/112/ETY	Direktiivi 96/61/EY	Direktiivi 1999/13/EY	Direktiivi 2000/76/EY	Direktiivi 2001/80/EY	Tämä direktiivi
			6 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan kuudes luetelma-kohta				13 artiklan 1 kohdan g alakohta
			6 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan seitsemäs luetelma-kohta				13 artiklan 1 kohdan h alakohta
			6 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan kahdeksas luetelma-kohta				13 artiklan 1 kohdan i alakohta
			6 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan yhdeksäs luetelma-kohta				13 artiklan 1 kohdan j alakohta
			6 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan kymmenes luetelma-kohta				13 artiklan 1 kohdan k alakohta
			6 artiklan 1 kohdan toinen alakohta				13 artiklan 1 kohdan toinen alakohta
			6 artiklan 2 kohta				13 artiklan 2 kohta
—	—	—	—	—	—	—	14 artikla
			7 artikla				6 artiklan 2 kohta
			8 artiklan ensimmäinen kappale		4 artiklan 3 kohta		6 artiklan 1 kohta
			8 artiklan toinen kappale				—
			9 artiklan 1 kohdan virkkeen alkuosa				15 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta
			9 artiklan 1 kohdan virkkeen toinen osa				—
			9 artiklan 2 kohta				6 artiklan 3 kohta

Direktiivi 78/176/ETY	Direktiivi 82/883/ETY	Direktiivi 92/112/ETY	Direktiivi 96/61/EY	Direktiivi 1999/13/EY	Direktiivi 2000/76/EY	Direktiivi 2001/80/EY	Tämä direktiivi
			9 artiklan 5 kohdan ensimmäinen alakohta				15 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan c alakohta
—	—	—	—	—	—	—	15 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan d alakohta
			9 artiklan 5 kohdan toinen alakohta				—
			9 artiklan 6 kohdan ensimmäinen alakohta				15 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan e alakohta
			9 artiklan 6 kohdan toinen alakohta				—
			9 artiklan 7 kohta				—
			9 artiklan 8 kohta				7 artikla ja 18 artiklan 1 kohta
—	—	—	—	—	—	—	18 artiklan 2, 3 ja 4 kohta
			10 artikla				19 artikla
			11 artikla				20 artikla
			12 artiklan 1 kohta				21 artiklan 1 kohta
			12 artiklan 2 kohdan ensimmäinen virke				21 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta
			12 artiklan 2 kohdan toinen virke				21 artiklan 2 kohdan toinen alakohta
			12 artiklan 2 kohdan kolmas virke				—
			13 artiklan 1 kohta				22 artiklan 1 kohta
—	—	—	—	—	—	—	22 artiklan 2 ja 3 kohta
			13 artiklan 2 kohdan johtolause				22 artiklan 4 kohdan johtolause

Tilisi 10. maaliskuuta 2009

Direktiivi 78/176/ETY	Direktiivi 82/883/ETY	Direktiivi 92/112/ETY	Direktiivi 96/61/EY	Direktiivi 1999/13/EY	Direktiivi 2000/76/EY	Direktiivi 2001/80/EY	Tämä direktiivi
			13 artiklan 2 kohdan ensimmäinen luettelma-kohta				22 artiklan 4 kohdan a alakohta
			13 artiklan 2 kohdan toinen luettelma-kohta				22 artiklan 4 kohdan b alakohta
			13 artiklan 2 kohdan kolmas luettelma-kohta				22 artiklan 4 kohdan c alakohta
			13 artiklan 2 kohdan neljäs luettelma-kohta				—
—	—	—	—	—	—	—	22 artiklan 4 kohdan d alakohta
—	—	—	—	—	—	—	23 artikla
—	—	—	—	—	—	—	24 artikla
—	—	—	—	—	—	—	25 artiklan 1 kohdan ensimmäinen ja toinen alakohta
			14 artiklan johtolause				9 artiklan 1 kohdan virkkeen alkuosa ja 25 artiklan 1 kohdan kolmannen alakohdan johtolause
			14 artiklan ensimmäinen luettelma-kohta				9 artiklan 1 kohdan virkkeen toinen osa
			14 artiklan toinen luettelma-kohta				8 artiklan 2 kohta ja 15 artiklan 1 kohdan c alakohta
			14 artiklan kolmas luettelma-kohta				25 artiklan 1 kohdan kolmas alakohta
—	—	—	—	—	—	—	25 artiklan 2–7 kohta
			15 artiklan 1 kohdan johtolause sekä ensimmäinen ja toinen luettelma-kohta	12 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta			26 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta sekä a ja b alakohta

Direktiivi 78/176/ETY	Direktiivi 82/883/ETY	Direktiivi 92/112/ETY	Direktiivi 96/61/EY	Direktiivi 1999/13/EY	Direktiivi 2000/76/EY	Direktiivi 2001/80/EY	Tämä direktiivi
			15 artiklan 1 kohdan kolmas luetelmakohta				26 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohta
—	—	—	—	—	—	—	26 artiklan 1 kohdan d alakohta
			15 artiklan 1 kohdan toinen alakohta				26 artiklan 1 kohdan toinen alakohta
—	—	—	—	—	—	—	—
			15 artiklan 2 kohta				26 artiklan 2 kohdan h alakohta
			15 artiklan 4 kohta				26 artiklan 3 kohta
			15 artiklan 5 kohta				26 artiklan 2 kohdan johtolause sekä a ja b alakohta
—	—	—	—	—	—	—	26 artiklan 2 kohdan c–g alakohta
			15 a artiklan ensimmäinen kappale				27 artiklan 1 kohta
			15 a artiklan toinen kappale				27 artiklan 2 kohta
			15 a artiklan kolmas kappale				27 artiklan 3 kohta
			15 a artiklan neljäs ja viides kappale				27 artiklan 4 kohta
			15 a artiklan kuudes kappale				27 artiklan 5 kohta
			16 artiklan 1 kohta	11 artiklan 1 kohdan ensimmäinen virke ja 11 artiklan 2 kohta			66 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta
—	—	—	—	—	—	—	66 artiklan 1 kohdan toinen alakohta
			16 artiklan 2 kohdan ensimmäinen virke				29 artiklan johtolause

Tilisi 10. maaliskuuta 2009

Direktiivi 78/176/ETY	Direktiivi 82/883/ETY	Direktiivi 92/112/ETY	Direktiivi 96/61/EY	Direktiivi 1999/13/EY	Direktiivi 2000/76/EY	Direktiivi 2001/80/EY	Tämä direktiivi
			16 artiklan 2 kohdan toinen virke				—
			16 artiklan 3 kohdan ensimmäinen virke	11 artiklan 1 kohdan toinen virke			66 artiklan 2 kohta
			16 artiklan 3 kohdan toinen virke				—
			16 artiklan 3 kohdan kolmas virke	11 artiklan 3 kohta			66 artiklan 3 kohta
			16 artiklan 4 kohta				—
—	—	—	—	—	—	—	67 artikla
—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—	29 artikla
			17 artikla			11 artikla	28 artikla
			18 artiklan 1 kohta				—
			18 artiklan 2 kohta				16 artiklan 3 kohdan toinen alakohta
			19 artiklan 2 ja 3 kohta				—
			20 artiklan 1 ja 2 kohta				—
			20 artiklan 3 kohta		18 artikla	17 artikla	72 artikla
			22 artikla	16 artikla	22 artikla	19 artikla	74 artikla
—	—	—	—	—	—	—	2 artiklan 1 kohta
			Liitteen I johdannon ensimmäinen kappale				2 artiklan 2 kohta
			Liitteen I johdannon toinen kappale				Liitteen I johdannon ensimmäinen alakohta

Direktiivi 78/176/ETY	Direktiivi 82/883/ETY	Direktiivi 92/112/ETY	Direktiivi 96/61/EY	Direktiivi 1999/13/EY	Direktiivi 2000/76/EY	Direktiivi 2001/80/EY	Tämä direktiivi
—	—	—	—	—	—	—	Liitteen I johdannon toinen ja kolmas alakohta
			Liitteessä I oleva 1 kohta				Liitteessä I oleva 1 kohta
			Liitteessä I oleva 2.1 kohta – 2.5 kohdan b alakohta				Liitteessä I oleva 2.1 kohta – 2.5 kohdan b alakohta
—	—	—	—	—	—	—	Liitteessä I olevan 2.5 kohdan c alakohta
			Liitteessä I oleva 2.6 kohta				Liitteessä I oleva 2.6 kohta
			Liitteessä I oleva 3 kohta				Liitteessä I oleva 3 kohta
			Liitteessä I oleva 4.1–4.6 kohta				Liitteessä I oleva 4.1–4.6 kohta
—	—	—	—	—	—	—	Liitteessä I oleva 4.7 kohta
			Liitteessä I olevan 5 kohdan johtolause				—
			Liitteessä I oleva 5.1 kohta – 5.3 kohdan b alakohta				Liitteessä I oleva 5.1 kohta – 5.3 kohdan b alakohta
—	—	—	—	—	—	—	Liitteessä I olevan 5.3 kohdan c–e alakohta
			Liitteessä I oleva 5.4 kohta				Liitteessä I oleva 5.4 kohta
			Liitteessä I olevan 6.1 kohdan a ja b alakohta				Liitteessä I olevan 6.1 kohdan a ja b alakohta
—	—	—	—	—	—	—	Liitteessä I olevan 6.1 kohdan c alakohta
			Liitteessä I oleva 6.2 kohta – 6.4 kohdan b alakohta				Liitteessä I oleva 6.2 kohta – 6.4 kohdan b alakohtaan ii alakohta
—	—	—	—	—	—	—	Liitteessä I olevan 6.4 kohdan b alakohtaan iii alakohta
			Liitteessä I olevan 6.4 kohdan c alakohta – 6.6 kohdan c alakohta				Liitteessä I olevan 6.4 kohdan c alakohta – 6.6 kohdan c alakohta

Tilisi 10. maaliskuuta 2009

Direktiivi 78/176/ETY	Direktiivi 82/883/ETY	Direktiivi 92/112/ETY	Direktiivi 96/61/EY	Direktiivi 1999/13/EY	Direktiivi 2000/76/EY	Direktiivi 2001/80/EY	Tämä direktiivi
—	—	—	—	—	—	—	Liitteessä I olevan 6.6 kohdan c alakohdan viimeinen virke
			Liitteessä I oleva 6.7–6.8 kohta				Liitteessä I oleva 6.7–6.8 kohta
—	—	—	—	—	—	—	Liitteessä I oleva 6.9–6.10 kohta
			Liite II				—
			Liite III				Liite II
—	—	—	—	—	—	—	Liitteessä II oleva 13 kohta
			Liitteen IV johtolause				3 artiklan 9 kohta
			Liitteessä IV oleva 1–11 kohta				Liite III
			Liitteessä IV oleva 12 kohta				—
			Liitteessä V olevan 1 kohdan a alakohta				Liitteessä IV olevan 1 kohdan a alakohta
—	—	—	—	—	—	—	Liitteessä IV olevan 1 kohdan b alakohta
			Liitteessä V olevan 1 kohdan b–g alakohta				Liitteessä IV olevan 1 kohdan c–h alakohta
			Liitteessä V oleva 2–5 kohta				Liitteessä IV oleva 2–5 kohta
				2 artiklan 2 kohta			51 artiklan 1 kohta
				2 artiklan 3 kohta			—
				2 artiklan 4 kohta			57 artiklan 1 kohta
				2 artiklan 8 kohta			4 artiklan 1 kohdan kolmas alakohta
				2 artiklan 10 kohta			51 artiklan 3 kohta
				2 artiklan 11 kohta			51 artiklan 2 kohta
				2 artiklan 12 kohta			51 artiklan 4 kohta

Direktiivi 78/176/ETY	Direktiivi 82/883/ETY	Direktiivi 92/112/ETY	Direktiivi 96/61/EY	Direktiivi 1999/13/EY	Direktiivi 2000/76/EY	Direktiivi 2001/80/EY	Tämä direktiivi
				2 artiklan 15 kohta			51 artiklan 5 kohta
				2 artiklan 16 kohta			3 artiklan 33 kohta
				2 artiklan 17 kohta			3 artiklan 34 kohta
				2 artiklan 18 kohta			3 artiklan 35 kohta
				2 artiklan 19 kohta			—
				2 artiklan 20 kohta			3 artiklan 36 kohta
				2 artiklan 21 kohta			51 artiklan 6 kohta
				2 artiklan 22 kohta			51 artiklan 7 kohta
				2 artiklan 23 kohta			51 artiklan 8 kohta
				2 artiklan 24 kohta			51 artiklan 9 kohta
				2 artiklan 25 kohta			51 artiklan 10 kohta
				2 artiklan 26 kohta			51 artiklan 11 kohta
				2 artiklan 27 kohta			—
				2 artiklan 28 kohta			57 artiklan 1 kohta
				2 artiklan 29 kohta			—
				2 artiklan 30 kohta			51 artiklan 12 kohta
				2 artiklan 31 kohta			Liitteessä VII olevan 2 osan ensimmäinen virke Liitteessä VIII olevan 3 osan 1 kohta
				2 artiklan 32 kohta			—
				2 artiklan 33 kohta			51 artiklan 13 kohta
				3 artiklan 2 kohta			4 artiklan 1 kohdan toinen alakohta
				4 artiklan 1–3 kohta			4 artiklan 1 kohdan ensimmäinen ja toinen alakohta

Tiistai 10. maaliskuuta 2009

Tilisi 10. maaliskuuta 2009

Direktiivi 78/176/ETY	Direktiivi 82/883/ETY	Direktiivi 92/112/ETY	Direktiivi 96/61/EY	Direktiivi 1999/13/EY	Direktiivi 2000/76/EY	Direktiivi 2001/80/EY	Tämä direktiivi
				4 artiklan 4 kohta			57 artiklan 2 kohta
				5 artiklan 1 kohta			53 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta
				5 artiklan 2 kohta			53 artiklan 1 kohdan a ja b alakohta
				5 artiklan 3 kohdan a alakohta			53 artiklan 2 kohta
				5 artiklan 3 kohdan b alakohta			53 artiklan 3 kohta
				5 artiklan 3 kohdan kolmas alakohta			53 artiklan 4 kohta
				5 artiklan 4 kohta			—
				5 artiklan 5 kohta			53 artiklan 6 kohta
				5 artiklan 6 kohta			52 artikla
				5 artiklan 7 kohta			Liitteessä VII olevan 4 osan 1 kohta
				5 artiklan 8 kohdan ensimmäinen alakohta			Liitteessä VII olevan 4 osan 2 kohta
				5 artiklan 8 kohdan toinen alakohta			53 artiklan 5 kohta
				5 artiklan 9 kohta			—
				5 artiklan 10 kohta			53 artiklan 7 kohta
				5 artiklan 11, 12 ja 13 kohta			—
				6 artikla			—
				7 artiklan 1 kohdan johtolause sekä ensimmäinen, toinen, kolmas ja neljäs luetelmakohta			58 artikla
				7 artiklan 1 kohdan toinen osa			—

Direktiivi 78/176/ETY	Direktiivi 82/883/ETY	Direktiivi 92/112/ETY	Direktiivi 96/61/EY	Direktiivi 1999/13/EY	Direktiivi 2000/76/EY	Direktiivi 2001/80/EY	Tämä direktiivi
				7 artiklan 2 kohta			—
				8 artiklan 1 kohta			8 artiklan johtolause ja 1 kohta
				8 artiklan 2 kohta			Liitteessä VII olevan 6 osan 1 kohta
				8 artiklan 3 kohta			Liitteessä VII olevan 6 osan 2 kohta
				8 artiklan 4 kohta			Liitteessä VII olevan 6 osan 3 kohta
				8 artiklan 5 kohta			—
				9 artiklan 1 kohdan johtolause			56 artiklan 1 kohdan johtolause
				9 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäinen, toinen ja kolmas luetelmakohta			56 artiklan ensimmäisen alakohdan a, b ja c alakohta
				9 artiklan 1 kohdan toinen alakohta			56 artiklan toinen alakohta
				9 artiklan 1 kohdan kolmas alakohta			Liitteessä VII olevan 8 osan 4 kohta
				9 artiklan 2 kohta			57 artiklan 3 kohta
				9 artiklan 3 kohta			Liitteessä VII olevan 8 osan 1 kohta
				9 artiklan 4 kohta			Liitteessä VII olevan 8 osan 2 kohta
				9 artiklan 5 kohta			Liitteessä VII olevan 8 osan 3 kohta
				10 artikla	4 artiklan 9 kohta		9 artiklan 2 kohta
				11 artiklan 1 kohta kolmannelle virkkeelle kuudenteen virkkeeseen			—

Tilisi 10. maaliskuuta 2009

Direktiivi 78/176/ETY	Direktiivi 82/883/ETY	Direktiivi 92/112/ETY	Direktiivi 96/61/EY	Direktiivi 1999/13/EY	Direktiivi 2000/76/EY	Direktiivi 2001/80/EY	Tämä direktiivi
				12 artiklan 1 kohdan toinen alakohta			59 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta
				12 artiklan 1 kohdan kolmas alakohta			59 artiklan 1 kohdan toinen alakohta
				12 artiklan 2 kohta			59 artiklan 2 kohta
				12 artiklan 3 kohta			59 artiklan 3 kohta
				13 artiklan 2 ja 3 kohta			—
				14 artikla	19 artikla	16 artikla	70 artikla
				Liitteen I johdannon ensimmäinen ja toinen virke			50 artikla
				Liitteen I johdannon kolmas virke ja luettelo toiminnoista			Liitteessä VII oleva 1 osa
				Liitteessä IIA oleva I osa			Liitteessä VII oleva 2 osa
				Liitteessä IIA oleva II osa			Liitteessä VII oleva 3 osa
				Liitteessä IIA olevan II osan kuudennen kappaleen viimeinen virke			—
				Liitteessä IIB olevan 1 kohdan ensimmäinen ja toinen virke			53 artiklan 1 kohdan b alakohta
				Liitteessä IIB olevan 1 kohdan kolmas virke			53 artiklan 1 kohdan toinen alakohta
				Liitteessä IIB oleva 2 kohta			Liitteessä VII oleva 5 osa
				Liitteessä IIB olevan 2 kohdan toinen i alakohta ja taulukko			—

Direktiivi 78/176/ETY	Direktiivi 82/883/ETY	Direktiivi 92/112/ETY	Direktiivi 96/61/EY	Direktiivi 1999/13/EY	Direktiivi 2000/76/EY	Direktiivi 2001/80/EY	Tämä direktiivi
				Liitteessä III oleva 1 kohta			—
				Liitteessä III oleva 2 kohta			Liitteessä VII olevan 7 osan 1 kohta
				Liitteessä III oleva 3 kohta			Liitteessä VII olevan 7 osan 2 kohta
				Liitteessä III oleva 4 kohta			Liitteessä VII olevan 7 osan 3 kohta
					1 artiklan toinen kappale		—
					2 artiklan 1 kohta		37 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta
					2 artiklan 2 kohdan johtolause		37 artiklan 2 kohdan johtolause
					2 artiklan 2 kohdan a alakohdan johtolause		37 artiklan 2 kohdan a alakohdan johtolause
					2 artiklan 2 kohdan a alakohdan i–v alakohta		37 artiklan 2 kohdan a alakohdan i alakohta
					2 artiklan 2 kohdan a alakohdan vi alakohta		37 artiklan 2 kohdan a alakohdan ii alakohta
					2 artiklan 2 kohdan a alakohdan vii alakohta		37 artiklan 2 kohdan a alakohdan iii alakohta
					2 artiklan 2 kohdan a alakohdan viii alakohta		37 artiklan 2 kohdan a alakohdan iv alakohta
					2 artiklan 2 kohdan b alakohta		37 artiklan 2 kohdan b alakohta
					3 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta		3 artiklan 26 kohta
					3 artiklan 2 kohdan toinen alakohta		—
					3 artiklan 3 kohta		3 artiklan 27 kohta

Tilisiä 10. maaliskuuta 2009

Direktiivi 78/176/ETY	Direktiivi 82/883/ETY	Direktiivi 92/112/ETY	Direktiivi 96/61/EY	Direktiivi 1999/13/EY	Direktiivi 2000/76/EY	Direktiivi 2001/80/EY	Tämä direktiivi
					3 artiklan 4 kohdan ensimmäinen alakohta		3 artiklan 28 kohta
					3 artiklan 4 kohdan toinen alakohta		37 artiklan 1 kohdan toinen alakohta
					3 artiklan 5 kohdan ensimmäinen alakohta		3 artiklan 29 kohta
					3 artiklan 5 kohdan toinen alakohta		37 artiklan 1 kohdan kolmas alakohta
					3 artiklan 5 kohdan kolmas alakohta		37 artiklan 1 kohdan toinen alakohta
					3 artiklan 6 kohta		Liitteessä VI olevan 1 osan a alakohta
					3 artiklan 7 kohta		3 artiklan 30 kohta
—	—	—	—	—	—	—	Liitteessä VI olevan 1 osan b alakohta
					3 artiklan 10 kohta		3 artiklan 31 kohta
					3 artiklan 13 kohta		3 artiklan 32 kohta
					4 artiklan 2 kohta		38 artikla
					4 artiklan 4 kohdan johtolause sekä a ja b alakohta		39 artiklan 1 kohdan johtolause sekä a ja b alakohta
					4 artiklan 4 kohdan c alakohta		39 artiklan 1 kohdan e alakohta
					4 artiklan 5 kohta		39 artiklan 2 kohta
					4 artiklan 6 kohta		39 artiklan 3 kohta
					4 artiklan 7 kohta		39 artiklan 4 kohta
					4 artiklan 8 kohta		48 artikla
					5 artikla		46 artikla

Direktiivi 78/176/ETY	Direktiivi 82/883/ETY	Direktiivi 92/112/ETY	Direktiivi 96/61/EY	Direktiivi 1999/13/EY	Direktiivi 2000/76/EY	Direktiivi 2001/80/EY	Tämä direktiivi
					6 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta		44 artiklan 1 kohta
					6 artiklan 1 kohdan toinen alakohta ja 6 artiklan 2 kohta		44 artiklan 2 kohta
					6 artiklan 1 kohdan kolmas alakohta		44 artiklan 3 kohdan ensimmäinen alakohta
					6 artiklan 1 kohdan neljäs alakohta		44 artiklan 3 kohdan toinen alakohta
					6 artiklan 3 kohta		44 artiklan 4 kohta
					6 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäinen ja toinen virke ja 6 artiklan 4 kohdan toinen alakohta		45 artiklan 1 kohta
					6 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan kolmas virke		45 artiklan 2 kohta
					6 artiklan 4 kohdan kolmas alakohta		45 artiklan 3 kohdan toinen alakohta
					6 artiklan 4 kohdan neljäs alakohta		45 artiklan 4 kohta
					6 artiklan 5 kohta		40 artiklan 1 kohta
					6 artiklan 6 kohta		44 artiklan 5 kohta
					6 artiklan 7 kohta		44 artiklan 6 kohta
					6 artiklan 8 kohta		44 artiklan 7 kohta
					7 artiklan 1 kohta ja 2 kohdan ensimmäinen alakohta		40 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta
					7 artiklan 2 kohdan toinen alakohta		40 artiklan 2 kohdan toinen alakohta

Tilisiä 10. maaliskuuta 2009

Direktiivi 78/176/ETY	Direktiivi 82/883/ETY	Direktiivi 92/112/ETY	Direktiivi 96/61/EY	Direktiivi 1999/13/EY	Direktiivi 2000/76/EY	Direktiivi 2001/80/EY	Tämä direktiivi
					7 artiklan 3 kohta ja 11 artiklan 8 kohdan ensimmäisen alakohdan johtolause		Liitteessä VI olevan 6 osan 2.7 kohdan alkuosa
					7 artiklan 4 kohta		40 artiklan 2 kohdan toinen alakohta
					7 artiklan 5 kohta		—
					8 artiklan 1 kohta		39 artiklan 1 kohdan c alakohta
					8 artiklan 2 kohta		40 artiklan 3 kohta
					8 artiklan 3 kohta		—
					8 artiklan 4 kohdan ensimmäinen alakohta		40 artiklan 4 kohdan ensimmäinen alakohta
					8 artiklan 4 kohdan toinen alakohta		Liitteessä VI olevan 6 osan 3.2 kohdan alkuosa
					8 artiklan 4 kohdan kolmas alakohta		Liitteessä VI olevan 6 osan 3.2 kohdan toinen osa
					8 artiklan 4 kohdan neljäs alakohta		—
					8 artiklan 5 kohta		40 artiklan 4 kohdan toinen ja kolmas alakohta
					8 artiklan 6 kohta		39 artiklan 1 kohdan c ja d alakohta
					8 artiklan 7 kohta		40 artiklan 4 kohta
					8 artiklan 8 kohta		—
					9 artiklan ensimmäinen alakohta		47 artiklan 1 kohta
					9 artiklan toinen alakohta		47 artiklan 2 kohta

Direktiivi 78/176/ETY	Direktiivi 82/883/ETY	Direktiivi 92/112/ETY	Direktiivi 96/61/EY	Direktiivi 1999/13/EY	Direktiivi 2000/76/EY	Direktiivi 2001/80/EY	Tämä direktiivi
					9 artiklan kolmas alakohta		47 artiklan 3 kohta
					10 artiklan 1 ja 2 kohta		—
					10 artiklan 3 kohdan ensimmäinen virke		42 artiklan 2 kohta
					10 artiklan 3 kohdan toinen virke		—
					10 artiklan 4 kohta		42 artiklan 3 kohta
					10 artiklan 5 kohta		Liitteessä VI olevan 6 osan 1.3 kohdan toinen osa
					11 artiklan 1 kohta		42 artiklan 1 kohta
					11 artiklan 2 kohta		Liitteessä VI olevan 6 osan 2.1 kohta
					11 artiklan 3 kohta		Liitteessä VI olevan 6 osan 2.2 kohta
					11 artiklan 4 kohta		Liitteessä VI olevan 6 osan 2.3 kohta
					11 artiklan 5 kohta		Liitteessä VI olevan 6 osan 2.4 kohta
					11 artiklan 6 kohta		Liitteessä VI olevan 6 osan 2.5 kohta
					11 artiklan 7 kohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäisen virkkeen alkuosa		Liitteessä VI olevan 6 osan 2.6 kohdan alkuosa
					11 artiklan 7 kohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäisen virkkeen toinen osa		Liitteessä VI olevan 6 osan 2.6 kohdan a alakohta
					11 artiklan 7 kohdan ensimmäisen alakohdan toinen virke		—

Tilisi 10. maaliskuuta 2009

Direktiivi 78/176/ETY	Direktiivi 82/883/ETY	Direktiivi 92/112/ETY	Direktiivi 96/61/EY	Direktiivi 1999/13/EY	Direktiivi 2000/76/EY	Direktiivi 2001/80/EY	Tämä direktiivi
					11 artiklan 7 kohdan toinen alakohta		—
					11 artiklan 7 kohdan a alakohta		Liitteessä VI olevan 6 osan 2.6 kohdan b alakohta
					11 artiklan 7 kohdan b ja c alakohta		—
					11 artiklan 7 kohdan d alakohta		Liitteessä VI olevan 6 osan 2.6 kohdan c alakohta
					11 artiklan 7 kohdan e ja f alakohta		—
					11 artiklan 8 kohdan ensimmäisen alakohdan a ja b kohta		Liitteessä VI olevan 3 osan 1 kohdan ensimmäinen ja toinen alakohta
					11 artiklan 8 kohdan c alakohta		Liitteessä VI olevan 6 osan 2.7 kohdan toinen osa
					11 artiklan 8 kohdan d alakohta		Liitteessä VI olevan 4 osan 2.1 kohdan toinen alakohta
					11 artiklan 8 kohdan toinen alakohta		Liitteessä VI olevan 6 osan 2.7 kohdan kolmas osa
					11 artiklan 9 kohta		42 artiklan 4 kohta
					11 artiklan 10 kohdan a, b ja c alakohta		Liitteessä VI olevan 8 osan 1.1 kohdan a, b ja c alakohta
					11 artiklan 10 kohdan d alakohta		Liitteessä VI olevan 8 osan 1.1 kohdan d alakohta
					11 artiklan 11 kohta		Liitteessä VI olevan 8 osan 1.2 kohta
					11 artiklan 12 kohta		Liitteessä VI olevan 8 osan 1.3 kohta

Direktiivi 78/176/ETY	Direktiivi 82/883/ETY	Direktiivi 92/112/ETY	Direktiivi 96/61/EY	Direktiivi 1999/13/EY	Direktiivi 2000/76/EY	Direktiivi 2001/80/EY	Tämä direktiivi
					11 artiklan 13 kohta		42 artiklan 5 kohdan ensimmäinen alakohta
—	—	—	—	—	—	—	42 artiklan 5 kohdan toinen alakohta
					11 artiklan 14 kohta		Liitteessä VI olevan 6 osan 3.1 kohta
					11 artiklan 15 kohta		39 artiklan 1 kohdan e alakohta
					11 artiklan 16 kohta		Liitteessä VI olevan 8 osan 2 kohta
					11 artiklan 17 kohta		9 artiklan 2 kohdan a alakohta
					12 artiklan 1 kohta		49 artiklan 1 kohta
					12 artiklan 2 kohdan ensimmäinen virke		49 artiklan 2 kohta
					12 artiklan 2 kohdan toinen virke		—
					12 artiklan 2 kohdan kolmas virke		49 artiklan 3 kohta
					13 artiklan 1 kohta		39 artiklan 1 kohdan f alakohta
					13 artiklan 2 kohta		41 artikla
					13 artiklan 3 kohta		40 artiklan 5 kohta
					13 artiklan 4 kohta		Liitteessä VI olevan 3 osan 2 kohta
					14 artikla		—
					15 artikla		—
					16 artikla		—
					17 artiklan 2 ja 3 kohta		—

Tilisiä 10. maaliskuuta 2009

Direktiivi 78/176/ETY	Direktiivi 82/883/ETY	Direktiivi 92/112/ETY	Direktiivi 96/61/EY	Direktiivi 1999/13/EY	Direktiivi 2000/76/EY	Direktiivi 2001/80/EY	Tämä direktiivi
					20 artikla		—
					Liite I		Liitteessä VI oleva 2 osa
					Liitteen II ensimmäinen osa (numeroimaton)		Liitteessä VI olevan 4 osan 1 kohta
					Liitteessä II olevan 1 kohdan johtolause		Liitteessä VI olevan 4 osan 2.1 kohta
					Liitteessä II oleva 1.1–1.2 kohta		Liitteessä VI olevan 4 osan 2.2–2.3 kohta
					Liitteessä II oleva 1.3 kohta		—
					Liitteessä II oleva 2.1 kohta		Liitteessä VI olevan 4 osan 3.1 kohta
—	—	—	—	—	—	—	Liitteessä VI olevan 4 osan 3.2 kohta
					Liitteessä II oleva 2.2 kohta		Liitteessä VI olevan 4 osan 3.3 kohta
					Liitteessä II oleva 3 kohta		Liitteessä VI olevan 4 osan 4 kohta
					Liite III		Liitteessä VI olevan 6 osan 1 kohta
					Liitteen IV taulukko		Liitteessä VI oleva 5 osa
					Liitteen IV viimeinen virke		—
					Liitteessä V olevan a alakohdan taulukko		Liitteessä VI olevan 3 osan 1.1 kohta
					Liitteessä V olevan a alakohdan viimeiset virkkeet		—
					Liitteessä V olevan b alakohdan taulukko		Liitteessä VI olevan 3 osan 1.2 kohta
					Liitteessä V olevan b alakohdan viimeinen virke		—

Direktiivi 78/176/ETY	Direktiivi 82/883/ETY	Direktiivi 92/112/ETY	Direktiivi 96/61/EY	Direktiivi 1999/13/EY	Direktiivi 2000/76/EY	Direktiivi 2001/80/EY	Tämä direktiivi
					Liitteessä V oleva c alakohta		Liitteessä VI olevan 3 osan 1.3 kohta
					Liitteessä V oleva d alakohta		Liitteessä VI olevan 3 osan 1.4 kohta
					Liitteessä V oleva e alakohta		Liitteessä VI olevan 3 osan 1.5 kohta
					Liitteessä V oleva f alakohta		Liitteessä VI olevan 3 osan 3 kohta
					Liite VI		Liitteessä VI oleva 7 osa
						1 artikla	30 artikla
						2 artiklan 2 kohta	Liitteessä V olevan 1 osan 1 kohta ja 2 osan 1 kohta
						2 artiklan 3 kohdan toinen osa	Liitteessä V olevan 1 osan 1 kohta ja 2 osan 1 kohta
—	—	—	—	—	—	—	Liitteessä V olevan 1 osan 1 kohdan viimeinen virke
						2 artiklan 4 kohta	—
						2 artiklan 6 kohta	3 artiklan 20 kohta
						2 artiklan 7 kohdan ensimmäinen alakohta	3 artiklan 21 kohta
						2 artiklan 7 kohdan toinen alakohta ja a–i alakohta	30 artiklan toinen alakohta
						2 artiklan 7 kohdan toisen alakohdan j alakohta	—
						2 artiklan 7 kohdan kolmas alakohta	—
—	—	—	—	—	—	—	31 artiklan 1 kohta

Tilisiä 10. maaliskuuta 2009

Direktiivi 78/176/ETY	Direktiivi 82/883/ETY	Direktiivi 92/112/ETY	Direktiivi 96/61/EY	Direktiivi 1999/13/EY	Direktiivi 2000/76/EY	Direktiivi 2001/80/EY	Tämä direktiivi
						2 artiklan 7 kohdan neljäs alakohta	31 artiklan 2 kohta
						2 artiklan 8 kohta	3 artiklan 23 kohta
						2 artiklan 9 kohta	31 artiklan 2 kohta
						2 artiklan 10 kohta	—
						2 artiklan 11 kohta	3 artiklan 22 kohta
						2 artiklan 12 kohta	3 artiklan 24 kohta
						2 artiklan 13 kohta	—
						3 artikla	—
						4 artiklan 1 kohta	—
						4 artiklan 2 kohta	32 artiklan 2 kohta
						4 artiklan 3–8 kohta	—
						5 artiklan 1 kohta	Litteessä V olevan 1 osan 2 kohdan viimeinen virke
						5 artiklan 2 kohta	—
						6 artikla	—
						7 artiklan 1 kohta	33 artikla
						7 artiklan 2 kohta	32 artiklan 4 kohta
						7 artiklan 3 kohta	32 artiklan 5 kohta
						8 artiklan 1 kohta	36 artiklan 1 kohta
						8 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan alkuosa	36 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan alkuosa
						8 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan toinen osa	—

Direktiivi 78/176/ETY	Direktiivi 82/883/ETY	Direktiivi 92/112/ETY	Direktiivi 96/61/EY	Direktiivi 1999/13/EY	Direktiivi 2000/76/EY	Direktiivi 2001/80/EY	Tämä direktiivi
—	—	—	—	—	—	—	36 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan toinen osa
—	—	—	—	—	—	—	36 artiklan 2 kohdan toinen alakohta
						8 artiklan 2 kohdan toinen alakohta	—
						8 artiklan 2 kohdan a–d alakohta	—
						8 artiklan 3 ja 4 kohta	—
						9 artikla	32 artiklan 1 kohta
						10 artiklan 1 kohdan ensimmäinen virke	32 artiklan 6 kohta
						10 artiklan 1 kohdan toinen virke	—
						10 artiklan 2 kohta	—
						12 artikla	34 artiklan 1 kohta
—	—	—	—	—	—	—	34 artiklan 2, 3 ja 4 kohta
						13 artikla	Liitteessä V olevan 3 osan 8 kohdan kolmas osa
						14 artikla	Liitteessä V oleva 4 osa
						15 artikla	—
						18 artiklan 2 kohta	—
						Liite I	—
						Liite II	—
						Liitteet III ja IV	Liitteessä V olevan 1 osan 2 kohta ja 2 osa

Tilisi 10. maaliskuuta 2009

Direktiivi 78/176/EY	Direktiivi 82/883/EY	Direktiivi 92/112/EY	Direktiivi 96/61/EY	Direktiivi 1999/13/EY	Direktiivi 2000/76/EY	Direktiivi 2001/80/EY	Tämä direktiivi
						Liite V A	Liitteessä V olevan 1 osan 3 kohta
						Liite V B	Liitteessä V olevan 2 osan 3 kohta
						Liite VI A	Liitteessä V olevan 1 osan 4 ja 5 kohta
						Liite VI B	Liitteessä V olevan 2 osan 4 ja 5 kohta
						Liite VII A	Liitteessä V olevan 1 osan 6 ja 7 kohta
						Liite VII B	Liitteessä V olevan 2 osan 6 ja 7 kohta
						Liitteessä VIII A oleva 1 kohta	—
						Liitteessä VIII A oleva 2 kohta	Liitteessä V olevan 3 osan 1 kohdan alkuosa ja 2, 3 ja 5 kohta
—	—	—	—	—	—	—	Liitteessä V olevan 3 osan 1 kohdan toinen osa
—	—	—	—	—	—	—	Liitteessä V olevan 3 osan 4 kohta
						Liitteessä VIII A oleva 3 kohta	—
						Liitteessä VIII A oleva 4 kohta	Liitteessä V olevan 3 osan 6 kohta
						Liitteessä VIII A oleva 5 kohta	Liitteessä V olevan 3 osan 7 ja 8 kohta
						Liitteessä VIII A oleva 6 kohta	Liitteessä V olevan 3 osan 9 ja 10 kohta
—	—	—	—	—	—	—	Liitteessä V oleva 4 osa
						Liite VIII B	—

Direktiivi 78/176/EY	Direktiivi 82/883/EY	Direktiivi 92/112/EY	Direktiivi 96/61/EY	Direktiivi 1999/13/EY	Direktiivi 2000/76/EY	Direktiivi 2001/80/EY	Tämä direktiivi
						Liite VIII C	—
						Liite IX	Liite IX
						Liite X	Liite X